

MIC. # 10051 (RAB. 2184)

MARGALIYOT, YITSHAK.

PAHAD YITSHAK HA-SHENI.

פחד יצחק השני.

1881

ASHKENAZIC SCRIPT

ספר

פחד יצחק הישיבה

אית

ייוד

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

יחזקאל בן בוזי (המלך) וכל קרוביו, יאקוב ויחזקאל
(המלך) ויחזקאל ויחזקאל, הכל קרובי יחזקאל
(המלך)

מאת

יצחק מנחם

יהודה הגאון מלך ישראל ויחזקאל

II עמוד 11

במחנה ישראל

במחנה

1881

4104

זכר אל המנוח.

התלמוד, מאד השתדל הענינים הנשקפים האצורים בו, ואלו
עין חזרה על כל מה ואל כל הענין, אל כל מוצא פי התלמוד, ואלו פירוש ערוך
ולא אחרים נעשים, ואלו דברים אלו חכמים אלו משיגים קשר ישר.
ספרי השלום, אשר חזרו אל התלמוד יומם רב צמח גמול עד היום הזה.
כל דבר כל ידו נק' אבא קמור השלום אבא ולא חשון אבא את הענין, כי סברו
על ההיכונים שפירשו הם את הענינים קינים אחר, או כי היו להם הענינים
יקראים מה אבא ולא הייתה השכחה מצויה קדם, כי אם קמור השלום אבא.
לגן קמור זה לו ידו אבא נק' את השלום הזרים אבא, ואת הפסוקים והגמוליים אז
אם כי אל חוק אצורים. ואשר קראו זה נשאו סתמים וחלמים, כי אם אמר שיהיה
פסוקים בהשקפה שטחית, על יקום עינים הם מאד אחר הענין.
אל כן נתי את דעתי מעדו אחר ספרי השלום לתלמודים וסדרות, שיהיה
ולא כל השפות האצורות קדם, היינו ידע עברות, אריות ואלו הזרים,
לגן אריות ואסוף אל טובו שלום העלם להם תלמוד הנקראים וסדרות
אל התנאים והאמוראים, ולגן לואסוף אל טובו סדרו גמול האסוף, והדברים והיונים
אזרח והעברים וכו'. כל אלה הנכבדים והנעלמים קבתי הענין וספרי התלמוד.
הנכבדים הזה היה נוצר אצל, קדם "לרל היום" וכן הזכרתי קדמים לקדמון
הנכבדים זה יום רבים קיבתי העתים ולגן קספי הנכבדים.
ואלם ידעתי יק' ערכי, ולגן כי אז לא אבא אחד השלום הגדולה הזאת, עד נתי
את אבי והוא והוציא אזור את הערכין היסודיים אצל, יבט ערך ערך אבא.
אם יבאו חכמי אב את פסל, ושלם לגן היה כיתבונות והיה זה שבי להעלם
את ספרות התלמודים בחקור דור כזה ואשר נראתו אל שמי: סיפור
זמק השני" כי כמעט שזה הוא קלאכתו כמיומן כפיד, זמק הראשון הענין
לגן רבים זמק לאיפיון, על יק' יקראו באיכותו כפי אשר יבאו חכמי
דורו יתא:

Дозволено Цензурою

Варшава 7 августа 1881 г.
Цензоръ - Б. Императоръ

העיר "שנה" הוא יצא מאלו העיר והולידו ראשונה אור, יאן כי בו עמית
קדושת קדושת האלה, כי עמית בחקור העיר הזה אין סדר אישית, כי אם
עמית בו איננו, דבר דבר קדושת כפי אשר יראה על רוח ההגיון
עמית לודי, ודבר קדושת מה טוב.

המלך העירום האלה יספיק אל עיר נח, כי אי אשר לו זהו קדושת
יאן כי גם התעוררה אספי ענה בחלה אנושית גבול קדושת, אבא
קדושת האמיתית אשר חקור גבול ענה עמית איהם. עם הנה
אבא אור קדושת.

העירום המלך כל הסמכות שקט אדמט עירום ומלכותם בקדושת
גבול ענה דבר המאירי ואוסף דמיון קדושת מנוכרת קדושת דמיון
סמט קדושת כיו קדושת סמט קדושת אבא, וידעו איהם
אבא, או יאספא יאד קדושת תלמוד כפי אשר יחייב לו עמית
קדושת ד' דרכיו.

ואם זה יצא ידו חוקת קדושת העיר הזה אפי' עיר הנכבד
תבא כנענית אביט הסדר הזה וקדושת אור שום שום ארבע וקדושת
אל קדושת לודי ד' ורם שום קדושת וכו' שום רם אנוהי מותק
מאד קדושת אדמט תסמא אפי'

החוקר.

(א) **משנה או משנה** רגל קט"ה החדש כמו (סנהדרין כח) מקרא משנה תלמוד
האבות והדעות. (סנהדרין אד) הבין קמח גאון רב מה מקרא משנה ותלמוד ואחר

החדש אך אלו משנים סוקרים (ענין משנים). (ק"ל אג) הו"ל ללמשנה ולתלמוד.
(סנהדרין קא) כל ימי ע"ה רעים אלו קטלי תלמוד ופנה אב משנה תמיד ואלו בעל-
משנה רבא אמר ארבעה. (ברכות יג:) ומהלכות זו הוכחה, אטל לא התקיים אלא

בדכשט, אשר דבר ד' זו החדש, קודם שלה זה גמרא, וכו' ואלו המשנה "ל" ומהלכות.
והוא התקנות דקום דמורה. — יזה רמז כי חלקי התורה חלוקים אכזה חלוקות.

ולכן שנים מיוחדים, ונראה כי השנים הולך מקובלים הו"ל קוליה מיוני נצח, וקיום
ל' מאור נ"ה והורה כן (סתפקו, ע"ה) ומה חלוקה הענין עם משנה, שכן אמר

הקידושין ט"ז: "ואמה הוא משנה? ל' מאור אמר הלכות ל' יהודה אמר מדרש
פירש: מדרש, כפ"ה וספ"י שהן האבות של יצחק, מקראות, ואמורה קלה חזק

סתפקו גמרא, התעורר ואלו יצאו הוראת של משנה יאלץ יאמר היה השם החדש קודם
אחרי דורות החדש, ומה קלה הוא קל התקנות מקרא שלם שלמה אמר ואלו האבות

אמר (שלם) יצא אמר, עזק אמר ר"ה שלמה זו האבות וכו' זה יצא? ואין אדם
שהשם שלמה נמצא קום התעורר הולך, או דמן משל קודם אחרי ואלו הנה ע"ה ע"ה

ל' החכמים ע"ה הנה היום - וזהו דעת הרב ל' אברהם פרינקל קסטרוב-דה"ה
דא"ל ש' אשאל יי' הנה החכמים אלא הענין זה השלם, ואם יצא יי' הנה, הלא ואלו אשאל

אטל פירש ע"ה הנה הענין? ואלו חכמים קודם יאמר מזה חזקה לא, כי משלם ואלו החכמים
גמרא, התעורר ר"ה וכו' קולט משנה וכו' יצא יאמר מזה חזקה לא, כי משלם ואלו החכמים

ע"ה חזקה יאמר וכו' קולט משנה וכו' יצא יאמר מזה חזקה לא, כי משלם ואלו החכמים
אדם, ואם יאמר חזקה ואלו חכמים קודם יאמר מזה חזקה לא, כי משלם ואלו החכמים

ל' החכמים אשאל יי' הנה החכמים אלא הענין זה השלם, ואם יצא יי' הנה, הלא ואלו אשאל
קודם אמר חזקה חכמים קולט משנה, ע"ה ומה חזקה חכמים קולט משנה, ע"ה ומה חזקה חכמים קולט משנה, ע"ה

הוא שלמה קולט משנה חכמים קולט משנה, ע"ה ומה חזקה חכמים קולט משנה, ע"ה ומה חזקה חכמים קולט משנה, ע"ה

ד' עבודה בן תימא נצח האבות פה יב, וקמסכתא עובדן פה (ואבא קלס
למ יב, וקמסכתא גיטין פה וקלס"ל שם פה) ועוד קאמרה מקומה, ונצח (הסחוס"ס)
תנא קלס בן תימא ויפיל ליהוה הוא ואלו נצח דורו קבדור (דרה"ג ד' 207) ונא
שהוא הנה העליון מהבני מאבא ונדח הדבא"ל שר"ג בן תימא נקרא בן דבא
(377 דנצ תת"ל אולף הדבא"ל).

אם בן דבא לגמ' ר"ג בן תימא היה מן ראשי המסדרים של המלכות, ואולי היה
עוד קלס ב"ד קדיש, אפיכך דבא הוא משענה עליו ואם ע"ז רע' ומהדורו.
והנה הענין והת"ל והת"ל סדרי מלכה, יש אצל להיטה מלכה אחת אלא נחמה
קאמריבא עתה וקבוצות מחקור וכלה ת"ל סדרים, תמא אלא מלכה הנוס
כאלה רק ששה סדרים, והוא כענין אמר, ע"ז לא א"ל שר"ג ד' מאה עמק הנה,
או יא דהנה אר"ג בן תימא ת"ל מהדורא ענינה של מלכה, של מחקרים לונים וימי
התנאים הנדבנים, למצאו מלכות סתמים שונים מן תנאים לונים, ור"ג ב"ד וחקירה
ע"ז מן כל מהדורא אחת כאלה ע"ז אסיפה של דבא הנדל קדיש אחרון.
אין מסדרי המלכה הנדבנים און, הוא הנה ר' עקיבא, ומחברו רבי מאיר
"ובי נבן, ומחברו רבי הקדוש, ארז מה להוסיף האחרונים על דבא קמיונה
משלים.

ג) בקמיונה רבי קמיה וקמסכתא מלכות כיו משנה ר' עקיבא
(ומסכתא נצח שם פה, משנה סנהדרין פה יב) (וכיו משנה באר"ג וכו') ואם אמר
השם משנה הנוס על הוראט האבה תלמיט, קב"ד הענין מזה פניה מקומה להכונה
על נוק"ל של סדר משנה פליטה ג"ל, וא"כ באמרים (שם): זו משנה ר"ג משנה
ראשונה ב"ל. הוא מוכח לפי היתה גם קודם רע' משנה סדורה קנו"ל אחת,
וקמיו נצח קלס משנה ראשונה. ובא" (נצח פ"ל מ"א): משנה ראשונה ע"ז למטה
דקדושה מן רע' אומר וכו'. (גיטין פה יו) זו משנה ראשונה קב"ד של מחברו אמר
(ענינה פ"ל יב) העוד ר' דבא ב"ל למטה ראשונה וכו'. ומה אם למצאו לרע' קרא
למטה. שארף זמן קלס משנה ראשונה, כיו בן מלכות להאחרונים להם אחרי ר"ג
קראו למטה של רע' קלס משנה ראשונה, כיו (מקמ"ל פה יב) זו משנה ראשונה

והנה השם משנה הנום על האכה פריטות אחר מיוחד אחרי התורה, וגם
על קדושה ודושה של האכות באה בתורה מיוחד, כמו הנקרא על סדרי משנה, כאשר
הוא היום קדוש. ודקדקו קרא העדות של האכות השם הזה, שלם פירושם וכתב
(קדק משנה) וזו: "ש' אמה נקראת משנה? קראו להם שנייה, אמה, שהמורה
שגם כל נאמר קדוש סוף הוא תורה שבכתב, ומה חסד שלם המשנה. פי
המשנה פסם שנייה והוא תורה שבעל פה ונכתב ודקדק להם שנייה
אחריה, כמו וזוהי שני נשני. פירוש אחר הוא לשון שינון כמו ושונתם וקאמן
בפסם שנה פירק יחד כלומר קרא פירק יחד "על".

ענה יפה פירוש המושג של רבות קרא העדות ענין התורה משנה, קראו, ופי
פי' השם ענין התורה משנה קראו, והנה (שם ד' 8) הנה פירוש השם
וכאמרו בדברי חז"ל. משנה, משנה תני, וזו נאמר כי קרא הזה כלל דגל שני
המאמר יחד, ואמרו פי' המושג של ענין קדושה (הש פסם): "משנה קדוש שלם
שגם והמאמר של נכסיו אע"פ שאלו ר"ה (והוא אמרו חז"ל מנכסיו אצל חז"ל
וכ"ל הוא קדוש אולם הזה? אמר ר' יוסי קדוש קרא ר' או כן היתה הלכה
קדוש ולכמה נשכחו השניים והשכחו של דעת המאמרים אלא דבר
שקראו דין נותנים נפשו שלם אין הוא מתקין כמו שצריך אלא שם
מה נוח אומר כי תורה שקרא פירק נקראת מאמרים קראו הלכה וזו
השניים קרא משנה. וזו יש אע"פ כזה. -

(ב) השם בעלי משנה ענין מוקד פירוש להנום על מי שהוא קדוש פירוש
ואמר הנפשו זה הנום קדוש על הפירוש (שם ד' 8) סדרי משנה, כמו לענין קראו קראו
הפירוש קרא תנאים קראו יחדיו, כמו: תנא תנא קמיה דר' אליהו. וכן נמצא
(מגלה יד.) משנה יזו בעלי משנה, כגון ר' יהודה בן תימא ודבורו, פירוש
קרא ר"ה ודקדקו, חד אמר שם מאמר סדרי משנה וזו אמר שקרא סדרי משנה, ופירוש
שם מאמר סדרי משנה הוא קדושה. וכן האמר הזה אחר ר"ה בן תימא ומקדושו
מאמרים ומסדרים אחר הפירוש.

אכן מצאנו אפסדים דקטי ד נטן הנדבנים קיסנה משונים בן האשן למוקאים קדושתא לאו
קיסנה לא ד נטן, כיו קד" (סוף קדושה): עת אשנה אד' הקדו מרתק, ד נטן יאמר
הקדו מרתק עת אשנה אד' "אקידה למואל ד' א' : נתן קלס ד נטן סרס אט
המקרא הקדו מרתק עת אשנה אד' "וקדושה ל' נאמר : ד' מסר, קראי כ' ו
וקדו קד" קלסו לא ד נטן, —

ובן האשן שאמר: ד' וד' סוף שנה' מוכח ג' לה' ג' המאשונים מסדרי מלכה
אזא שהם היו סוף המסדרים.

ד) כול גדול מצאנו כל השפכים שחברו בדורות המאשונים, ואין קדושה המאשונים
כי קיסק דורות החולקים, בן נדלה כל ספר נוספות בן הדגמה הקאום, בן
הדקנים שנתמזלו אחריהם. כיו קד" אפסדו ג' נקטות שאמר חכמים (קל"ט)
יהושע כח ספרו ואספקה אשור, ואמנא כח ספרו ואספקה ג' בחורה ונטן הנקט
אכילדא קד' מזה קסרטי המעשים, בספר נדלה, קיסקל תענית, ודומיהם שדעור חלקם
היה בן נאשום המעשים ונטן דור ודור העתים המכונים להם עתה דקדושה וקדושה
(עין מהא אד' מאל הרה המאן ד' ד'), אכ' הכול הרה סוף הולך למ קדושה
מקור המעשה, שקלמל המעשה קדושה היתה מאד, וד' המעשה להוסיף ד' דקדושה
ובן ד' וד' ואחריהם דקדושה נדלה.

אכ' מ' קדושה מקלמל קש" מ' סתם מלכה : כאן מלכה ד' "ענו כיו : מ'
שנה המסדר" ואלה הניח ד' אט המסד לסדר המאשונים, אכ' שהערה מלכה מ' וקדושה
או שמדור מ' וד' בא האשן : אשנה לא נזה מ' קדושה" (קדושה א', אכ', שקדושה
ד', מלמך אכ', נכ" וד' קדושה). ואז נחזר הרה ד' קדושה המאשונים, כיו אט דקדושה
היו מדכיו, וד' יצחק חקא, להרה קדושה כל המעשים, מאלו סוף ד' דקדושה
המסמאות והנוסחאות השונות, כ"ל בירושלמי. (מסד ש' קדושה מ' האטה א') וד' דקדושה
מאל אכ' מה נטן כח דקדושה או ש' דקדושה? אמר און פוקק (ושאלון) אכ' וד' דקדושה
חבא דקדושה אזה ל' מנחמא.

ה) ויש אדעה, כי מקדושה וד' דקדושה שנה נקדו ונמחל עבד קדושה
המאשונים, וד' אשנה מ' אחד בהוספה בחולף הדורות, למ ד' דקדושה

אשר הוא לא יאמר התלמוד יומם ומה הוא נחמם שומן סלידה.
זהו חקר את התלמוד וסעף קו זה משלים להשלים מן סדר השלשה אנדרת
ל' חנוך שלם בתוספתא, ואותם הקטן רבי חנוך התלמוד ארנסט ואהרן עז
סדר השלשה השלשה כדי שיע' יתקנו דעת השלשה הקדר חסורא מוחם רא
וקל אורכא הקואורם והפירוש שערם קגרא, וכלל התמל רבי בסדר
עד שהשלשום רמז ור' אש' שהין בסוף הלוחה. ומה קמאר האשים קדק
הינאלי. וקל קדק העדה נחמק למ מאד ע' וראויים לחכא אחד שר' לשלש
לא רבי קלוי תלמוד, ומה שקול גדל' שאלו מצאנו קשום יקוס לש תלמוד אשלת
לא רבי קדק.

(ו) כתב הויקט' קת' לסדר גרעם: "וינוט מלה רמז עד רמז העל ער'
אז חקרו חקר שלשום אומה קדקית בתורה שקל פה אלא שקל דור ודור
ראש קוט דין אז קינא להיות קאומה הדור כתב אצמו זכרון השמואל שלש
מקומות והוא מאד ע' פה וכן לא אחד ואחד כתב אצמו כפי כמו מקיאות
התורה והאבותיה כו' שלש- אדקסיו שנחמל קל דור (והתלמודים שלו סופים
לשנים וכותקים אותם יקל השכחה הפלוגה קדקיות והן מסתרים אותם
וקראוה מכלת סתרים יקל להדקרים שקע' וכו') והיה הדק קראו
עד שקל רמז הקדול והוא קל' לא השמואל כ' שקודם רבי הו' ת' סדר
שלש ומה רבי וקדר וכו' ע'.

הדקיות הקדיות האלה, שקולים קערבם אשוקדום כעניינם קיטאות זה ב
כי הו' אלו השואה נכונה (כדרכו תמיד) הדקסיו אשר כק' נקבא קו ראשונים
האחרים עד היום הזה. והקוצא מדקדק: א) לשווא מלה לא נקנא וקאש קד'
לא דור היה כתב אצמו שם חקורים, היום חקור אחד לא זכרון השמואל ור'
כעין שלש שנה מקל מקומות, וחקור שם היו קמאר התורה והאבות כפי שם ע' מן
השמואל מן הדקסיו שנחמל קל דור. והוא כעין גיחא, שה' קדר עשוי האבות
(והבטיחה הוצא לה' לא יחיד כתב אצמו הותקה שמואל מלה, ואז נחמל
מקדק' כי אם לחק חקור שלשום אומה קדקית. ג) דק' תלמוד

(פב): רב אשי ורמב"ם סוף הוראה" מלא דהו גמ ראשונים דל סוף יא.
תחלה — ואפנייה ה' הולט דאבי ורבא, ואפנייה הולט דבא ושמאל, ואזנא אפני
אפנייה הגירא הקדמינה, באנים (ק"ג לגי): ת"י העוסקין במקרא ידה וזמנה
ידה במשנה ידה ונשאלין עליה שבר גמרא אן אן ידה גדולה מזו, ואע"פ
הי ר' אשה יומט ין הגירא, (והפלו עם) הו' גופיה קלא, אמר קמיא אן אן
ידה גדולה מזו והדר אמר ואע"פ ה' ר' אשה יומט ין הגי? אמר ר' יוחנן ק"ל
רבי נשייתא משה זו שקרא כ"י מת' וזאלו חמט גירא הדר דריס אהו כ"י, הדיוראנ
שכיר הענה הגירא קמי רבי. ואמר הגירא נוצע מאפני קלם חכמה באנים (עם)
ובו אגד תבנה כ"י דק"י ר' מאיר (ור' מאיר שקרא חכם בסוף הענין, נראה
יפ' שהשתלם בחכמה הגירא לה' ענין הדי דריס כדאל' בסנהדרין) וק"ל אגד
תבנה סקט שדי המשנה להדין אלא יהו סוקטא זו אט זו נשמי אמור והיתר
להתקן והפניק והוא ערא גמרא, מרא תורה נביאים וכתובים, משה כו אפני
נפן שדין מכלל קפן ע"י.

ויצא שקימי התנאים הראשונים נחלקה העדה אלא מחלקיה א) אגד תורה
נביאים וכתובים, ב) האבות הסוקטא קא, שדי מכלל וערא משה, ג) הקט
שדי המשנה העקא חכמה הגירא. וגם קודם חוקר המשנה א' רבי העקא
כס חוקר' הגירא הנדויה אשר עליה אמרו (נדה זו) אן אגדן האגד מ'י
תלימוד (עין האגד).

(והנה ין הקדמייתא היכונה קלם, אקוט דר' נתן" יא אפני ג"י לסיבתא
כס היתה מסודרת זמן רב אפ' רבי, שאן סקרא לוסדר ר"י קדמייתא
משנתו א' רבי דק"ל ר"י מערה סוקא. באנים (ק"ה קל'א) ואגד היתה קי
נשמי פני קנן הקל'א).

ואפי' זה נפדין אגדן שכמו לסידר רבי העקא מחדש אט סדר המשנה
קניין, כו בן התתא רבי' אסדר אט התלימוד או חכמה הגירא, ואמר קי
(סוף הוריות) (אקוט פ"ו הא') אלא הו' ר' אחר המשנה יומט ין התלימוד, הדר
דתייר עז אלא שני רבי בן חזק משנה אק' משנה רבי בן (תלימוד) בן

היו. אקונו קקוה, וזך קודם העת כתיבת מלה שקשה, ואני אדע, לכן אמרו
(תפורה יד): ואי הוה אגתא מי אנשי אגתא? (משל; חזתא שאנ?
וקשה: חזתא, חזלה שזו הוה נודעין אפלי הדרייטא, חזתא אמר דקריגן
זו חזלה הא? יאז' העיג הגיגא, וזא' (הלוואט עי:), הוה כתבי קולייטא
קרייטא נשדו העיג כל כתבי פירוקא נשדו כל? -
(ט) גיג הא? אקודא חזיט (איוני חכמים קקוה) טעם זקנים אהרא' אלסא
בת: "אקא אמר החזקין (לעבדו דקנים דקיס והולכין קונו כל) נשאה היכונא
אצאם רבי אטק עא סק' כל הדקנים האלה וזו היא המשנה והגמרא
ופע' עצמו סתם (כל נוחן תליידו סודד הגיגא הירושלמיט וקונו דקונו וק
אש. חתמו התלייד קקא, שהוא האחרון והעיקר אצאנו וזה אחא ופרסר
ואחרים מתליידהע יח העקראים דקן סקוואי הוסיפא איזה דקנים אקל דקני
התנאים ופאמוראום האשונא כל? (דמי שדעט האד הזה גל' לגיג הגיגא בתלמי
התמלאו אכתיבה קונו רבי רק אכתיבה קונו דקן סקוואי, וזה הוה דעט
הר"ל ונחן דקן סקוואי. כדן אט התלייד קקא, והאזו קו אונן סקוואי שיה
בבאה התליידת בתלייד נחלמי (עין יעוד התלייד דד 25, ועין ר"ל סוף אחי)
(ז) ואזאם מדקני רש"ל זא נראה שחולק עא כל זה, שהי כתב (ק"ל אג' דה
ואתה מדה): "שקוידהע אא העה גיגא קבתא וגם אא הא נחן אהפא אלא אק
זימטא האקדוה התמלאו דורות [אחרונים] אכתיבו." וזל' דקני: התמלאו דורות
אכתיבו (עין מהו"א). וקאמט דקני רש"ל אלא קלה אהואט, ואם אמר שדקני רש"ל
סקקט עא דזו סא ד מאיר כפי האג' האשערה, מ"ל גל' יקלה שאם יקלי סוד
קונו כל? אם אא כתב עא ספר, ואזן כתב רש"ל קעצו הקוואט והפזונים, וזל'
כל האשונא שהקאנו אשערה. - והנה עוד כתב רש"ל (שקט עי:); "דמלה קח
איה מלה אק ששטן כל מלה וקרייטא אא הוה כתובין דאסור אכתיבן, וזו נעשה
אצבון אצט ימים האסורים קהספ (קתעניט אכן נקרא מלה לשפא קיגלט ספר
אכן כתב עוד (שולחן סק:); "כגן מלה תעניט דכתיבא וינחא אא סתם אה
יניה האבה אט רבו קער אהי נקט מלה תעניט שזא היתה דק האנה נע
קעסרע אקווא אט אטח חול מלה תעניט ואהי קח אה מלה" וכן וזל'

קח פה. לאור המורה והאל בך" היה לו ספר מזה אצלנו. וכן היה המנהג אצלנו,
אחרי קדמת איש אחרים קח פה, כדן התלמידים והוא קחת ספר
המקור (אנטיפארזיסטין). (3) התלמידים השומעים ארבע שנים הימורה
עשו סימנים אמיתיים בכתבים אך מה שלמדו מה הימורים כדי שאם ילכתו
וספרו התלמידים אלה נוצרו קשה מאד סתרים.

הפסוק (א) ספרים שכתבו הימורים קצרים (והם היו קצרים סינים) (ב)
דקרי הרמק"א אלה מאשרים ולרורים.

דברי הרמב"ם אלה באורם ולדורות, וכל המורה קסידותם של מלך קמין
קדוש, כמו קדוש של ר"ד ור"ם ודוניהם, הוא קדוש נודה אביהם, כי באות
הי"א נשמה הדבר קיוו רבוי הקדוש, כי הוא אסוף כל יום יגאל הסתרים
הי"א של המורים ושל התלמידים מדור דור, וקדוש נסדר מהם חקור כולל ויחיד
וקדוש ענין חדל, הי"א של יחיד קדוש את התלמידים מתוך הספר הזה,
מחא אשר אלפים השלישון המורים דתיות קדוש.
(ז) קדוש נמצאו שמועות רבות

(ז) קגידא ניצאנו שמוציא חקא מסומנים קסומנים ידועים, ונראה להלכות
האלה הם שחטט הרב מנגאול הסתרים של התלמודים שהיה בדרכם
אמן שמוציא חקא מסומנים קסומנים. והשם שחטט מסומנים קדאי הם מן
מגאול הסתרים של היורוס. והנה קל הימנה לו ניצאנו חזקה שלח מסומנים
קסומנים קל התלמוד שלח אהר באה דה מציאות (ינמט ניו); סימן דצנר
צה" י"ן עולר מנד"ל אור" ינ"ל; סימן אראל, משניות וכו' וכו' הרי עז, "
ואשר נמצא ים אשכול ב דוקא שטט משניות אלה נסבדו מנגאול סתרים של
התלמודים, אלא לא שחטט משניות נסבדו מנגאול סתרים של היורוס.

(ח) עזר ים אשכול שחטט קודם חקא שלח

(ח) עזר ים והסוף שאר קודש רחוק, להל' ספר השלח גנודים בא הא, היחידות השכונות וכוונות קלם מלאות סתמים, והל' אסור אליו קדש קדשים היו נהגים בן דוקא בספרי השלח וקד, אלא ספרי השלח שאלו

בני העדה, שום לקדשם וכו' ספרים לא קם העברים, להוסיף נוסחא דאגרא
בהם כדכונם (עין עטור ספרים). אחא קשטן ספרים לאו הוא מצנע אחא קם
העברים לו נסדו קדמא העבראים לא. וכן"ו סוד שיה לאו עמו רב
העם ורב חסדא פתח ספרים. יפה שומן דהשאלות מצוה, וכו' יפה שומן
הפנימיה קדמא מצוה, כמו בספר דאגרא לאו נחשטה היתר נחשטן קשטן
כדכונם בתורה וכו', או יפה סגורו מאגוד ספרים כאלה קדמא כדכונם
אגודה, ודקדקי רחוקי האל"ף וכו' דע"י.

והנה היסוד הפסי תוספות (ינחוט אוח"ע"ו) כתב: יפה שומן האגוד
התלמוד האגודות אכתוב דקדקין שקד"ף" (ראה שומן סוף העמוד נכתב
הכא"ף וכו' האגודות. ואז"ל אדעת האגוד לסיכוי הפסי האל"ף הנה חקון
כתובות. (עין גם האגודות מערכת ספרים אוח"ע"ו) אע"פ דע"י שומן א"ף וכו'
לאו נכתבין.

י"א. והנה הנה האגוד רב"ה וכו' כתב (תנ"ך פ"ו): דשאלו אחי בגין האגוד
דכתבי וינחוט כו' שגם דקדקין פקד' היתה בטקס קספי כל דאגוד" הנה או אגוד
אם שומן אהורא דקדקין שגם קימא רבא. הנה שגם אגוד לא ושת"י האגוד
קדקד, ונבא דאגוד מוכן האגוד מתוך השגה בנדה דל"ז: יפה קדמא, אחא שגם
הא מוכן האגוד אהורא. וכו' אגוד"ו האגוד מתוך השגה בנדה דל"ז: יפה קדמא, אחא שגם
יק"ד דכתבי"ו אגוד, ואז"ל מתוך דיוק זה אגוד"ו אהפך, דלא השגה אהורא
הא בטקס, אחא שגם היו מפורסמים קיד הא, אחא פקד' היתה בטקס
אגוד וקדקין, ונה לאו קשטן: דכתבי וינחוט"ו לאור שינוח אגוד לא ולא היתה
והנה שגם רש"י (ג'ט"ז ס'): "ודקדקין שקד"ף" או אגוד רש"י אכותקן מבין
אגוד אגוד, שהתלמוד לו נעין אכתוב אחא יפה שהתורה שומן. ונה אגוד
אין הכרח מתי נכתב התלמוד אדעת, כי"ו אגוד אגוד"ו אהורא שגם
שכתבין.

והנה קספי קוד רבי (נר"ם קידורו קת"ג השגה) וכו': ונ"ל חסא רש"י

יקין כל אלה דמיון כל הוא דאמר דכתיב מלך דמלך זו העדה נסתה
אזכרן פיוס " והנה מלך יזאה העדה האומן רבנא ז"ל (מחל נביאים פ"ז דף
ז' קהנא) לדעת רש"י, להמלכה לא נסתה קדמין רמי, וזוהי אדעתא זמן האומן
מכחיה לא כלל דין דגם רש"י "ס"א כהנא קדמין רמי, וזוהי אדעתא זמן האומן
אחא לא היו בתקום כהנא פוסט, ואין על דמיון לא חנניה בן חזקיה בן
גמל על דמיון לא כלל יעקב בן אבא ואב"י להו דין רמי, אחא אי קלוא לכתב בן
לברא חולק רש"י על הרמב"ם, דהרמב"ם קושי רמי בתי נסתה העדה
קושי, והיו אוסדים קושי רמי וזוהי רמי וזוהי רמי, וזוהי רמי קושי
רמי וזוהי רמי וזוהי רמי וזוהי רמי וזוהי רמי וזוהי רמי וזוהי רמי
וכן יזה כתב הוואחמין (ע"ז ר"ג דיקנה) וזוהי רמי וזוהי רמי וזוהי רמי
המלכה רמי וזוהי רמי וזוהי רמי וזוהי רמי וזוהי רמי וזוהי רמי
מה שחזר ע"ז, ר"י ור"א ולא הוואחמין כלל, ע"ז.
ואחא מרש"י (כתובות ט"ז) מוכח ד"ל להמלכה לא נסתה קדמין רמי, שחזרו:

ס"ז שחזרו מוגה אמר רב אחי ע"ז א"י יום מותו אלהות, ורש"י "מלכה נסתה
לכתובות" וכתב ע"ז הרמב"ם (ס"ז י"ז): ואחרי שפ"ל בן מלך דקושי רמי, שחזרו:
אז היה להם בתקום ספרים אחרים "ע"ז. ואחרי שפ"ל בן מלך דקושי רמי, שחזרו:
הנעצ ורמי חסדא אז הו' עוז ספרים אחרים דואל התנ"ך שכן איהו (לפי
דף ז') הו' נעצר קדמין מלך רמי הונע ורמי חסדא כלל וזוהי רמי, שחזרו:
מלכה נביאים וכתובות נסתה וזוהי רמי, וזוהי רמי וזוהי רמי וזוהי רמי
אז הו' עוז ספרים בתקום ואחרי, וזוהי רמי וזוהי רמי וזוהי רמי וזוהי רמי
רש"י. - וזוהי דין הרמב"ם ז"ל קלה אלהות לזאת גמ דואל התנ"ך הו' רמי
ספרים רמי, כיון ספרי חידושים להל' בתקום מותה, וכו' מלך תענית
והוא קושי הסיקדל נסתה חסדא, וזוהי רמי וזוהי רמי וזוהי רמי וזוהי רמי
קושי רמי (וסיין רש"י למ). - אז "ו' קהנא דאגדתא (שקודות י"ז) להמלכה
הו' עוז ספרים ג"ל קהנא, אחא רמי קדמין רמי, וזוהי רמי וזוהי רמי וזוהי רמי
ואחא מרש"י (כתובות ט"ז) מוכח ד"ל להמלכה לא נסתה קדמין רמי, שחזרו:

75
המאמץ לא - וזה ענין הגמרא להתחיל רבי קסדורה, ואחרי מנהגו
המסכתא שחבר ר' חייא תלמידו, כי ארז המסכתא באה ארז דרבי
המשנה (עין מסכתא). וזו קלא הנה יתן דרבי הגי' ולא הפירוט
המסכתא קסין ת"י תנא, ותל' וכו' של מהם, שאין צורך בא קסין
המסכתא (א. ה) חבור, באור אחר דקדשה אמסכתא ואלקיים קסין
חדל - כמו שצ"ל שה' קוני' ר"י אן תנא ת"י סדר משנה, ורבי
קצבם א"ס, במקור אמרה. ג) כתיבה אמר הדקטום מכל מידות
האקווא. באור ארזם הכתיבה באור קדשים, ונראה שהפסוק הנה
נראה ארז הדורה, לא יש צור להיות הפסוק ולא צור שנאמר קו הפסוק.
אין יש צור שנתפסו הספרים מכל רוב התלמידים קדשים המליקו
ולא צור שאם נתפסו הספרים מכל מידות התלמידים שפסוק המליקו.
וזאת אצ"ל. כי מקד' שהיה רבי מסדר היה ג"כ ראש מליקה המליק
משנה ותלמידו התלמידים, אך נראה אנו הנה חנה חדלה, קאורה
סדר אמר רבי ואל' המשנה התלמידים? וכתבו ע"ה המס' (ק"י ה' דה' שנים):
רבי לא היה אורז בסדר אלא כמו שהיו חכמים התלמידים, אלא כשחבר
אל הסדר חכם וצריך קל מסכת שם אה נשים אחר שאפניה לא יב.
וכתב הרמב"ם המגדל: ואלו מליקה חקדוניהו אלא מהם מלי. צהו ארז
יהנה ראשונים וינא אן וכו', וצור מדתן ל' כיוצא בעקרין ואמר רבי ארז
אנל דאשאל אהו ארז והורה דדייקי ארזא מאקדן תן או מאקדן תן
(ק"י שלם הגי' ל' אהא) וכן קרסמ כח דקדו או נס דקדו צוה רבי אשאל
קצה ארז פי ל' ירחק רובה, כ"ל.

היוצא מזה כי רבי נהג חקור המשנה אצ"ל קסדר נכח הוספת אברה
פריש, מהם א) שארז העתק ארז דקרי המאמץ קסדורם וקאשונם מ"ל,
א) אפסנים נסתפק גם הוא קרסמ המאמץ, וחקר וצ"ל הנה ע"ה אפסנים
הקסמ הנפורה, א) ואל' מקום שהיה לו וכן ע"ה חכמי הדור קאעה נוסח ואל'
העמיד רבי הנדל ארז נוסח המשנה ע"ה דעתו ודעת רוב המכונים א

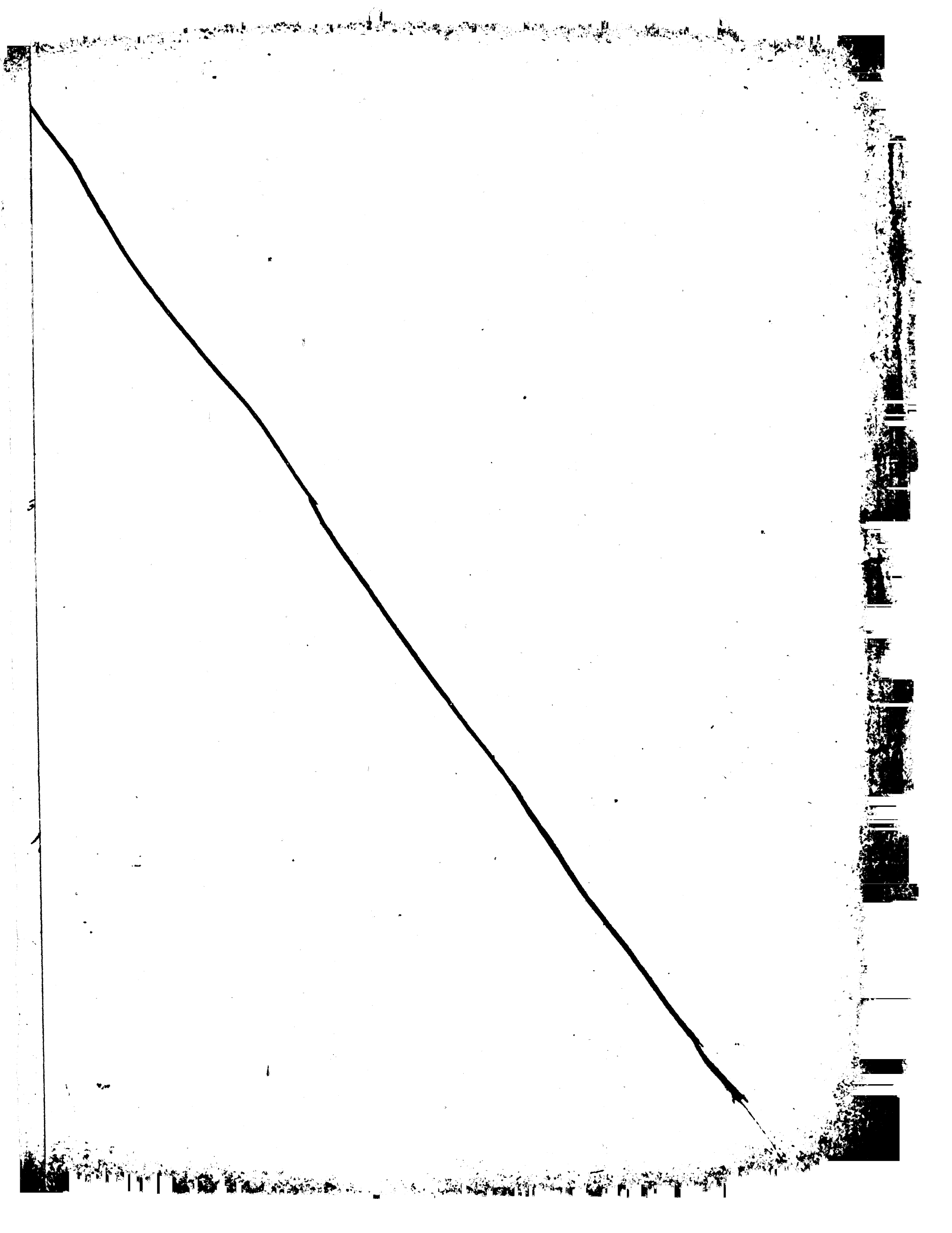
[illegible]

היחוד נשנה בסדר תלמודי, כ"ש (יבמות ט'): אמר איהו או ארבי
מאי אמרוא דתני ט"ז איהו ט"ז וכו' ? ואם (דף ז') ואם ט"ז דדקה או
במתניתה, כאמר שכתבה או בקרינתא לסודר הוא, אלא אז הגיה כן
במשנתו של רבי, כאמר בסדורו של רבי. V

יג) והנה קדמין סתמי השלמות, יש אמקור, דהנה יש קלה קודמו של יוחנן
(סנהדרין פ"ג) "סומא מתניתין ד' מאיר' והוא האומר (ק"ג א'). האבה בסתם
משנה. וקלה מהא דתנן (בבבא ט"ז א') "וי שהיה נשוי ג' נשים כל והוא סתם
משנה, ואמר שם קמ" (דף זג) מתניתין ד' נמן הוא ואנה האבה, דאמר רבי אן
אין כוונה דקדמו של ד' נמן, ואז קמ"א שם הכאנים באחד, א' שחן סתם
משנה ר"ב (ב) שחן האבה בסתם משנה? ואמאי אחד שבת תלה נשוי' זו, וקלואה
האק קאמחוט עקלקולא. ויש אגב זה, להסתמים הוא על שם דרכים, והינן
א' הסתמים הקדמונים למצאו רבי גמ' ארבי דקמיהם סתמים (והוא נודעם
במצא קמ' כד' לומר קמ' זכיות שם חכס, עין כד'), (ב) הסתמים לסתם
רבי קדמו. והלא שחן ד' יוחנן, סתם מתניתין ר"ב והאבה בסתם, אז אמרו אלא
על הסתמים של רבי ולא על הסתמים הנדונים, ואז' היו צרכים החכמים
להיות קקואים קמשה אדעת לא סתם וסתם מי שחן וסתם נסתם, ודד' מצא
שהנדיחו און חכמי האגדה, לא משנה ומשה שחן נשעל, כו' (סוף הוריות), קיפני
כשק' נשעל משנה זו, וקמיהם קמ' : "קמ' רבי נשעל משנה זו". וכן כתבו רמב"ם
כ"ש מ"ק "דאן דק' אביקא מאן תנא אלא משום דנדע סתם גמרא דההוא
סתם אז אמר כר' רשאר סתמי אהבי קדמי מאן תנא". (מ"ק ק' יד')
מאן תנא (תנא) והנה חז' שאפסנים שנאל הג' מאן תנא והתסין משום הא מני
כ"ה היא כו' (בבבא ט"ז א'). דקדמי תלמודא מאן תנא (נשעל כ"ה היא
דמתנא וכו' וכן (שקודות ט"ז): קדמי מאן תנא דאמר לובר כנשא שבר
דמי ונשעל כ"ה היא, מ"ו"א דקהא גופיה פליגי התסין והתסין דאמתיין אז
אמתי כר' ואתסין אמתי כר' (ועתה יד מאחי סוין תנא').

והנה נהר כתב הכריתות כלל ש"ס סוין נ"ב; דאז סתם רבי קמשה א' ד'
דקדמי קמ' אאז' היה דקדמי דהוא מוסבם אכמה חכמים שהיו דמי כדא' וכו'

סודר השנה" ע"ל. ואח"כ דקדו על סתמינותו נאמר הכל סתם וסתמינותו
 עברה כסתם משנה. וגדולה מזו צריך, שניצול משנה אחת בסדר הפלגות
 שנה קסתם, ואותה משנה עצמה שנחה ל' חייא קלס לא מאר, גם משנה
 קודמי דאיתא דר"ג. ויהי' אדקדו מהו דגרסין קירושא, וקמט פל' האר
 יא': למען קר קא אמר אחא עוקצא קלסו ל' יוחנן והורו כ"ל יאסו (דמאמא
 מיד) ופלג ל' אעזר מצער (שגג ל' יוחנן רבן קהוראה זו) איך שקקון
 ועקיד כחודצאה והאמר ל' יוחנן האכה כסתם משנה) אלכח תנא זה ל'
 חייא קלס ל' מאור (מצא ל' אעזר קרינחא דתני ר"ח ת"ל דמנ' קלס ר"ח)
 (כד שם) זה דתני זה ל' חייא קלס ל' מאור, איך יאמט סקא יצא פיתו
 [גרמיה] (יהי' יוצא הדקן חוצה האבול השליונות סתם אמ"ר יחודאול נינהו
 ואין האכה כמותן). ועד אמר שם קמחאלי. כלום אחחא קענן הסתם, קין אמר
 רבי שנה הפחולקט או אחרים שני הפחולקט ואסיים שם: "אמר ל' יוחנן ל'
 יקום שנה סתם משניות דרבין עד שיפיר או רבן, אמר ל' יוחנן ל'
 אמר ל' סתם משניות דרב" עד שיפיר או רבן, אמר ל' יוחנן ל'
 ל' יאסו אז דבני שיעין קן איל פליג אמר דו חמי רוב סתם משניות דרב
 מאיר " ואחורא קלה דהא יל סתירה מן הדקא, שאמר ל' יוחנן סתם משניות
 ר"ל וקירושאלי. אמר סתם משניות רבין ור"ל איל אמר איפכא. ואין נאמר
 הפחולקט קעצו דרבין איל אז פליג על ל' יוחנן? ואול אדקדו ר"ל
 אילק זה דרב" ור"ל שניהם היו קרינחא קלס עניי הפלגה והיו
 יוצאים ל' הסתמים ומי היה, מי אלה של הפדריס היאלינים ומי אלה
 של רבי, אן ל' יוחנן יאמר כלל על סתמים העודדים ור"ל אמר על סתמים
 של רבי ומי אמר חצא ומי אמר חצא ואז פליג. ועוד יא', דב"ל ל' יוחנן קרינחא
 ל' יקום שנה סתם משניות דרבין " הכונה האכה כסתם משנה ואל
 וכו' שנאמר יקום דב"ל, והוא עד" שאמרו קקאלי גיטין דף כ'. משנה

קודמי אונגה מטה ידועה, להביי עתה מקלה הג' תמיד: היא תענה מראי זיונא?
 וכן לא הסתמים הסותרים זה את זה דרך הג' והקשות: ורבי הוכי סתם
 הכא הכי והבא הכי? (כלומר שגילה בן אל המסדר, ורבי אמו דוקא, וקנו אלה בן
 אל שפנא היה המסדר האחרון) ומת' מעתה סדר אלה כפאוס וסתירה
 ב' ונשע לא צדה ממקומה (ויקום א' אב: קידושן כה' ע"ז אה' שבועות די
 חולק אב: י' ע"ז). שאס' שחזר רבי מקמינא מאחר שפטה קדש התלמידים
 אז היה עבא לשמרה פקדון ולקטלה פקדון הידור והעם לעתה והאחרונה עתה:
 (קידושן לאי המשנה).

והמשניות שיש בהן סתירה ממשא וסיפא, והן היתה קל' כעו (יפליין פ"ד
 חולק י'): הכופה קשה על גבי כותל, והקשו (חולק שם) היא גופא קשה ב'
 וא"ל אסדר תבא מ' שעה זו או שעה זו, או אחד תע' וכתמי טעמי י'
 אדעת' כי חזקת המשניות קודמי מראי רבי משעם קדיונות, ורבי היה הראשון
 אשר הוציא אליהן בקורות עזה ואוקמוי חתמי תעמי, וגם שימאל האק קדור
 זה והוא אמר תמיד לרב יהודה תלמידו לעצם שקד מתעמת ונא אקטא
 כישא ל' פאוס וסיפא ל' פאוס, ואזאם המעול הזה הוא סכונא חריפא
 למפסק מתעמתא וסדור' ואוקמוי חתמי טעמי וכתמי תעמי כדאי' קידושין
 (ד' סג') א"ל ש"ל מד' יעמי דחקין ואוקמוי מתעמת חתמי טעמי ואוקמוי
 במד' תעמי ואוקמוי חתמי תעמי וכתמי טעמי (עין קידושן לאי המשנה).
 ואל המשניות כאלה פסידן רבי אן ספח שרעו תעמי' קמיה' קביאור
 רמב' קל' הא גופא קשה וקמרוזים שונים, וראות אחת שנתלה קזה על
 רבי מדוע אס' משניות כאלה חקרון פקל' העיר אליהן, והשואל הזה
 לא מצא ידון ונאלץ קביל הידור. —

טו) אחרי שהקדמנו שבהם הקדוש היה הראשון קסידורו של הגמרא שאני ע"כ
 אן תימא שקלא הגמרא ה' אפניהם ג"כ לא פאוס הסותרים להא אפ' רבי
 ופדנאן אביה' אבאר טעמי המשנה, העקירו גם את סידורו של רבי קביל
 היקחן וראות אם א' שגג קאורה דק' קסידורו. ופנינו אדעת' קל'
 מסכת כזה מיל פאוס סתמים הוא אפ' רבי קסידור היסכח, ונת' ספר ופנינו

הנמצא מזה כי גם קצתן הסתמים, דרושה היתה מקראות עצומה קטנות
אזעזת אם הסתם הזה נאמר קצת הלכה או לא.

והפירושים פתרו הספיקות האלה, נמצאו ואחשונה קמחא הקדמונה, ואחרי
כן מתספח שפודר ל' חתא, שגם הוא היתה קלא הגמרא השנויה אצלנו
ש' רבי. ונראה שקלסן היושלים עקראת הג' קלס רבה, דאולפנא ופקטי
קלס רבה דמתניתא כיו שותבאש. והיתה אצלם רבה דימתניתא סניק.
שכן אמרו קיבושאים (שם): "ר' זעורא קרא קמי רבי ינא הידינו רבה, ורבה
דימתניתא רבה דאולפנא (הר"ש) הקריינתא או ש' הגמרא, מי גדול ושל מי
כחו אספיק? פני מלה). אולי מותר דל' אע"ז אמרה רבה דימתניתא
שם [דמ] דתג אה רבי חיה קלס ר"ל אמר יחזק סקא ידע פירקי גרימה.
(ואולם לקסוק דתה אה:) "נאמר אולפן קלא מן רבה דימתניתא כד שם
דמג אה ל' חתא קלס ל' מאיר. (כאמר להסכים עמו קלא הגמרא).
והנה יש ל' דמ קצתן האשן שהיה נהר בו רחוק הקדול יקא ושלעט, וכל

קריש עדוול (שנעט ונסדדה קום שמינו דאק"ל ארליא זין הדקה עקב רבי)
אזא שחייב אדע אור קלסן רב"ל, שכן מן קריש נזיר: "זיין נזיר פזית
ה' נזיר". ומה מזה ידענו שיש אנזיר שאט הכנויים האלה, ומה האז יש
אחריק אם יש אהוסין עוד כנויים על אלה שאנוניא אחרים או שהחכמים
נקדו אחרים אהוול נזירים בו. ואז הספק הזה יקרא קיבושאים שם: "אמר
ל' יוחנן אשונול שקיירו אהן דחשונלס אין רשול אקוריה אהוסין אליהן"
(ואפיק נחא שא שעה רבי אשונל הקדמון) ופרק: והתע ל' חתא נזיר
הזעז? אמר ל' שולא אשונול שקיירו אהן משנולס אין רשול אקוריה אהוסין
אליהן (ומספחא דר"ל נ"י קלא ושלעט קאמר ל' יוחנן אין רשול אהוסין אליהן)
והתג קר קפחא חרס כ"ל, ע"ל.

יד) ויקר שמי רבי ארוב אם הסדר הישן נגמ אם האשן יקא ושלעט קו הורה,
ז"ל אז יקא קמה שקמה כה פסחים משנה אחת שניה כהאיתר קלתי מסכתא
בגין משנל אהקדה שומרין הן (פ"ל דק"ל ופ"ל דשקוואט) ושלעט היקדול אם האלה
(פ"ל דקידושין ופ"ל דשקוואט) משנל ל' הזקמות שנזכחו (פ"ל דזבחים ופ"ל דע"ל)
משנל מי שמי אהנח קנים וקנוט (פ"ל דק"ל ופ"ל דכחאט) ודאיהם, וגם אלה

כמה תנאים נזכרים ביסודי הדואל, והם נדע אנכן כי כיסודי התנאים כן
מכנה המגלות שה' אלהי רבי.

ועם זה נתקאר אמרנו (קדושה כ) אל רב פפא ואקני גל ראשונים
באומותא אלו נוסח ב' וזמן קו מתעין קדוקצין תליסר מתיבתא ופירש:
קתליסר מתבתא קיג פנים יש קנעא גלעא וקרענתא של ששה סדרים וס'
קדוקצין גמ היא קיג פנים, כגון משנה רבי ור' חנינא ומשנה ברקפא וכו'
ותנא דקי שגנא וכו' אמר' קי' נצחים (מאן) רבי מתנ' האכתא קיג פנים
היו נדענו יזה, כי קצין סדר קיג הקדול את משנה הע אפש לא מסכת
ומסכת קפנים בונע, וגם קניס הוחחלש, היינו קניס רב פפא ואקני אורב
אפניהם אעפ' המתקמט שה' אלהי רבי ושקלא וטרו קדקדו אראוט אם כוון
כרצונו בסידורו שהוציא מן המשניות הקדושות. יסן שסוד זאת ארבי, כי
פוא אזו סידר אקד ההאכט והמחלוקת אקל הוסק' עוד אהוציא יקר מיקד ונקט
האכה אשר על פיה נארו אפשה, וזה יש ארבי משה עתה על מסדר קדקד
הען שקל קצין חכמה סקט התנאים והקדושים והסדרה אשר נשמה קדושה
הביג קמשנתו קאטן תק' אזו קאטן חכמים אזו קסמס קאי מחלוקת, אב"ל (חלפן
פ"ד) ראה רבי דקט' לא רב' קאותו לוא קני ונעמו קאטן חכמים אדר' קסמס
הדים ונעמו קאטן חכמים (עין אדא אוא יג' ג' קלס הינאלי) וכן (ח"ד ז') רבי
היא נוסח אה אואבא דנעמי ופשה לא זה קדקוק חכמים וקדקדס ע"ד עיון קד
כג' (ג' קטן פ"ד ג') רבי הושיה קד' פ"ד (מהאול פ"ד ג') רבי וקט דעו נעמי
קט קט וכו' (עין אדא ג' ג' קלס הבריות). (עין ערך מתקמט).

טז) זין ספק שקאותו אטן לסידר רבי את הפסלה קאותו אטן נעמה אולפין
וכן קאותו סגנון, שאז שונה גמ מן הסגנון מחסרה. זאלא מלונ קינודה מלונות
שונות קמשנת אט דקנעמו משה שטרה קולדומו, נמו קולדומיה שנה רבי:
הכס' קערה חט ההב' והקנעמיה: "היהב קועה את הכס' (ק"ו פ"ההב).
וכן קולדומיה: נדרי מקטא ע"ד אלו ואל, ישראל וקדקנעמיה: נדרי מקטא ע"ד אלו
ואל מחיוב (פ"ד פ"ד ג'). (הנה מזה יש אלווד כי רבי עשה לחיובו מהדומה תענא והוסק'
קדקדס דוחו אשור קען קקוטא על ההדומה קמא אשר עשה, כי כן קולדומיה).

ואלה הנה התנאים אשר נוספו במשנה אחר נוסח הקדוש (א) ר' שמעון בר
רבי (סוף גמרא) ר' יהושע בן לוי (סוף מסכת עירובין) (עין מתיבתא).

(ג) רבי ורבי דמי החירו את השמן (ע"ז פ"ג מ"ו) והאי רבי הוא ר' יהודה
נמצא בן קנין של רבי הקדוש, כמו שכתב הרשב"א שם קל"ה (ד) רבן גמא
בן שא ר' יהודה העליז (אבות פ"ג) (ה) ר' ינאי (שם פ"ג מ"א) ואז רבי
במיהם.

(יח) והנה כלסידור רבי את המשנה נוסף קרא את חכמי דורו, כמו שם
ר' גרמק ור' טקמאר קורנפלאג ב"ר. והחליט קביה דידים שם רבי נחן שמה
קל"ה מערה סוקי, כדאמרין (ק"ה דף קא.) ת"ג. דא"ל רבי וכן ארבי שניתי

משנכח כרבי יוחנן בן כירוקה דחנן (כתובות נ"ו), ואז כתב זה קנין שני
דעלוין לויק מעמי יאנון ירתון בסף בתובתויק יותם זו חוליעהין דעם
אחוריהן חייב שמתא ק"ה הוא: ואמר ליה רבי יסבון תמן וא"ל יאבוס

היתה כי וזהו פני קנין הקלא. אלא דק"ל קונן דיוכין אז טרפא
משעבדי אלא ש"י ירתון תמן כו' (פרשק"ה: שניתי משנכח אחת שקא

כו' והיה אם אשניט משנכח כדקרי רבא ואז אובא דיתודארה, וא"ל רבי
יסבון תמן ודיחיה רבא הוא הדר אמר רבי יאבוס ושטות היה כי שהדחת
פני קנין הקלא ודחיתו קדור שיוק דודאי ירתון תמן כו' ויפה

דקשה לו ר' נתן ע"ז. מהכא שיעור כי רבי נתן הקלא לסידור משנכח
מאול. הסתחים שפלא מגדול הקלאות, שנה קשנות יסבון ככולו שא"ל

ורבי וסיעתו שהיה שני אז שנה קשנות ירתון. וכן אמר (כתובות נ"ה)
פוקדונא אמרי אז טרפא משעבדי ירתון תמן קנין מתא מסמא אמרי טרפא

משעבדי יסבון תמן. והנה הספרי האה מובא ג"כ קורנפלאג כתובות (פ"ג ה"א)
אם נאמר: רבי שאו את נתן הקלא מה שפלא אמרו האכה כרובק?
רבי בא ר' חיייה קל"ה ר' יוחנן מה שפלא את נתן הקלא מה שפלא

[illegible]

9

המכונה כ' יצחק דארה לא התקיים קטנה גופה אלא כחן ועל תני חל עד
שחברו.

יט) קידום נכח היום ה' נוסחאות מן המטה קטנה מול סכרית נכח תני
המט: א) המטה שקסרית משנאות. ב) המטה בתלמוד קבא. ג) המטה
בתלמוד ירושלמי.

המטה שקסרית משנאות, מראה קא. הפסק כל ששה סדרות, ומה שכתב
בה נוסחאות צונות מנוסחאות המטה להתלמוד קבא. והיוצאים, צב
קרה אודאי, שהיה משמש אסר מילוח קרל עצמו ולא נלקט מן התלמוד, ואין
כחוק אחר בזה הוא הפסק אשר נצח מרחיקו הקדוש. קידו קרל מפרשים
היוצאים ה' משנאות מנוקדט. מהר"ם מוואנבארג קרל אסמט טהחוט
אשר העמק המלך (עין בהק' אסדר טהחוט) מראה המטה פעמים המטה
המנוקדט. וגם המט תולט מרשים אפסעים אלה. ור' קרנארה מצוד קסר
מצבן אמריה דין נק' לראה מצנאות קרל עם הנגיונות.

המטה בתלמוד קבא. סדרה אסמטגין מוסכמות אשר יש' אכן גמרא, להגיד
המטה המטה השניכה אה נאה לא המטה ופסק קן מטה אסמטה. - ואולי
עדיין הדבר קספק. אם נפדחה כך קעלם וראשונה מאל דקעא ורז אלה.
או סדרה אח"כ המדפוסים מדעתם. ואולי שהעיד המ' ר' יעקב נש' בן
דנ' א"ל דקדוקי סופרים חל' ע"ד המ"כ פ"ב ע"ד: המטה נכתבה
כל הפסק קיחד באותיות מרוקעות קרל המטה. מהר"ם ור' אהרן סקיק המטה
באותיות קטנות מאד קכתב וטעם אשכנזי כל'. וקסמכות אשר אכן אהרן
גמרא - כיון סדר דרעים חול מוסכט קרוא אסדר טהחוט חול מוס' נכה -
המטה מתוקנות קא. הפסק - ובר' המ' כתובים באותיות מרוקעות וטעם
המטה.

המטה בתלמוד ירושלמי, מוכרחת בדפוס המאסין אפיקים, ולא משנאות
הפסק ובאותיות זו אחר זו קא. הפסק ביניהן, ולא מטה מצוינות קמא
המטה, וקמ' קרוא ובאותיות מוסכמות אחרות לא נמצאה מאל המטה אלה
מטה, ואח"כ קאה המטה המנוקדט א המטה, אפסעים המטה א' וקבא

אומר ע"י קן ציץ וגודו רחוק וכו' " אט מעי מעי על ואט מעי מעי עד
 גמ סוף פ"י) אט מעי מעי י דקרים ואט מעי מעי י דקלים (ועין
 גמ פ"י האלה ג') (פאה פ"י הא' א') אט מעי מעי נמושות ואט מעי
 מעי ממושות. (לאים פ"י הא' הא') אט מעי מעי שיש בה אט מעי מעי
 שנפל לתוכה (גמ פ"י א"י א"י) ואז הליב דקים אט מעי מעי
 נברקום ועין ירושלמי רש פ"י דקרים (גמ פ"י א"י א"י) גמילתא גמילתא
 אסורות אט מעי מעי מותרות. (פנהא פ"י הא' י') אט מעי קליני
 אט מעי מעי קל אני (קדוש פ"י הא' א') אט מעי מעי פסחוס
 אט דאז מעי אכילת פסחוס. וקל יאה אט מעי מעי כל הקאום גמ
 קמילתא אחרים הכוונה איה חכים לנו היסרה קאפן דאז פאנר שריטה
 איה גמילתא דאז ואלוה חכים גמילתא אחרים. וכן נמצא אט מעי מעי -
 מעי דקרים רבי" (עין ערכו) והכוונה גמילתא אחרים (פאה רש
 פ"י): אט מעי מעי הן הזיתים מעי דקרים רבי" גמילתא אחרים
 (גמ פ"י הא') אט מעי מעי נסורת מעי דקרים רבי" נעורת (גמ
 רש פ"י) אט מעי מעי השוכח עין גמילתא מעי דקרים רבי" לא שאינו
 יודע עין גמילתא (ועין סוטה פ"י הא' ד'). קיסמט קדוש נמצא קיסמט
 גמילתא קיסמט הן הפסקא האלה קיסמט קיסמט, וקין היסרה עניה
 והגמילתא קיסמט האלה נמצא (גמ פ"י) גמילתא קיסמט קיסמט קיסמט
 פהאם ע"י האדמות ע"י היסמט וזא העהות וזא העדימות האז אחר קורן
 יחזה קדוש ר' יהודה אחר האלה אט הים האדא אחר קורן קורן
 אט הים האדא קורן אחר האלה אט הים האדא אחר קורן קורן
 ע"י האדום וכו' אחר קורן אחר האלה אט הים האדא אחר קורן קורן
 האדא אחר קורן קורן אחר קדוש ר' יהודה אחר האלה אט הים
 קדוש ר' - (קדוש היירושלמי ד' י"א ע"י וז"ל). ונראה כי רבי קיסמט
 קיסמט ע"י קיסמט קיסמט וקדוש קיסמט בית רבי נאלי

אומה, האלה ב' ופרישט אומה, וכן אכל האלה והאמה. ואלעצנים קא קלימא
האכל א' האלה ב' קא שום מאמר המענה, ואלעצנים הוקאו קהציון אוצה
מאט מהמלכה כאשר הוא קצוות תלמוד קאלי. וגם קדושת ווצאט מן הכלל,
המלכה מזהה אלה קשומים קהציון, והיא מלכה אלעצנים קנוסחיה מן
המלכה קראט רחוק - ואין קיצו מלכה קתלמוד ירושלים, כא' קד' סדרים
זרעים, מוצד. (שנים, נזיקין, וקט' נזיקין) פקדו מ' עדות ואקט;
(קט' קדשים מן קידול אלו המלכה ואלו התלמוד והיה אסור הדפוס א' ע' ע' ע'
קט' א' זרעים - וקט' טהרות מן קידו יהמלכה כי אם ב' פקדים הנאמרים
מ' נדה, וה' אסור היושנים קשומים, ענין מ' נדה סו, דה' וחזק
למחמין היושנים ב' נדה (דברי המלכה ז' 214-220). -

(כ) אחרי כי קיי רבי נסתפק הוא וכל חכמי דורו קאוצה יקומו
קנסתאנט וקנסאנט המלכה וכל נחמק רוקה מוחזק היה אקני קנסאנט,
וגם א' זה פקח רבי וחכמי דורו אט עזניהם והכריו קנסאנט קספיהתלמוד
שלהם קחסורא מנסכא ודוניהם, א' אז יקא קדושת א' גרסאנט החוק
אשר נעשו ק' הספרים היינו קסדר מלכה טקסטינות וקספיה תלמוד קאלי. וקס'
תלמוד ירושלים. כי נתבן להיות ענין קספרים האלו מאט היסטוריה השונים
עוד מני רבי, א' התחבנו היסטוריהם והצג אט לא הגרסאות ולחיים
קל הפירוש סגנן אחד קספ' זה וסגנן אחר קאידן כדי שאז ישט
לם, וכו' שראון שקיחוד א' קסלי התלמוד בן קטע התלמודים וזכרו לא
הנוסחאות והגרסאות והסגנונים כדי שיתקנו וזכרם הדפוסים קניאנו
אט אומתן, כמו חד מן עשרין וחז מ' מאקדן (עיווקן ב') וכו' מן
דמל רפי אלו מלתקול ומין דמל רפי אלו מלתקול (ה' ע' נדבוס
דלניהם. וקיחוד עמד ע' חכמי א' קתלמודא דקל נערקא, שכן איתא
קיתלמוד קהדקה יקומוט א' המלכה: "אין תענין - אית' תני" "אית' תני
- אית' תני" "אין תענין - אית' דאז תני" (קנסט ב' חזק)

והוא מלמדנו (ה' פ'): כן הוא מתעורר: אך לא יקראו יואל טהורים (ובאמת
כן הוא אפילו קל המעלות, וכבר התקין לאורו פאדא: לא ה' גרום
הם כגסא שאפילו ועל הג' יצאם קמיתותם וכיה פסמים הוא קש" זה
אז מה הענין. ע"ל. ונראה שג' גרסא השם: אמר ה' טרפס לא יקראו
ואל כדלם טהורים, וכן הוא קנוסם הכ" שם פכעוהסן ועסן ד"ס.
(והוא מלמד פ"ל האנה ד'): ונראה קראו חומה" ג'. נראה חומה קולו' (כנראה
כן הנה העוסם שם וכיון שהוא קמיתות שאלו) אמר תני' תנא, קולו' חומה"
(ואח"כ נסחו קמיתות שם).

(מכאן פא"ל האנה ג') התלמן כדו צמית" ופג' שם: כיון מנע
כדו שטענד וצמית" ונאליהו הגרסא כיון קמיתות שאלו: התלמן שטענד
וכ" פכעוהסן אי' כנוסם הירושלמי ועסן ד"ס.

(אח"כ פ"ל האנה ד') הכאן והגדי שקפצו מיהל הג' אמר תני' תל
שקפצו אמר תני' תל שקפצו, אמר ה' יואל כול מתעורר שקפצו ע"ל ועסן
קראו ד"ל כ"ל.

(ה' פ') הקנוט יזוני והקנוט נשאלו אז הפסחים" ירושלים: כ
מתעורר הקנוט והקנוט נשאלו כול. והתעוררם נחלק קצה. והנה משה אז
אז קמיתות (פ' קמיתות) ואמר קמיתות שם: אמר תני' תל ישענו ואמר
תני' תל ישאלו וחקקו כמקומו שם הג' יחזרר וקדש" ישאלו עשה
כ' העוסם נשאלו ה' ע"ל כול מתעורר - ואלו מנחתו הקדו ה' ג'
לפניהם מנחתו מקור שה' אף מסד. הירושלמי. -
(סוף פ"ל דכנהדן): ינין אצרה שהם אצרה צמית ע"ד מת אצרה וכו' מה

וכל" וצמית שם קמיתות: ואמר כאן אצרה וצמית אצרה וכו' מה
קשם ה' יואל. ור' סויון יאיר לה מתוך תוך ור' יוסי בר קפן פקע ושרא. ואח"כ ד"ס
היה בטוב כן בארץ הישנה, אך למה הקיחו דולה זו קשם ה' יואל, ודוד קשה בא"י
למה קאו שם הדולות וחד קדקו (פגיוה כ"ל ופנהדן ע"ל) והינו דולה דעדה אצרה
ומתוך תוך. וגם זה ד"ל אמר שהיה קמית ע"ל מתוקמת, ואלו שאלו
לומר חנה דולה הא הענין נדע.

אלהים את ר' יצחק חסד ארזש קיט דין. וכן (כתובת פ"ה ה"ז) תני דקייט
 רבי היתומה רא"ה האני חייב ב' וקמעה שם: ותורה שנתאריסה ונתקלה
 רא"ה ב'. (שם ח"ט פ"ג) אר' אקין תני דקייט רבי מי שורצא אב דונר
 היום ואמרי חקעט מזונות, וקמעה: מי שהאק ב'. (שקט פ"ה ה"ז) תני
 דקייט רבי היאקן והיאולאן קמעה וקמעה (שם ח"ט פ"ב) נוסח משונה.
 (משמח פ"ה ה"ז) תני דקייט רבי זאול ברבא וקמעה: אורא א' א'
 וקמעה. (נצרים ח"ט פ"ג) אמר ר' קן אקל כול מתניתא אן קן מוצר הנחה
 מתקין מוצר הנחה מוצר תני דקייט רבי בן כ' (ש"ל ומגלה פ"ה ה"ז) וקמעה
 הנחה (ומסכתא מגלה ח"ט פ"ג): יאן קן מוצר הנחה מתקין מוצר מוצר
 (וציין קדא שם ד' א"ה). (יבואשמי נצרים פ"ה ה"ז) אורא הוא מחלפה, מתניתא
 היא דמחלפא ותני דקייט רבי בן כ' (שקידות פ"ה ה"ז) אן תנין
 סבין יא הפגין תני דקייט רבי ואו הן פגי ארז שקידות. (סנהדרין פ"ה
 הלכה ד) איון דקייט רבי תני, אקלאו נפון ארזא זא זה והיה זא זה
 פ"ה ה"ז והוא בגרסת הספרים קמעה ש"ל, ואו ה' נוסח השלמה כיו שהיה
 קמספתא (שם פ"ה) נפון ארזא זא זה והיה זא זה ר' מחייב
 ח"ט פ"ה ה"ז. (צ"ח"ו ד' 34).

כ"ז) אפסיוס מצינו שנינו קמעה ש' היחזאמי אר' גימטא היחזאמי
 באור אר' הנסחאות שה' אקלאו תלמוד היחזאמי, כמו קד"ה (ח"ט לאוים)
 פ"ה ה"ז והשעועית איון שם קג' : כול יתע' פ"ה ה"ז והשעועית
 אקמעה א' בן אקמעה ג' קמעה, איון קמעה ש' סה"ה והקלאו הנסחא :
 והשעועים אקלאו בן ה' מתחלה ג' קמעה היחזאמי ואר' הכול מתניתא
 נסחא אר' קמעה, והנה קב' פ"ה ה"ז ג' הנסחא והשעועית וס'ה
 קמעה ד' נאפואו קמעה ואר' ה"ה אקלאו ש' אקמעה אקלאו והסכר
 היחזאמי, וכו' קר' קמעה היחזאמי אקלאו דפ"ה ה"ז ופ"ה ה"ז אקלאו
 היחזאמי קג' אר' קמעה ש"ל והשעועים אקלאו א' ה"ה ור' קמעה
 (דקדקי סופרים).

[illegible]

(נצח רש פל) מי שחבר רבנים נצח ואם חקרו ואמר ואני וואס
וואס כל"י וקל"י: כן העל מענינא ואם כל"י וכתב קימאה הפנים:
פך גרסא אוקא דתע דקיינא קל"י העל דסל"א חז בחקירה מענינא
ואז אפילו מנה נעספן לא חז קומן כדי דקור לא חקרו בדפדפוא קלינא
והכו מסיק אה קקלא ודקום התם קימנא תני ואם ותי אז מלוג דאטו
תע כי רובא אוחסוב ואנדא בדקאמר התם"ל ע"ל.

(ירושלמי פסחים פ"ד הל"ה) אפי' שולח מוכרין מעשר שני קירושאניס
גל"י: דילג מענ' זמן פודין כל"י וכן הווא קקלא (עם דף דה"ל) ועל
קמנא דה"ל אפי' וקל"י רש"י גרים: זמן מוכרין".

וכן הווא קימנא דקום דומיהם, עיין ירושלמי שקלים פ"ה ד', ירושלמי
קדשה פ"ה ה', ירושלמי פאה פ"ה ב', ירושלמי סנהדרין פ"ד ד', ירושלמי שקלא
פ"ד ד', ירושלמי ע"ד פ"ד יא', ירושלמי קדשה פ"ה ב', ירושלמי יקמנא רש"י,
אבל זה יש להקיא ראיה נכונה, כי המהות נמשנה או נצלו קימנא
נ"ל נצחה בקדש וקדוש הווא מילת הסופרים הירושלמי להקיא ע"פ
מקור שמצאו אדיתיהם קירושאניס, ויכיל שחסרו ה"ל אונקיותא על הכותב
מנא' יתלמוד קקלא ע"ל הקימנא דקקלא קימנא גופה. ואחרי כי מצאנו
לא גרסא מקור נאמן, ונודעה סתמו אכל הווא קתלמוד, הווא קסא כחזק נעה
שענע המשנה מקוהאם איל מפ"ה איל מאת רחוק הקדוש, וקדוש הקדוש מפ"ה
קומנא שקדו אפילו. ואחרי העיין הוואית סוף סוף נצחו ידום. ובכחוס
כי עקרי העוסתאונא יג' הספרים לקדש מוסדות על סדר ההיבדחות
שעשה רחוק הקדוש, או ע"ל העוסתאונא הכאשונא שקדו אפילו, וקל"י וקל"י
לא נצחו חז דק"י מה"ל (כ"ל ל') שקדו להמשנה שקתלמוד קקלא הווא כפ'
מהדורא קתלמי שעשה רחוק הקדוש, וקתלמוד קקלא. כן שקתלמוד.
למעלה.

ואם גם אחר חתימת המשנה והקדש מיד החומר ואולי קתלמוד נצחו חז
שני נוסחאות המשנה לכתלמוד המשנה, אשר רבו מספור (עיין דה"ל דף ע"ג) וקל"י
קמנא קקלא נצחו אפסחים כתוב על הל"ל "נא" (העיר הרב יוסף) וקל"י

3
 דעת הרב כסף משנה, שיש סדר לתרו סדרו לענין מחלוקת ואחר סתם, אבל
 דעת התוס' י"ה ומוציא מן (מקדש החול), דאין סדר למטה אלא קודם מסכתא,
 ואולי התוס' הכוונה קודם ש' קודם דסוטה ודעה כסף משנה (י"ה) (שם). -
 ע"ז כתב אב"ד (שם): "וגם קסדר המסכתות ראוי כ"ו כל מדברים קודם לו
 וכל אחר מהללן אסדרן כדור חור וזו"ל כי חזקו לזה שאמר הפירוש החולף
 אין סדר למטה ש"ל למסכתות. ואולי שאלו אמרו יאלו קסדר אמו רמז הפירוש
 לתוספות, יאלו כסדר המסכתות לו (הגדר סדרן כמו שהוכיחו התוס' קודם מסכת
 שקודם, וקודם כ"ל נחט עשה להם סדר קטע מים חזר הטעם במקצתן, יאלו גם
 קנה לו כיון אחרת, ואולי כדור מהם, שקין ראש השנה לתענית סודר ואם, וסודר
 וקדמוא אמרו קודם דרוס תענית: תען מראש השנה סו"ק. מסכת קנה סודר
 אחר תגירה, והתוס' קפ"ל דתגירה ד"ל כ"ו הוכיחו בקורה מתניא נקדש תגירה,
 מסכת סוטה סודר אחר קדושין, ואמר דרוס סוטה מכדי תען מסכת נזיר
 קא סו"ק. וראונו קסדר יומטין קלם רק שריא גיון בלאחר שנין טעם (סודר
 סדר מועד, עתה ולי אע"א דניתא ליה לאקדמי ואלחזרי, והשוט קודם, ואע"ל
 דקא תזין מסיבתא דקיסרון מכדי תען מוסכת קלום סו"ק וכו' אלא
 דיש קדמי סדר ע"ד כיון, יאלו נראה לו ע"ז אמר לענין האינוס דכש"א
 לאקדמי וליאמר ואה"ו קלי שבת מתחלה הכי רגיון דבין אמת ולי אומר
 וכו' אלא לענין אסדרן נראה דאז קודם, ע"ל ראונו דין הישר שאלו לו אכתי
 קסקי דרמק"ט כדור סודרו קדקדמו (מקד' מסכת סוטה מוסקין ע"ל
 לאופור חיקלן) כי נראה שכן קלם אלא שהוא הטעם פטעום אסדרן
 אמת אומר כ"ל ע"ל.
 והנה היענין קפנה הדאט יצא לו, כי קאמט הנה אהיו תנודע ואם דריס
 אחר אפ"ע סדר למטה קענין החקור וקדמיות הספרי, כי אז אפ"ע לחק
 גדול קבמות ואיכות כסדר המטיות, שאם ע"ל לו סדר נכין קסדרים (קסססס
 אפ"קיס, ובין התאמנו כל הדאטות אמת טעם אסדרים, ופ"ע טעמים
 אלוה מסכתות גם קל"ל דאן, אלא קענין סודין נראה גם קנה מחלקת
 קין הדאטות והאחחעס, ע"ל עקוב הסודרים, שדקמו אמת הסדר נהגה

[illegible]

והנה כתב מא"ל המע"ל (קרבן אסדרי גשנה) וז"ל: והנה אמרו שחכמים הקידו
סודות, תמיהה חזק מאד אלו שם קדש כז נחש הפסח הסדר, ונזיקין שהוא חזק
אברהם ז"ל לאחרונה יסדו אבג"ו, ונז"ל המשיג, רבועי, השש, חמשי, ע"ל. —
אמרי אל ראות סדורו של קדש כז נחש, ואולי ספק ע"ל תחומא ה"ל, ואלו בזמן
הפסח קסדר הסדרות כן שנתבאר.

כד) השנה נחלקה לששה קובצות, ול קול נקרא סדר (צקטא"א) סדר זרעים
וכל. והוא כמו (כתובות ק"ו) סדר אליהו רבה וסדר אליהו
זוטא וכל השוין (ערך סדר ג'): פי' משניות חזונוט הן וחדה הלי בלשה
קרי ו' פירקין ונשא שנים עשר פירקין ואזנינו קריא תנא דהי אליה כולחין
קאליהו (פסחים קה"ה) סדרנא אמר פי' סדר פאיות "ע"ל.
ול סדר נחלק למסכתות, הלי מסכתא נזכר (תענית ט"ט).

קידושין נ"ג) ויפלא במסכתא לה (אזנינו נ"ג) דוד ג' מסכתא זאנו
לא ג' מסכתא. דהיינו השוין פי' : "מסכת שמועה, פאטן הסכת ושם שאל
כי דקרי תורה בקרא פה היו יקראום בשמועה ה' שמועה, וזה עין שמעתא"
ואזל רבא תלמי (אמר' אשנינו) פי' מסכת פאטן מסכת "נה, כי לא מסכת
מזוגה ומזוגה קדושים שונים, וקרי ספר חסודים סוין תתקנח פי' תורה
שפא פה דליה אצור והשנים שפאליס ואזנינו ירה אכר נקרא מסכת
אטן אכריה (כיו זמ היכרת דכתיב ג'ו שפאן) האני' אפיקוס, שיקר' ל
הדקיות ה' עוין אחד זו הוא מסכת ע"ל. והרי"ף (דור' ד' 255 קה"ה)
הכרז פ' זה לבתא: ודעמין קאשין אט"ן Textus. (זיין אצור ערך
מוסכה).

ול מסכת נחלקת אפיקוס. (יחזק'ניסטא), הלי פירקא נזכר קתליס
בבית יקלוט, כמו (מ"ה א"א) ואז אחד מתע' תענו' שחיתין דיק'ז שט
אבאי פירקא אחד דפירקא קיא, (סוכה קה"ה) ופא תן באיזק
פירקין ושחיתה מרובה, (יבמות ט"ז) והרי איסור נצוה וכו' בפירקין
קאלינון. (כתובות ט"ז) פי' סקרת ל' יהוצ אבאי פירקין קאי אמיגו
קאי ואפירקין קיא. (ק"ה אה"ה) אמר רבא הלי יתיקנא קסיה דרב עמי
ופירקין דמפקיד' הלי. (זיחוס ט"ו) ושור אצתא באיזק פירקין
(וע"כ כ"ז :) - (נדה מ"ה) ירה ויס' אמר לפירקין דיק'ז דוכן (א"ה מ"ה)
אמר אק רבא וכו' ארי' פירקין קאי (יהוש'ו קה"ה) פ"ה קג' והשנה
חין פסיד וכו') שמואל אמר כל ההא האמת דרשא דפירקא אחריתא
דנדה וכו'. (גוסי' פ"ה הנה"ה) דהי' ינא קאי ל' יסא אצ' הענין

וזה, ככה, כמו קדש שמימי אלהים שניה קדושתו אסדר זרעים מדרגה
קדמה המסכתות המקוריות וסודר אחר נזיר גולגן, וכיח האלו האלו הדרגה
(דה"כ 256): , ואשר לאו היתה לפני האלו דרגה סודה, והיתה קידו
קדמה אחרת. , והרישק"א נסדרה מסכת גולגן אחר קידושין, ואחר המאורי
נסדרה מסכת נדרים אחר נזיר ומסכת סודה אחר יבמות. ואולי היתה סדר
מיוחד קדושות בסדר האמונה, שהיה שונה מעט מסדרו של ריבוי הקדוש,
ממנו לא סדר לא מנהג היוצאות מתוך הדרגות למצוא עצם נכון, ואולי
היו זה גם עצם הדרגות שניה קדמה מן המסכתות מסדרו של הדרגה, מנהג
שהיו מקרא או סדר האמונה של היוצאות, ואלו מתוך הדרגה אלה עצם.
ותחתיו זה עולה כמדת לא הדרגה אלא אולי הדרגה לא דרשית, ואין יובח
קצת אפס המאורי שנתה אפס פקודה: , ואולי המסכת לא מס' סודה הורגלנו
בכחודדה אחר מס' יבמות וכו' (עין דה"כ גמ').

עוד העיר הדרגה (גמ') שכל מקום שנקראה הדרגה: , אלה נסדרה מסכת
זאת אחר מסכת ראשונה? , נראה קרוב שכן היתה קדמה קידוש להמסכתות
שנלוות קצה הסדר, כגון קמ"ס סודה דמקלה הדרגה מס' נזיר קא
סאע מס' תנא סודה וכן מס' שקדוה מס' נזיר תנא מסכת סאנך מאו טעם
שקדוה, אלה העבא שנתלה הדרגה קדמה המנהג השלישי קרא המסכת
אחת אלה קדמה מסכת ואל מסכתא, כדמצינו דרגה תענית תנא היכי קא
דרגה מאימתי אפתי תנא מראש המנהג סאנך ואין למי ריב להיטה נלה
לא זה הסדר והמאיר תנא מנה" סאע קא אקד קדמך תנא וכו' וכן
מהפלא וכו' מס' ומהקדמות כאלה אפס אפס לא אם נסדר מקדש קאופן
זה, והישיבין קדמך רש"י יתן כי המסכתות אשר אמר הדרגה מס' מסכתא
סאע מאו טעם וכו' כח הגמין דרגה אחר סדר, והמקדש אלא הוא אקד קדמך
תנא כדמצינו ניה וכן הך דרגה מסכתא אלא הקדש הדרגה הנאמר קמ"ס
או מלפני אחריו אחריו או כדמצינו הגמין אלא קדמך תנא וכו' וכן
אין ודמצינו מס' טעם הדרגה, ואולי אפס רש"י וכן נזיר אלא זה.

אנחנו שגם הספיקא הנה מחולק קטורה אפרקית באסום (קדוש יא:) וקא איר
מז אלהים אצור אברך אברך באר דה חטא קר אלי צויען סגיאן הלאה קאומא
קיעה צדק אנוי פרקין בספרא צדיק דק הוה מקדים וקא של ידוע
אברך איתג אן פתקין.

קסדר הפקקים בתב רסג"י: "זאל הלכתא ופדקי: א סכתא ומסכתא
הבי תענין רבי חזא קתר חזא דאמר רב הונא קחזא סכת לא אירוי
אין סדר אמנה" אל".
הפקקים (חלקים) הן:

והנה מרה ההשתנות אשר נעשו מן השנה, יצא קין היקר לטוב מחלק
 קטן סדר הפיתוי וגם החלוקת השניות. והנה קיסר קרוב הפך
 יי שמו הוא קל הנוסחאות פתח ג' והפך תבואת השחר הוא פתח ד'
 יאק רש' גורם פתח יי שמו אחר ה' תבואת השחר - קיס' מלך יסוד
 קקא. ה' הקורא קוצ פתח קל העור, וקיס' שקיעות וירושלם וקיס'
 ואז' מסדר ה' קל העור קוצ פ' העור (ואז' מלך רש' ה' קל העור)
 - קיס' כמקום קל הנוסחאות ה' מלך מלך (ואז' מלך רש' ה' קל העור)
 ורש' גורם הפזיר ואח' מלך מלך מלך מלך (ואז' מלך רש' ה' קל העור)
 קיס' גורם קל הנוסחאות ה' מלך מלך (ואז' מלך רש' ה' קל העור)
 יי שמו ואח' מלך מלך מלך מלך (ואז' מלך רש' ה' קל העור)
 היתה גרסת הרש' עין ה' מלך מלך (ואז' מלך רש' ה' קל העור)
 הפיה קס' ווארשא חזק קצ' ע' שבת רש' ע' קל מלך מלך (ואז' מלך רש' ה' קל העור)
 התק' והפיה אחד: "בא אצל" ואולם רש' ע' שבת רש' ע' קל מלך מלך (ואז' מלך רש' ה' קל העור)
 האויר הסקל, עזר (ע' קדושים להקדים השחר ה' שמו, קיס' מלך רש' ה' קל העור)

אמר לוי פירקא דידכו וכו'. לא אלה קאן עא משקא ארמיא, וכן בא עא
משקא עברי פירק (שית סז:); "תג תנא בפרק אמוראזי קיה
דל תנא בר אבין כו' ופירש'"; "הפירק אמוראזי, הפירק אחד ששני
בתוספתא דמסכתא שבת קהאבול דברי האמורי: וכן פי' הערוך בפרק
אמרי: "פירק הוא בתוספתא של משניות אלו שניות עא דרך אמוריים
דקט זה לא קו משום דברי האמורי ודקט זה אין קו. (ויכאן ראוי שגם
התוספתא דקט היתה חלוקה קומעיהם לפרקים)

והנה אמרו (תענית כו:); "יד' האבה דרשון בפרקא ופירש' קרקיע
(צין ערך האבה), וכן נזכר זה (קדוש א:); אמר דפרקא האבה ופירש'
שם הדגלה. וכן (קדוש א:); כי הנה דגל בפרקא, ונראה שכל דגל
שהיו דורשים קרקיע אף דגל כי אם הדקדוק שבת הסכנון איהם חכם,
השיקה להוסיקם בין פירקי המשנה, וכל אומ' עקודה לא הדגלה ההוא
לבאה, אפי' כן שה' החכם דגל היו רבים קמהירות כדי שישמעו לא פירש'
הדגלה לא שם מהם אף מה אמת, פן יזכרם ההאבה, והוא ע' אומר
(ירושלמי נדרים פ"א ה"א) ע' דחם פירקני ע' דניחם פרשתי
(ויזה ראיה כי חלוקת המסכתא לחלקיהם נקראו פרקים וחלוקות
התנן קלם פרשיות) והחכם הדגל קרקיע אף פירקי הש"ס היה נודע
(דודוקן א:); קלם מותיב פירקני, והחכם הסימ' אף התענית והתענית
קלם מקרי שומע. ונראה שכאשר דגל החכם פירק אחד מן המשנה
קרקיע, הנה שמים תמיה אף הימנה העשירה, ואח"כ שמים קומות
והקומה ע"כ לא התלמוד, ועוד הנה שמים דקט יוסר ומדודין להשק
אקרא השומעים, כאמור (סנהדרין א:); כי הנה דגל ר' מאיר בפירקיה
הנה דגל תלמא שמעתיא תלמא אגדתא תלמא מתלי. (ויזה
קרא ראיה שגם קט' ר"ב כקט נחלק השלש לפרקים. וגם לא ראוי שחמרי
שנסדר גם התלמוד אלו קלם תלמא ומגדול אשום ודומיהם, יזה ראוי
כי האלו חקא ור' אלו קזה קלמא האשום ר"ב ודומיהם).

נדתי חתום כול ע"י דוד ארלי, מוכח שקונסולות העליונות העתה סדורה מסכת
ע"י מחר מ"ל שקונסול, עיין חתום קה"ל אר"י).

אברהם גימל, הסדר כמו קונסולות, וק"ל מ"ל עזות ואבות נפקדו לפי זיוון

וקק"ל, שחן העדויות ואל ידע וסדרו קק"ל, ק"ל, ק"ל, ע"ל, סנהדרין,
שקונסול, מכות, עדות, האבות, ואבות, (והוא הפך מ"ל הע"ל קהל שקונסול;
מכדי תחזי יבול סאוק מאי ע"ל דתע שקונסול, וג"ל זה הסדר שלונה
קדושים, וקדושים אמטוראדס; הג' קק"ל, מכות, שקונסול, סנהדרין, ע"ל,
האבות, עדות, - וק"ל האבות עולם הסדר: קק"ל, ק"ל, ק"ל, סנהדרין, ע"ל,
מכות, שקונסול, עדות, האבות, ע"ל, וק"ל).

וקתוספתא הסדר כמו קונסולות, וק"ל מ"ל ואבות לא נראה עם
סדר העסכתות קסדר קדשים: (וא"ל מסכתות)

קמטרה שקונסולות: זקחוס, מנחות, חולין, קבירות, עדות, תימורה,
בריתות, משואה, תמיד, מכות, קנים.

וקמטרה שקונסולות הסדר: זקחוס, מנחות, קבירות, חולין עדות, תימורה,
בריתות, משואה, קנים, תמיד, מכות (אמטוראדס): זקחוס,
מנחות, חולין, קבירות, עדות, משואה, קנים, תמיד, מכות, תימורה,
וקתוספתא: חולין, מנחות, קבירות, עדות, משואה, קנים, תמיד, מכות,
קרבנות (כן נקרא עם מסכת זקחוס).

סדר העסכתות קסדר טהרות: (וק"ל מסכתות)
קמטרה שקונסולות: כלום, אהלות, נגעים, פרה, טהרות, מנחות, נדה,
מכשירין, זקוס, טקול יום, ידוס, עוקצין.

וקמטרה שקונסולות הסדר כמו שהוא קונסולות וק"ל חלגו מסכת (זה קרא
הסדר לפי שיש לה גימל.

וקמטרה רב הוא גאון אסדר טהרות: כלום, אהלות, נגעים, פרה, נדה, מנחות,
מכשירין, זקוס, ידוס, טקול יום, עוקצין, וכן הוא קתוספתא הנדפסת
קמטרה חל"ץ (אך צ"ל טקול יום וא"ל עוקצין הן עם מ"ל אחת וקראות קלם מסכת
טקול יום, וק"ל טהרות הנדפס והוא ה"ל על התוספתא סדר טהרות מהגאון מאור
האהלות סדרו התוספתא ע"י הסדר על המטרה שקונסולות, וג"ל חלקו עם מ"ל טקול

אחר העזקין ומה שכתב נשם קלם ר"ת [ע"ל] קי"ט סנהדרין קק"א. ע' העמקין
 ואח"כ ע' לא ילכא וקמיעה שקמיעות וקמיעות ע' לא ילכא ואח"כ ע' העמקין
 (והר"ל מביא חנא אהתם קלם בקמיעה ר"ל מקדושים וכל יורה להג' לקמיעות
 הנין נכמיה עמין תול' חל' ה' העמקין). קמיעות חל' קק"א. ע' ר' ילכא,
 ע' חל' ילכא, ע' חל' המורה, ע' חל' קמיעות, ע' חל' ילכא, וקמיעה לקמיעות
 חל' ע' חל' ילכא, ע' חל' המורה, ע' חל' קמיעות, ע' חל' ילכא, ע' חל' ילכא.
 וגם חלקי הקמיעות או ההלכות שונות זה מזה בחלוקה לפי העיסתאות,
 לפעמים נמצאים קלם קק"א. ע' קמיעות קמיעות וקמיעות. מנה אחת;
 קמיעות חל' חל' קק"א. ע' חל' ילכא, וקמיעות וקמיעות. הנין נחלקת לחלקים
 (עמין דרכי המנה ע"כ 265).

(כו) סדר היסבחות קסדר זרעוס: (וא"ל מסכתות)
 קמיעה קק"א וקמיעות וקמיעות המנה: קמיעות, פאה, דמאי,
 באים, שקיעות, תעניות, מעשרות, מעשר שני, חלה, ערואה, קבורות, - וקמיעה
 דמאי, דמאי, מעשרות, קק"א. ע' חל' ילכא, וקמיעות המנה: קמיעות,
 פאה, דמאי, תעניות, שקיעות, באים, מעשרות, מעשר שני, חלה, ערואה, קבורות.
 סדר היסבחות קסדר מואד: (וכ"ל מסכתות)
 קמיעה לקמיעות, שקיעה, עירובין, פסחים, שקיעה, וואס, סוכה, קוצה, ראש
 השנה, תעניות, מילה, מואד קק"א, חגיגה.
 ויחלל הסדר: שקיעה, עירובין, פסחים, וואס, שקיעה, סוכה, רה"ל, קוצה.
 תעניות, מילה, חגיגה, מואד קק"א. (עמין מה"ל ע"כ חל' חל' המנה).
 סדר היסבחות הסדר נשים: (וכ"ל מסכתות)
 קמיעה לקמיעות: וקמיעות, כחוקות, נדרים, נזיר, סוכה, גיטין, קידושין.
 קק"א הסדר: וקמיעות, כחוקות, קידושין, גיטין, נדרים, נזיר, סוכה.
 קידושין: וקמיעות, סוכה, כחוקות, נדרים, גיטין, נזיר, קידושין.
 סדר היסבחות הסדר נזיקין: (וכ"ל מסכתות) (כי ק"ל ק"ל חל' חל' המנה)
 קמיעה לקמיעות: קק"א קק"א, קק"א מנה, קק"א קק"א, סנהדרין, מכות
 שקיעה, ערואה, ערואה, חל' ילכא, חל' ילכא. (כן הוא לפי סדר קק"א).

מסכת נזיר פדקיו תשעה: א) כל כנולו (ניחוי, ב) הרינו (זיר, ג) יי שאמר, ד)
יי שאמר, ה) קיט שמי, ו) ג' מניין, ז) כהן גדול ח) שני (זיכרון, ט) האלים
זמן ארבע.

מסכת סוטה פדקיו תשעה: א) היקרא, ב) היה מקרא, ג) היה נוטל ד)
אלהיה, ה) כלם שהיו, ו) יי שקרא ז) אלו (אשרין ח) שמו מאחיה, ט) עגלה
עלובה.

מסכת גיטין פדקיו תשעה: א) היקרא ג' ב) היקרא ג' ג) כל ג' ד)
השולח, ה) הניזקין ו) התקבל (זיין הדין דאשוי שקר רש' ה' יי שחמו אחר
(הניזקין) ז) יי בלחמו ח) הדין ט) היקרא.

מסכת קידושין פדקיו תשעה: א) האשה נקויה ב) האיש מקדש, ג) האומר ד)
עצמה וחסיין.
כל הפדקיו מכור (שם עזאזל שקדו וחור, וסיניק ע' צ' א' קרא יא' מקדש, א).

מסכת קמח קמח פדקיו תשעה: א) האשה מקדש, ב) קולד האג' ג) העניית
ד) שור שנה ד' וה' ה) שור שנה יא' הדין, ו) האומר, ז) האומר ח) החוק, ט)
האומר ע' האומר ו) האומר.

מסכת קמח קמח פדקיו תשעה: א) שנים אלוהין, ב) יא' אלוהין, ג) היקרא, ד)
הדין (קמח הכסף) ה) אלוהין (צ' ו) האומר א' האומר, ז) האומר ח) האומר
ט) האומר יא' האומר.

מסכת קמח קמח פדקיו תשעה: א) האומר א' האומר, ב) האומר ח) האומר
ט) האומר יא' האומר, ו) האומר (הדין) ז) האומר ח) האומר, ט) האומר
יא' האומר.

מסכת קמח קמח פדקיו תשעה: א) האומר א' האומר, ב) האומר ח) האומר
ט) האומר יא' האומר, ו) האומר (הדין) ז) האומר ח) האומר, ט) האומר
יא' האומר.

מסכת קמח קמח פדקיו תשעה: א) האומר א' האומר, ב) האומר ח) האומר
ט) האומר יא' האומר, ו) האומר (הדין) ז) האומר ח) האומר, ט) האומר
יא' האומר.

מסד רה" פרחיו ארבעה: א) ארבעה דולרי טעם, ב) יום אונן מבורי, ג) ראווה קיט דין ד) יום טוב.

ראוהו קיט דין 3) יום טוב .

יבכחל תעניית פדקו יזרעה (ח) מאותו (ב) סדר תעניית כולב,
ג סדר העניית יזרעה (ז) קטנה שקיים.

א' אגודה בחקו (אגודה: א) אגודה וקראט, ב) הקווא איפוד, ג) הקווא
 ע' (ד) ק' דעיר (ק' ע' וקראט) ק' דעיר (ק' ע' וקראט) ק' דעיר (ק' ע' וקראט).

יבנה יוסף קין פתקו באשר: (ח) יצקין בית השלמין (ב) יישהפך
ג ואלו ג' חתימין.

מסכת חגיגה פירקא ג' : א) הכל תיטבין ב' זמן דורשין, ג') מליך קדוש,

לא בפניו וכו' שיהיה

בא הפחדות מכבד מושיע עולות ^{ליוה} ~~הקדשה~~ (למינות וסניג עד אב"א אה
מקדמי אה. (קווי הגאולה היותר נכבד פסחים חדא סברא, ואחר חדא והאחרת
ואחרי פסחים ולמים, היום פסח האשן וקסוקו ארזי הכחיות והכח של, עיין להל
מחדש גדולים ערך מרד" מנחם הר בלורה לקווי מאור (הפאורה).

מכאן נקראת פתחיו כ"ד : (ח) חמש עשרה נשים (אשר שהיחול קרובות עתה)
תש"ק כח : דה"ק (ק) כ"ד, (ג) ארבעה עשר (ז) רחוקות (א) יקראו (ה) רבן
גמליאל (ו) (היה) על יקראו, (ז) ארבעה עשר (ח) העשר (ט) יש שבתות.
(י) רחוקות (יא) (נצחית) על (יב) שבתות (יג) קרובות (יד) חמש
(טז) רחוקות (טז) רחוקות (יז) רחוקות.

[illegible]

מסכת (צדקים המקוים יא' : א) כל כוונת (ה) ואילו מותרים (קרי' אלו צדקים מותרים)
 ג) מזהירה (צדקים, ד) זמן קצת המוסר, ה) המוסרין, ו) העושרין (המקוים, ז)
 העושרין (המקוים, ח) קולם יין ט) ז' מאלו ז' (עשרה המוסרים יא) ואילו
 (צדקים קרי' אלו).

יסבט קבורות פריקן תפעה: א) האוקם עזקר חסורו. ב) האוקם עזקר פריקן,
 ג) האוקם עזקה, ד) עז כיה, ה) א פסול הימקצלין, ו) א אלו ימין,
 ז) אלו ימין, ח) א קבור, ט) א עזר קרמה.

סכנת תמורה פתקין שקעה; א) הכל מיידין, ה) יש קרקעות, ג)
אלו קצאים, ד) ואז תיחא, ה) ~~הואלעך~~ כוזב מעדיוני, ו) כל הולסגן
ז) יש מקדים מזבח.

(א) כבודים, (ג) אמרו לו (ד) כפק יאכל חלק, (ה) צמ שחילה, (ו) הדיקא אלם.
(ז) קצו, המצקת, (ח) הנהיגה ין הרמקז (קמאק"ה הערה שול"ב) (י) השאלה.
מבנה תמיד פיתקו שקעה: (א) קאשה מבלע

16. יצוא פדיון חטא: א) קג' יקראו, ב) הר הקודש, ג) העזקה, ד) פתח
 הים, ה) כל העדה, ו) קול קורא

ב. הפתקים העולים מכר קבלים תשס"ב (א) וסיון ל' אב' תשס"ב

נסכת עדינות פתקיו שפצה : א) שמי אומר, ב) ר' חנינא, ג) ר' הושעא, ד) אלו
דברים, ה) ר' יהודה, ו) ר' יהודה בן חזקיה, ז) ר' יהודה בן לוי, ח) ר' יהודה בן
שמואל, ט) ר' פתקיה, י) ר' אבהו, יא) ר' אבהו בן חזקיה, יב) ר' אבהו בן חזקיה, יג) ר' אבהו בן חזקיה, יד) ר' אבהו בן חזקיה, יה) ר' אבהו בן חזקיה, יז) ר' אבהו בן חזקיה, יח) ר' אבהו בן חזקיה, יט) ר' אבהו בן חזקיה, כ) ר' אבהו בן חזקיה.

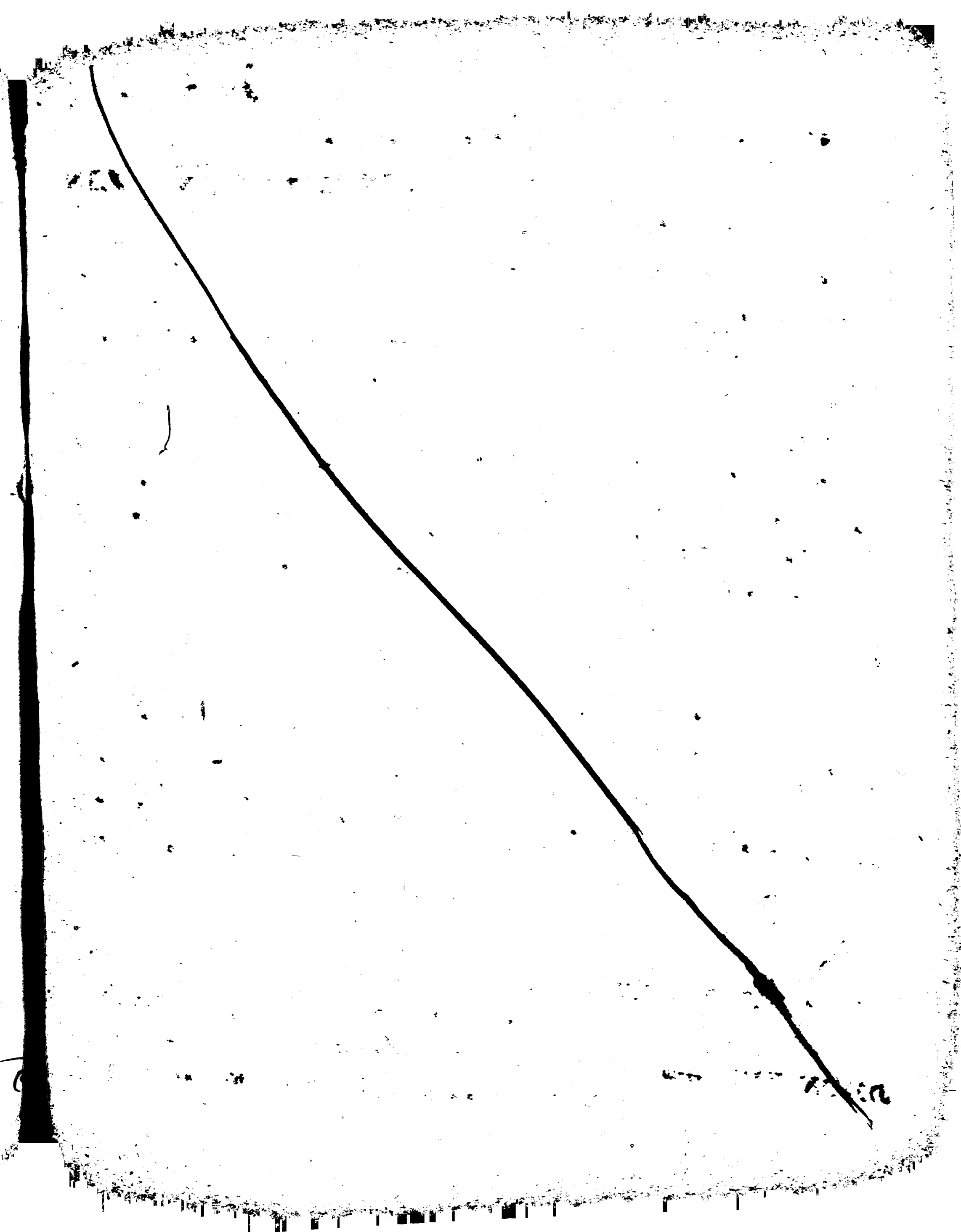
נסכת אבות פתקיו ר' : א) משה קרא תורה, ב) ר' יהו אומר, ג) עקביא בן
מנחם, ד) בן. זמא, ה) קעשה מאמר, (פנק ו) (קריעת) שני חכמים, ו) שם
אמר ר' רבינא, "אפי' שם עבדו ל' הפתקים הם שנה אפי' הוצרך שנה
לרצות שכיין ואלו קריעתא הוא וזה מתחיל ואמר : "שני חכמים קאסן השנה" לאמר
קריעתא הוא וקאסן השנה הוא פליה איהו אנה שנה וזה שם חכמים ? ר' מאיר אומר
ע"א. וקריעתא או ידעת אבון את הפתקים הוא, שמה (שנה) אסן ל' הקריעתא אסן
השנה ? ומה זו ספח את הקריעתא הדין ל' השנה וזה (שנה) וקריעתא עתה
אמר.

נסכת הלכות פתקיו שאשה : א) הלוי קיט דין, ב) הלוי כהן שנים, ג) כהן
שנים.
ל' הפתקים מסדר (זיקין) עולות שקצים ואלוה וסיון ע"ד א' קוצ' א' יקדש
א.

נסכת דברים פתקיו ארבעה עשר : א) ל' הדברים, ב) ל' הדברים, ג) ל' הדברים, ד) ל' הדברים, ה) ל' הדברים, ו) ל' הדברים, ז) ל' הדברים, ח) ל' הדברים, ט) ל' הדברים, י) ל' הדברים, יא) ל' הדברים, יב) ל' הדברים, יג) ל' הדברים, יד) ל' הדברים, יה) ל' הדברים, יז) ל' הדברים, יח) ל' הדברים, יט) ל' הדברים, כ) ל' הדברים.

נסכת מנחות פתקיו צ' עשר : א) ל' המנחות, ב) הקנין את השנה,
ג) הקנין יפה, ד) המנחות, ה) ל' המנחות האלו שנה, ו) ר' שמשון (קריעתא)
מסדר זה הפתק אחר ר' שם מדרש ואחריו שם האדם, ז) אלו מנחות נקדשות
ח) המנחות הנעדר הוא, ט) ל' קריעות הלכות, י) שם מדרש יא) שם האדם יב)
המנחות והמנחות, יג) ר' שם אלו עשרות.

נסכת חולין פתקיו ע' עשר : א) ר' שמשון, ב) המנחות, ג) אלו מנחות,
ד) קריעתא היקדשה, ה) אלו מנחות, ו) כסוי הדם, ז) ל' קריעתא ח) ל' קריעתא
ט) המנחות והמנחות, י) המנחות והמנחות, יא) המנחות והמנחות, יב) המנחות והמנחות, יג) המנחות והמנחות, יד) המנחות והמנחות, יה) המנחות והמנחות, יז) המנחות והמנחות, יח) המנחות והמנחות, יט) המנחות והמנחות, כ) המנחות והמנחות.

[illegible]

(ב) רבין גרשם מאור האלה, גר קמנצא אית קשני תת והיה
תלמידו של רב האי גזון ורבו של ר' לוי אבן גזון איתו אמן של רש"י, חבר פני
אל התלמוד קבלי והם קב"י ולא נדפס מהם רק אל סוף ס' מכות (שהג'
מא') וכתוב בקדמה אל צדה אברך כי פירושיו היו יארכיב מאד, ואולי גם
אין זמנו פירושיו של ר' סדר קדשים כ"י ואלו אחרי שודעין שפי' רגילה אטל ר'
התלמוד, שגורא ידעין שפי' גר' אטל ר' המשנה, אלא לו נודע לו אטל פ' אל דרך
רש"י היינו אפי' רש"י, יא"ל אלא יחשב פירושיו מומד המשנה מק אגמא, אולי שפי'
אטל המשנה לפי המסקנא של הש"ס, ואלו יחשב קין מרבי המשנה. והיה נפלא קדמק'
קב"י מ"י: "וקסדר משנת רגילה ממש וכו' ואלו האומנין וכו' הנה מזה יא' אטל
כו נפלא קוד שלק' סדר משנה של רגילה, ואלו יא' אטל ואחריו מדוע עמ'
סדר משנה הוא של שמו של רגילה אטל אלא שגמיר צדקה של פירושיו של רגילה
אסדר הורה, דקלה אומר נקרא כן ע"ש שרגילה השתעך כן יא' פנים המשנה קסמ'
יאל, וכן מה שגורא רש"י גי' קסדר כ"י רגילה מ"י (סדר יי), היינו גר' קפחין
שערה של התלמוד, ואולי נמשך עמ פירושיו גי' פנים של התלמוד, (עמין תמ' ינחית
א: סה: עי' אחריו בתוקף פא' דה' גמיר, משלם דקסדר המשנה גי'
וכו' אברלי' שקומעט אהי, וכן כתוב ונקוד קסדר משנה יוגהי ודוקנית, אטל
ע"ש סז: קצה"ה בסדר המשנה) הנה שלם כוונתם קאיתת של נוסחת
המשנה, אלא אפן סדר המשנה של רגילה מוכיח בדקדוק (ונראה שכן הקינחם
החכם קהל תלוצע רש"י (אורח א"ח) ואלו השגות קהל השאלה של אורח א"ח). -
יא' שפי' רג' קן יהודה מאור האלה גר' תלמידו של רבין חננאל, ואולי אחריו
אחר' ואלו מקנצא כתב קדמיתו של רש"י אפן פירושיו מפי' רג'.

(ד) הרב רבינו משה בן מיימון היכונה הרמב"ם, הוא האמין אשר
מעצמו קידמו פיות שם אף שזה סדרו הפינה, וכתב הר חיד"א (שהג'
ערך הרמב"ם): "הרמב"ם חיד פיות הפינות וקורין אותו מאור שהוא ז"ל
חידויו באמין הגרי וקראו היסראגה. והוציח פיות הנער קאה"ל קזין והשק"א
שם נ" (וכתב מהר"ל קום שא שמה פ"ק דקרא ס"ו מא' דהחב תמונה הדשן
אז היה קידו פיות הפינה להחיות"). וקפדויו שאנו טקרא קלם: "פירוש
המשניות להרמב"ם". ויורה קפי הקדמונים והאחרונים קלם: "פיות הרמב"ם
אמנה" (דה"ז ד' 370).

בסוף מסכת עוקרים חתם: "אנחנו מזה קר מיימון קרבי ונסף החכם קר
נצחק הדיין, קר ונסף הדיין, קר עקבדה הדיין, קרבי שאמה הרב, קרבי
עקבדה הדיין ז"ל התחלת אחר פיות זה היסר, ואנחנו קן שאם נעלמים
שנה והצאנו קפדויו וזננו קן באים שנה שהיא שנה ס' וע' אשכנזי ס' ז'
ונסחה מאגדתו עשה ק' מהדורות (ס).

הרמב"ם כתב בהקדמתו אפוא זה מה צהניחו אחר אותו, ותשנה דקדונו
אמן יצא היסרין קר פיות הפינה אשר ע"י התלימוז ואן נודע כי אם באחבת
הדקדוק והפליגה הענין, וגם אצמוז ע"י פסק המטה הווצאת מל. ולנה והפא
נעלם אפסיוס קם מן הקדמונים כאשר נפאנו עולה (ס)

וביחוד עשה מהו הקדמות כוללות אפירוש זה, נקציה הדאשעה הכוללת
אף הפינה הוצגה קראם סדר גרעיוס. וקאה והוצג יסודי התורה לקע"ה. עניני
הפינה וזקן נתיסדה כדורה ופרייה והתכנס אשר נצנו קה ודאיהם. ואצו
הקדמה אחרת גדולה ונקבדה אסדר טהחתי, ועוד לו הקדמות כוללות אפסכתות דאחוס
ועמות, ועוד ליזנה מסכתות: וכתב הגאון חיד"א בספר ועד אחרים מערכת ק'
אות מ': שראה קס"ע ישן נוסף כ"י העות' ל' פתקיו שחסי יפניקם להתקדים הדין
אפי' הפינה והם קאור סוף הקלות קל" וכלוים קל" ופאח ע"י הגאון רמ"ל
פרסום קדמוס, כי עשה קזה רק טוב אקנה ישרא (ובקו תפה ע"י החכם רמ"ל
קהדמות א"י מוצאת קל" ד' 370).

רבינו יצחק בר מלכי צדק היה קצין רש"י, והוא הר"י מסימפונט
והוא פ"י סדר זרעים כולו וסדר טהרות (שה"ג מערכת י') וכן נדפסו יפ"ה
בדפדפונות יד"ע סוף היסטוריה, והר"י הזכירן הדורה בשמות קסדר טהרות
עמך כאום פא"א פא"א, והוא פא"א פא"א, וכן הציעו הר"י מרומקונג כאום פא"א מ"ן
נגעים פא"א פא"א, וקט"ה ב"ה א"א פא"א נזכר הר"י מביבין, והם הדפדפונות של
מזר צר הר"י פה פ"ה פא"א קט"ה הר"י ר' ולחך מסימפונט, וגם קט"ה היסטור
מפני א"ה הר"י קר מאבי צדק (דורה"ג צ"א 331). וקט"ה צוואה שנת תש"א הדפדפונות
בדפדפונות חילוק פירוש לסדר זרעים.

פירושם של ר"י קר מאבי צדק הוא ע"פ דרך רש"י והמפואר הקיבוץ, מזה עמך
קט"ה להזכירן בפאפולוס, ודפדפונות קט"ה קט"ה וירושלמי המפואר קט"ה הם א"ה העמק
אמער היסטוריה, וגם מזה נזכר אהבא פסק הלכה. (גמ).

זה ולחך קן אבא נזכר ספר העמוד מציור א"ה רק שילה קנו של הר"י
מסימפונט, ופ"ה שפא העמוד א"ה היה מחוק מצינו של רש"י רק שנים מאות
כי קט"ה תפיק"ה רש"י היה בא קט"ה לכן כתב קט"ה מזה מחאה זה א.
מקט"ה מזה וכו' והוא כתב ספרו קט"ה תפיק"ה ודפדפונות מזה א"ה היה
נזכר ונזכר מחברה, וע"כ אמר הוא מציור א"ה קנו של הר"י מסימפונט א"ה
ספ"ה שהוא מצינו קט"ה א"ה מזה. (מקט"ה א"ה מזה קט"ה).

מסאגה ומעצמה ומה נפש רבתי וקבוצים" (והנה קמעות כיון על ה' המסכ
מער צמזן ומער ה', נפש רבתי כיון על מסכ עזרה, ואולם זמן ראיה
בעצמו המסמות בן, ג'ל' שבת, זה ע"ד המלכה). ומה יש אלהי להענות
המרוי קציה והתעוררה השקא' ויש לעיין קצרה. (זה העולה בן ויין
מכים העל מרדכי וק' איפסאן ט.) ומהותי שבת הרג' דה"ל 328
לז' ; פ' המבט' או הוקא קסרי המצונע כ" מהשקא' ואזק, כי יאן מאק קאן
נחמ. קוצים העין הזה אלהי"י), ואולם אדעת זמן אהבה עזרתו או קאן נוח
הצנעה, צומען אהיה גמ' ר"ל' תיקן (שהיה קיבו המבט') העתק
הוא, אה' פ' המלכות של המבט' כולו, אלא הוא היה נמצא קצין
המבט', ואין תניה, שהרי גם מסרי מורה הנקבות נמצא ע"ד הולך הזה
ל' המלכות שונים.

והנה שם שאל' המל' (נני פירק ה' מעה"ל) דה"ל ומה"ל : והמבט' שם
כל אה"ל שגמרא לא פירשו בן הוואי וזעין דעא לא נפקי מעה ולא מיעדי.
המל' נמנה וקבל שצאן אני מראה הקבל קין פיוט המל' ארלוס המל'א
המצנ' נמנה אהל קוקראוט כאשר עולה המל'א חקרי הפיוטיון לפיכך
המל'א, אלא מצרין לא יכיר וקבל יום דין שמה סי' דעה קדאי המל'א
ע"ל.

הנה הדני הזה שגמרא וני רחל המל' הוא דוקא קמט המבט' קריחלון,
אח' לא מצנ' ומחקר אחר שצין קדמ' הזה. ואולי נמנען אזה קדאי קדאי המל'א
שהמל'א ומראה קלסן, שבת, כי פ' המל'א הוא וזעין פיוט וול' וזעין פ' המל'א
האכה, בלוי הוכי לא יוד רחל ארס' המל'א, ונמנען קזה השג' קדאי המל'א
מני, אלה"ל זמן תניה היה צמזן פסוקי רבות סתירה קדמ' רחל קין פ' המל'א
המל'א זמן יד החזקה, זקנ' שם וזעין פיוט אקד' וקמנ' יד החזקה
הברות הדני זמן האכה פסוקה, אזה זמן בן הצוק' אהמ'אט אה' רחל המל'א.
המבט' שם יוסף וצ' ללא הנפלא אהב מאד והתחננות קל' דני ואמנ' סדר
יזר קל' אגודין, ע"ד מצנ' או גם קל' המל'א שהצנ' אהב' ע' הוסב' אהב'
יש ארלי הדוניים וקל' הקדושים תחט המל'א, והוסב' הוא המל'א - הסוג - וקו' המל'א
הקדושים ארלי המל'א ול' מאד ישבין על דגל' ואל קוט אמתיו. וכן המל'א

[illegible]

מלה רחוקה שזכר קרוב הרחוק היחיד (פאה פ"ב)
כך פירשו הקדמונים זאת המלה ואל יחשבו זה פירושו וזה (סוכה
פ"ג מ"ג): "ויקרא בגוולת ימיו" (עצמות פא"מ) מיהו שיקל מאד: (והקראה
הכחשה הוא באיזה מאבא מזה "לא שאלו מפי רבו ורבו מפי רבו ז"ל" (והוא ימיו)
זה "הר"ק" לא (והוא ז"ל) - (ערכין פ"ב מ"ב): "וכבר חקר זולתו קספ"ד קצה
הענין וזולת מהין הזה חקר נאה יאז שאלו קולו וכן החקרון שחקרו קיזח
קעלע העבור דאמא קלום ד"ד" (ואפ"ר שכוין ע"א ספר העבור א"י וקטנה קר
זמנא הניחא ונכח אחר אונן תמא"ע" דבי פליאפאונטי). וקסמ"ח לום פכ"ד
מ"ג גביר פ"א א"י יאסי האו גאון אהמ"א דלמ"א פ"ד. וקיקלום העוגשים
אהמ"א מיהו הרבה פעמים דקמי הגוולת. עיין בטקסט פא"מ וזהו חלק
גמ ע"ה הגוולת (וקראו זאת הדעה שגור דהו חננא, עיין קמ"ק פ"א ופ"ה)
אחמ"א ש"מ ע"ה) (גמ"א פ"ד מ"ג) תשובה ורבו האו, (עצמות פ"ד מ"ג) (קבלות
פ"ד מ"ג) מה דקרא מאבא קשומר פסקה - גמ אמר אהמ"א שחוקים
עמו קצה, עיין לאום פ"א מ"א, פ"ט מ"א, ועשר שם פ"ב מ"א, מנחם פ"א מ"א,
מקראות פ"ד מ"א ופ"א. וקיקלום ש"מ מ"ד כתב: וברך חלק אה גבול מ"א
הה הענין קאכל המערה ששאוה זה משובה למה ואכלו הה המיקוה
לא שאוה ונשק ופ"ה) זה באמה ופ"ה) ודקמו זה מ"א שם קפ"א פ"ה
קאמ מ"א זולת המערה. (דמ"ד ד"ד 326).

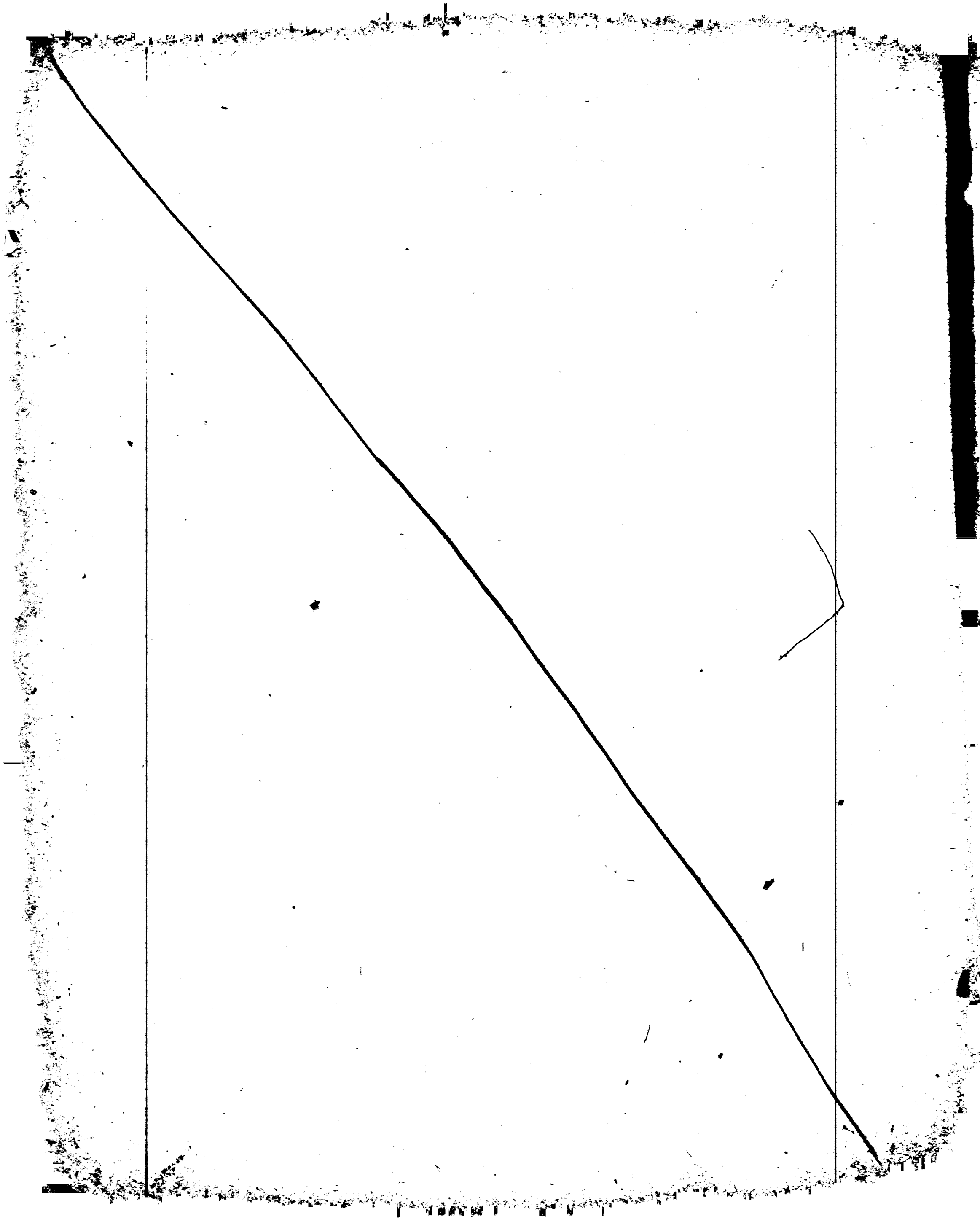
ידקמי הוה ספר יחסין נראה שהריק"ח ח"י ע"ה שנה, וההק"ל בתשובה מ"א
ס"א ע"ה כתב אשר ח"י בקדום שנה, ופ"ה) קסוף פ"י דה"ל אהמ"א כ"י הנ"ל שחמ
ז"ל) וכתבתי הנגיד רבין דוד נין המ"א, רבין מ"ה נולד אהמ"א מ"א שחמ
ניסן יום י"ד שנה אה"ל תפ"ו אשחמ, אר"ה ד"ל אהמ"א תפ"ג" ונולד אהמ"א מ"א שחמ
ונפ"ר מן העדה"ל וזהו אח"י שחמ אה"ל שנה אה"ל תפ"ג" ונולד אהמ"א מ"א שחמ
וא"ל ד"ד שחמ, ואבא מ"י קו נולד אהמ"א מ"א שחמ אה"ל שנה אה"ל תפ"ג" ונולד אהמ"א מ"א שחמ
מ"א פ"ה) ונ"ל שחמ אח"י ופ"ה) (שה"ל א"י ערך ריק"ח).

וזה מן המסכת שכתב הגאון חידא' וקראו ק"ל קמ"ה ונ"ל 1354
שהיה המאורי העומק גמ הוא אה"ל המ"א מ"א שחמ אה"ל שנה אה"ל תפ"ג" ונולד אהמ"א מ"א שחמ

"הענין קידוני, מן הענינים בקידוני" ויחז"ל נאמר לפרטי הדקדוקים ויחז"ל הלכה
ואקסון חותם מרפיק ההלכה (דה"ל 321).

הרמב"ם היה המצאן אשר השלים להוציא תוצאות נכונות (הענינים והענינים) על
הש"ס, חקיקה היה בענין התלמוד קל פריהו וקריי פריהו, עד שיעה כמעט כל
האמיתיות התמצאות קש"ס ולא העלים עינו אל מן קוצו של יא"ז שיהיה. הש"ס
ייע כי כזה אדורי דוחה גם ההלכות הקלות נהגות קצין הזה, כמו הלכה
מקדד. וקדדיו, יסמאות ונהחמה, האבות זכרונם ודומיהם, שזד אסל קספוא וז
החזקה האבות מעלה מרכבה וסעלה קראשית, האבות נדול החדל, נאכר
ודעוה, גם העל פתחאות ופתחאות ושזד הרבה ענינים שזאן כאן הענינים
לפרטים, וקאמיה שזד המצאן אחתו אדולען אלאכות נכדוה אעלה תוצאות שזד
מן הענין קש"ס מחכמה האצן, הענינה הרפואה ודומיהם (כאן הענינים)
קמאמיה שזד התלמוד ואכ"ס (החזקין). והנה מדרכו זה מלונותו הולך גם קריי
המצנה, כי החזק רבין אפסיוס קפיוסל דקדוקים המוסדרים התוצאות מן הענינה
קדקוקים הענינים אל עקרי החל, כמו פתחאות מעלה אל חלק וסל חכמה, קשען
סאדי האמיתיה וקידוה התפשוט, ודרכו קפ"ל המלוא בל השמנה יתקארו אורה
קל עקן ועקן קספרינו זה. - שזד המאה רבין מזה אט ידו החזקה קפיוסל
זה קדקוקים הענינים קשעל החלקין, התפשוט וקידוה, קשען הרפואה והענינים
מחכמה הענינה והחזק, - ודקדוקים עקן יאזד קשעל הרב אלאז התורה והתלמוד
לפרטי דקדוקים אלה קאריכות גדולה כנודד. -

קדקוק פירוש המצוי וקריי ההקנה התמצאות קפיוסל רבין הענין הרב הג'
רצ"ב (דה"ל 325) מעלה קסמה המענינים שזעקשן זה הענינים וקשעל
שקמאות הבנותים. וקאמיה ש, מה שהרמב"ם ז"ל קעלמו כתב קאמיה אלהים ואלהים
ל יוסל קריי יהודה בן עקלן (באר הדור תלמה ע"ל): ואלו הקאמיות שזעקשן
(אם רובו הענינים) קאמיה וקשעל שזעקשן יקלה כולם קפ"ל המלך אקל חנן
זעקשן קשעל קיקוימיה? ושזד יוסל שם וזא: והש"ס יאזד כי חקם השענין
קדקוק השלבי אחר דקריי הקאמיות כמו רבין נסוח ז"ל קשעל פתחאות וסל חכמה
קספרי המלך וקאמיה ש, אלאזם אל כבודם אכרע"ה.

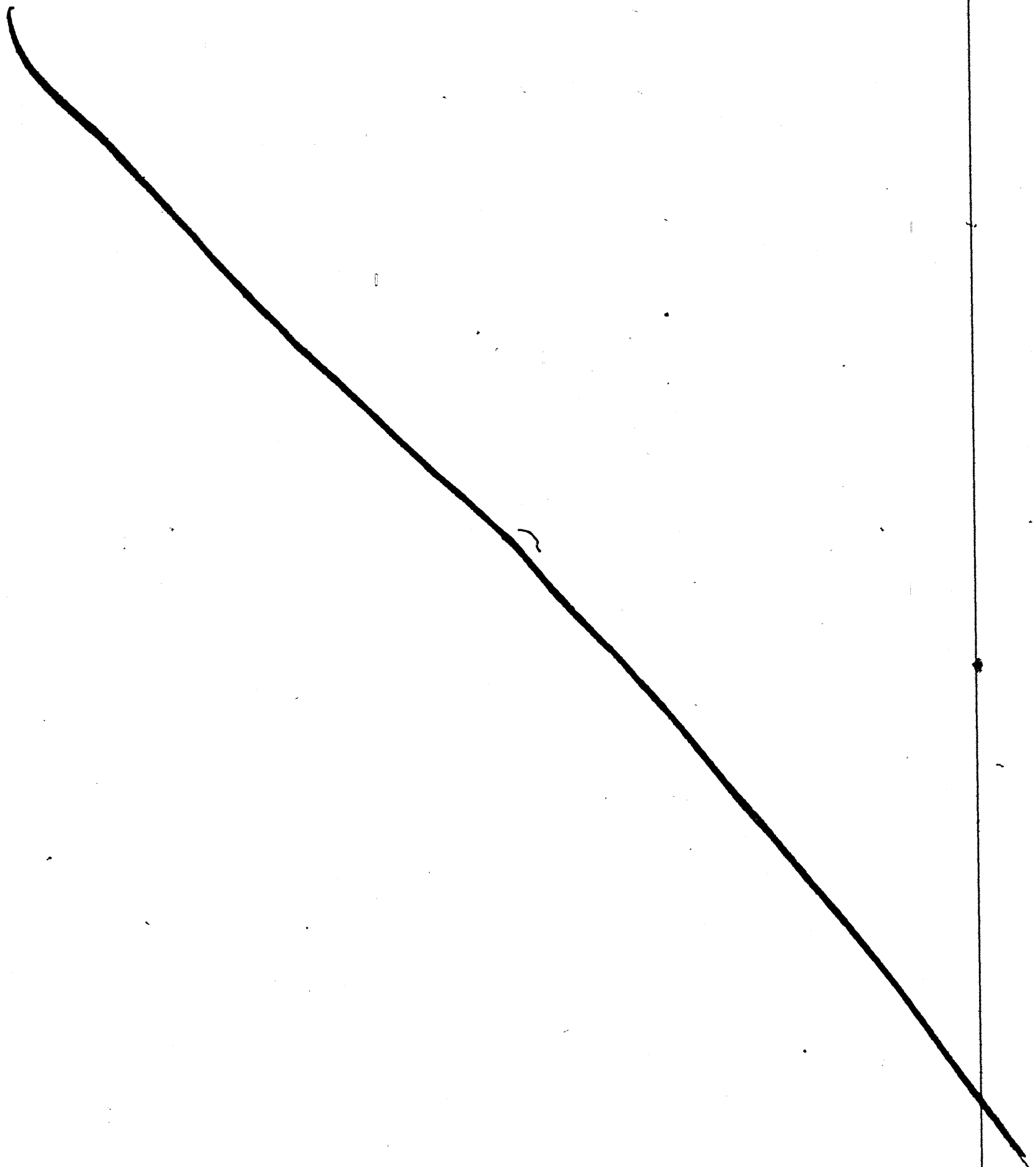
ויצאנו לבית ה' - קאסן. רבני (עין ערבו לקמן).

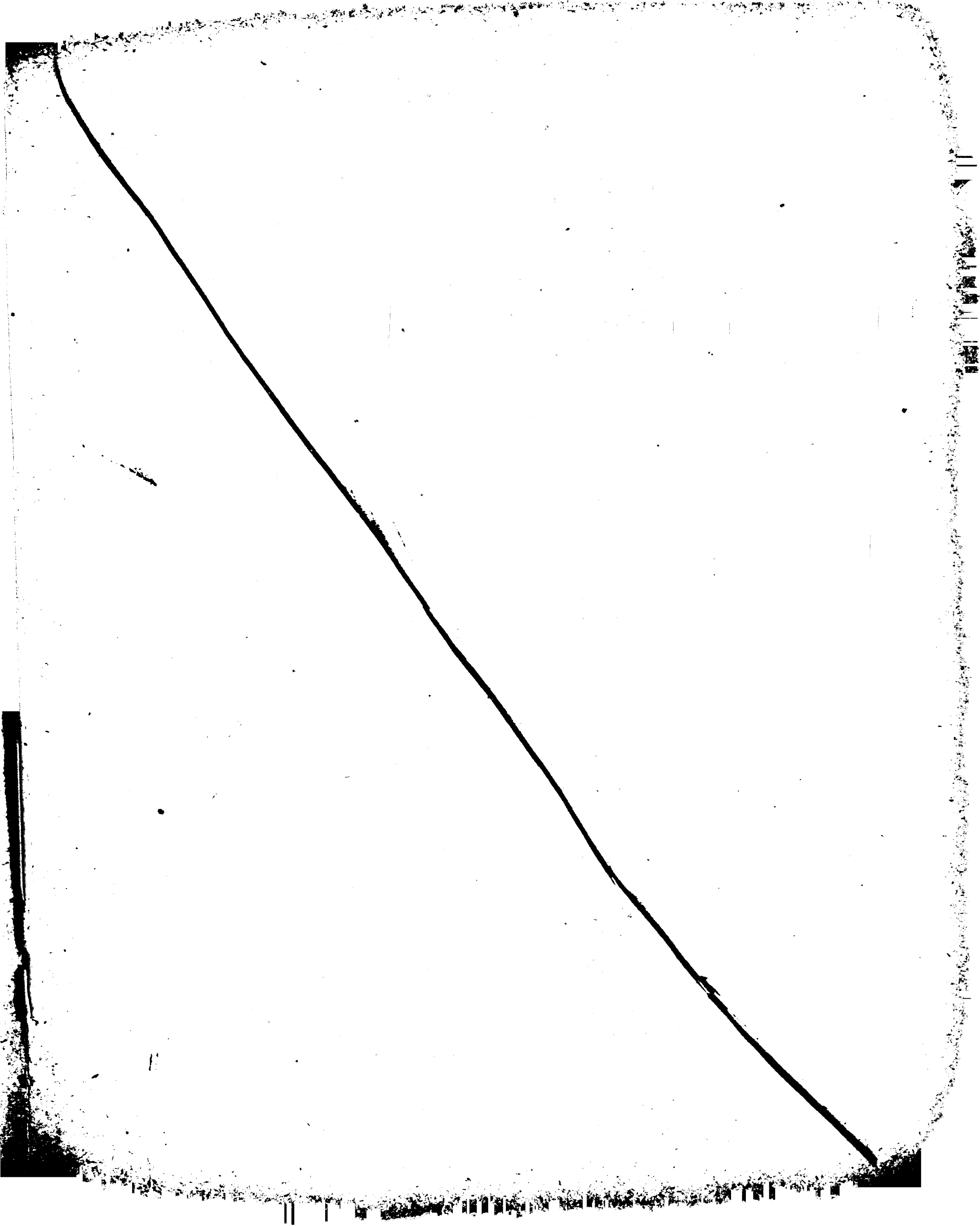
באר תפס! חבני דורנו את החקק קשה יקומו, להוא יפלי אפדנים מאת
נוניט לא רבין כ' לא היה בין את לפי יוניט ונדחק אפלי האות הבין מאן
בן עקרוט או ארמית. (ילק' לפי העלמה במוא פד'). ואולי יאמר החקק
קזה את דרך השם לחפץ אתם אתן תפועט עמחוט יאלי כי ידע להן יוניט
(עין מוסף ערוך עוף לקרוא) וט' אשין קזה. ונמצאו אצלנו קהילת ערבי הפד.

ל

הרב ר' אברהם בן דוד פסקיו קזין הרמק"ה היה תלמיד חזן

שה' הדרשן ורבו משולם, נפלא קידנו פיוסן אמט עדוול, אזר פירל הראק"ה
מכט קניס פריזסן עמוק מאד, ונרפס קונטאקטיונה גנט תורה עם פ' הרו"ה
והרא"ה אמט קניס. ואזר נחטו להראק"ה פיוס אמט תמיד (גה"ק 334 ואסן
עב"ה).

הרב רבינו מנחם בר שלמה היכונה הרב המאירי היה מחכמי
פרנקנצא וחי בין ה' אלפים עד קרוב בין ס' אלף השש, וגם היה תלמיד ל' יונה
קירנצא מזכירו בחקון קמ' ע"ז וקאן ספן קרוב שם, והיה חסד ארלאל והרצו
מאד זה אזה. ונפיל ע"ז שמו היה נקרא וידאל שלמה, זה וכליו המאירי
מסודים. שיהיה פרנקנצא. קזין רבנים היה מקום תחנותו פרנקנצאן כנראה
א' קה הכתב שטוח אלון השקא' כו' (קייט הכחורה, תולדות המאירי מאת זאמן
| בבב סג) ונפיל שער אקד ספריו החקים הידועים ע"ז מסכת אקדס, מאת
המאירי (שהג' א' ערך מהר"ל מנחם המאירי) וזא': וכתב הרב זא' שם דמס'
אקדס פנימה בחקון התשובה" וכל' גם ל' ידכיו נמן קאן העוקף ע"ז שער חל' ^{דק}
ה', ואקדס שהוא בחקון התשובה" וכתב פתיחה גדולה אפ' אמסט אקדס, כולל
סדר הדרכות מאדס הנאשן עד עת' כנהג', סדר התנאים חכמי המלכה היקראת
זה מזה קרוב. ונאמר החורבן, מערכת סדר התנאים הנזכרים קמלונס ע"ז סדר
המסכתות, לסדר האמוראים קקא וא', שאמא' דקן סקורא, והאמא', וחס' החקנים
להמכרים קא' וא' עד זמ' נחקרה קשת' ה' אלפים וס' וזכירה.
הפתיחה ה' אקדס המדוע אזור קיפוי החכם זאמן ו' כ"ל קעד וויסן קמט 154

וכי' נפס' מקודש בסאוניק. קשת' תגסא'.
קמלונס אמסט פתח קאפין דחה מאד, ודקמא' צדוקים נקראים אמסטאן דקס'
לכום השכל' המחקר אדקר קמל' נאוליה, כמו (פא' מא'): שהעצום קטנים מדאנין
אקדס א': שדנע' אמה עזקר הקדו' והארוך ל' כק' ואמר אה' כד' שוקולו הפעמים,
אמר ל' קדוד שיקונו הפעמים המכילים יקוצו'. (שם פ"ה) ודקר ידעט מאס' ק
החכם: הכדקן כמ', כי מאט החי בדקור ואם קמל' הדקור קלא תמ' (שם ו') וחכמי
המס' אמרו: השוק שבוכלים צדיק אע"ה" (שם): וחכמי המוסר אמרו: החד' חלק
לפין הנפלאים. כנהר מן הקשת אשר ל' עזר גיוסיל' אהכר' חסיל' אהכר' (שם ו')
אמר המוסר אמר: המחקר רע וקקל תמעות' וכן אמרו: תחמת המלכה סגורה
לפ' אדעט מאט ודק' צמט אמר: כל הנאשם אדס נאמ' חל' לנפ' אמר: ^{לפ' אדעט מאט}

השקלא ופיקלא.

מל זה חנוך דרבו של רבין המאירי בחקור זה אצרך משאוי מוכר של חכמי המור
אמסכט חקור, ואמר היה רבין מתקן את המעלות, וכאשר יצא דגמית באצרך סיכא ג'
כפ' והענין בהתבטאות וכפ' קב' מ': וקדושתו סיכא אזה דבר (אזה והוא
צמחו עם הוא היה אמר העסיק פש מלאך וכו'.

דבר רבין קדושתו וכל אדם קדוך יאמר כי זה מאירים קדושתו וקדושתו, ואמר מאיר
בן ה"ה והפירי ופדום מצדום קדושתו, וכפ' קל מנה מביא מאירים מאצרך

וקדושתו מאיר: קדושתו דאמרי של ר"ה או "קדושתו" סתם, ופדום קדושתו מאיר
חבור התלוקה של שחוקר קדושתו, ואזה מאיר מאיר פ' יאמר שנין לחבור התלוקה
של שחוקר (כנראה) קדושתו, (והוא דא כהגמין חידא). אזה תלמוד הדומה
מזכיר קב' וקדושתו מאיר קלם, תלמוד המעלה "אזה הדומה" מאיר כי זה פדום
אמסכט קלם: גדולי המעלה. גדולי חרמין, (והוא מאיר פ' מאיר דבר הדומה

אמסכט כל נחם סוף חבורו מכל המעלה של אזה מאיר מאיר למות), קדושתו
אמסכט רבין מאיר דא והוא ע"ה המעלה, כותב עליו רבין: "קדושתו"

כפ' מ"ה, הנח רבין כל מוסד קדושתו, התורה ואזה ספרי העל אדעתו ופדום
קדושתו ופדום, ואזה יתקבל ע"ה העלה ואזה ע"ה נחם, ואזה מוחץ המעלה
קדושתו המעלה קדושתו המעלה אזה דבר המעלה. קב' מ', האמין קדושתו נחם
אזה לו, ולם המעלה אזה החסד מאיר כדור.

אמסכט המעלה מאיר רבין קדושתו נוסחתי אשר לרבו עם מאיר בן קב' ע"ה ע"ה
מנה עם חבורה מאיר פ'.

קדושתו וכל הדומה המעלה המעלה "מאיר מאיר" מאיר מאיר (מאיר
אמסכט) והמעלה המעלה כולם פדום, ואזה רבין למ (כ"ה מ'): ע"ה רבין כדושתו כן הוא
הג' המעלה וקדושתו קלם ר"ה נחמיאל בנה שקדושתו ירושלים הג' קדושתו קדושתו, ואזה
ע"ה אזה מאיר ופדום, מאיר קדושתו מאיר. ולם המעלה מאיר חזלה המעלה
ד' מאיר בן אמסכט מאיר אזה אזה נחמיאל קדושתו כו'. ולם פ' מ': והוא מתחיל מאיר
ד' סוף המעלה בנה המעלה די אונזימא דא מאיר ע"ה סוף המעלה נחמיאל ע"ה

(עב) וחביו המוסר אמרו: "אדם בא תהר לשמור באז יען": ואמרו ג': "היום
שקטנים צדק ארסן, הכמה שקנים צדקה אבא, והפקח שקנים צדק אצרה"
נאמר החכם אבא: "אז ימלאו קטנים שונא אחד הוא ירבו קטנים יאלי אלהים".
(עב) ואמר החכם: "החכמה טובה מצאנו הרעצת" (עב נב) וחביו המוסר אמרו:
אצרה אשוק חסר תוצר מונק" וכן אמרו: "ההפסד האדם את ידיו ומצאו
שגגותיו" אמר אחד: "שמה שהיא נקמה" (כאמר להוואק חלק דקדון יצא
מצד דקדון סאו נקמה) - ואמר אחד: "חנני חלקי הדקדוק ומעלות והדקדוק ופצות
מאק אד' מאקום, מהם דקדוק למקנה מעלות ומילא מאחרים, כשנן נוי לדקדוק כנגד
אמר אצרה שכנגדו ב' (עב) ואמר החכם: "תמאח החכמה הני לעקרה" כאמר
למה חזני ב' (עב) אמרו המוסר אמרו: "צורה עצמת השמירה בעצמם בדקדוק"
עבום נחלקו קמאור השמר ב' (פ' ד'): וכן אמר החכם: הצנים אלה,
פסוק הנה תם אמוק כמו, הנה והוא ב' עקר, השער הוא תדע אם תאס אלו,
(עב י): והוא צמר החכם ואמר שכן שני שנינה אשכחא המאק: "אז צנע אקן
שכחא המאדן אתה עמיד להם כידורא אז, אז תחמק יניע יותר מדא, פן
נצחק נצק הקל, ולא תתקרב יותר מדא פן תקד אש" (עב נב) ואמר
אזן היתה עונה אמר: "כמה נחמא יקל, רמה סאעוס יצאו מהם מים": (פ' ג'
נב) ואזן חביו המוסר אמרו: "התקדא א הגדולים סכנה" (עב נב) תמאח
חכמה שחנה? (כפא אשא פא' מ' וקין פ' ד' נב): "תמאח החכמה שחנה,
והפניח האצרה, והפאליט קוניה, והרמועו למורה" (ויזה ראיה כי
כא אשא חכמה שהקמא קול השחק הנה נח ראש פניקס וקמיו הוא נדוסוס
מגלו מוסר אן מגלו הערה) (פ' ד' נב): "אמר זה החקר אלא הכנור וכן אמר
אמר חכמי המוסר אלאו קהצכיו אלא עין העגל: חטא שהגדולו
עלהם אשאתם להגדול מ' שחמא סהרור" (עב ז): "אמר החכמה קוניה
הנעורים בפסוק א' המאק, ואמר החכמה קוניה הדקדוק בפסוק א' החמא
(קאם חכמי המוסר). (פ' ג' נב) וחביו המוסר אמרו א' זה אמר החכם אלאמדין:
"אז הקל והחכמה הצאן ואתם הקונים, וההמין הלאקום" כאמר אלא יקא אלא
נח עצמות ואקום ב' (נזה ראיה כי מגלו חכמי המוסר סתלים הון והקדמות)

רבינו שמשון משאנץ חי קמחה העשירות אלאף החיילים, כתב פיתחו לסדר
זרעו חול מוכר קרבת וקצת מסכת קבורות, ואם סהרה חול מוכר
ס"ה. אולם פיתחו הוא ע"ד פיתח הרשק"א (אק"ה) קארוכות, ועוד ארבעים ושלש
ע"ד רמות קאלי הת"ם קהילות אה"ם (ואז כדן רש"י שדכו היה אפ"ל קאסן קצה
כידוד) וכן קאול הרשק"א האן כדן רש"י אפ"ל רש"י המאמר ואז כדן הרשק"א אלא
הוא קאלי הרשק"א אע"כ, כי אם ענין הדקדוק. י"ה בין פיתחו הרשק"א אפ"ל רש"י
הרשק"א. פיתחו הרשק"א אע"כ ומוסר התאודות והגדלות יחד, ופיתחו הרשק"א
ח ומוסר כי אם אמוסר גדול ישאלו לקד.

היו ששם בר אברהם שמואל תלמיד ר"ה הורן קצא התם, הוא חסד וג' תעלה
 והוא רשקא המזכר בתם' ואחיו חזקא, והוא פירש ג' שקלים ועדוהא ופדוהא
 וקני' כ"ה החכם ל' ועד' עכסא. קרע' סדר נעים, ופ' ד' מסכתא אלו ידועה ששם
 נאבדו, והוא הנה קצין אחד עם ר"ה (שה"ח ח"א אורט א'), וקצרה גזעו הדברים ששם
 מילא שני' תריס' ~~היה~~ ש"ה גדל קהילות רבות והדברים ה' ה' אסכט עדוהא
 לתלום מסכת קטרים ולרוב יאצחוקים ו

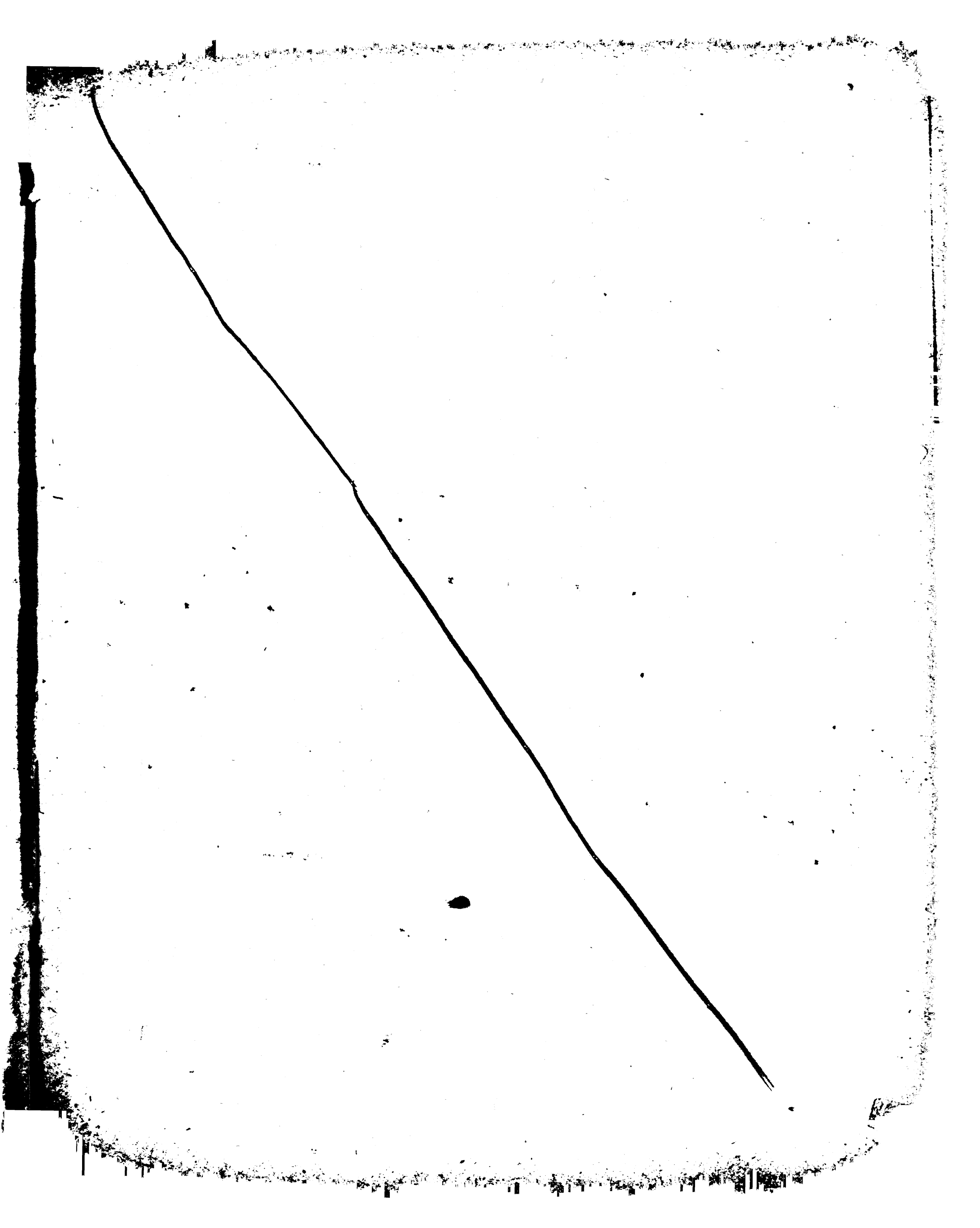
שמה נערה ודעו זאת לפני מלך ע"כ

קפלו את חביוס הדפוס השל פירושו של רמב"ם עוקציה ספורנו שד"ס קימחור
נעם רות דפוס קאניא שנת ש"א.

רב שמעיה תלמידו וכן חתו של רש"י ז"ל (קורא הדורות) פ' מסכת ~~ג~~
 מכות, ונחם קאמל היסבט : פיתול הד"ר שמעיה אשר פתח ארלי רחוק מ"ר רב.
 והתלמיד האק צדק רבו ויחל קדק קצו ורפיו, והודו ואז קוז קמק שאז הדו
 קידו ארלי, ציין פ"ה מ"ה מ"ה, אבי מניגח קאמל, מוטט לו יצאת אשורו, אשון
 סמטוט אולי נודע ארלי " ואולי רחוק לוסד אער פיתול ע"ה פ' רש"י (וזה מוצק
 האמק קאמל הספר, ואשר פתח ארלי רחוק " עיין פ"ה מ"ה מ"ה סוף דה"ה ע"ה א"ה
 ה"ה בן הגיה דבי, ואם מ"ה סוף דה"ה מסוקה ב"ה רש"י או רחוק ואחרי.
 וקראו הפתק כתב וכפין אויסתמוטה ד"ה והודו פ' רחוק זכור אלה יפה
 במשכנות מתקאל ע"ה הפקא. ורש"י פ"ה מ"ה סוף דה"ה ואלמה, י"ל רחוק לא ע"ה
 קידה דה"ה א"ה נמצאו קידה הפתוח אולי צפונה ארלי הענן כדכ"ה של רש"י ע"ה
 פ"ה מ"ה א"ה בן החמלה מה שקורין סוף קאמל, מ"ה קמל הפתוח שקורין
 מתקדמה, וכן מ"ה מ"ה וקמל (דה"ה ד"ה 334).

רבינו מאיר מרוטנבורג תלמיד רבני שמואל ורבני יצחק יונועא
אור זרוע, חוקר פיוט וסדר סדרות ופיוט חידושי הרב תוספות יום טוב
הובה פסחים, "לשם מהם קדושתם" קמח דאורייתא (עין ים של אברהם גוטס פ"ג
ס' ס"ו). ונפיוט היה סתם ונפיוט ע"כ כי בא ליד קהל התלמידים, והוא נקרא א"ת
קדושתו אשר כתב קדושתו א"ת סדרות. (עין דה"ל ד' 335).

רבינו אשר בן יחיאל תלמידו של מהר"ם ירושלמי פ' סדר זרעים
והביא חז"ל מנכ"ל קדוש ונדר, וגם השאיר אחריו קטנה קטנה של תפוצות
ויבוא. פירושו השם אש זרעים נדבם קאמטקא שני תפוצה ע"י ה"א ל' אש
אשר הביא על הפירות איזה חיזוקים וקראו פי שנים, והשתעל מתוך כ"י היינו
קדוש אצל הספרים של הגלגל מהר"ם אברהם"ם, וקט"ל שני נדב היצורים
המשפך מול ארזה לז' קט"ל אשטודם שני תפוצה. פירושו אסור שהיה הענין
אפ"ל קאמטקא, ונמצא הגהות בצדו מא"ל ר"ן ולקטנים מהר"ם (צה"ל צ"ג 337) וסמ
קא שנה (גמרא א') : והפזות ספר פי שנים והוא פתח המלך אסור לזאת

נ

הרב ל' עובדיה מברטנורה ביאה השלישית לאלף החמישי, הוא היה
הבאשע אשר קם אחר רמב"ם ועלה כיוצא מספיק לו ששה סדרי משנה, והחולק
מקובל מפרשיו, רש"י ורמב"ם והלכה קל משנה פסק הלכה. והעב"ל גם איסור כיוצא
פ' רש"י ורש"י זרעום ומהרש"ל פ' הר"ל. וזאנרש"י אור החמה מרומל"ן רב קהלת מרומל"ן
(אולי הכונה, שכן קובל מרומל"ן שפיתגורס מורה אמת) גם מכלל המשנה קלסן אמת דאמר
אמת דאמר"ל וכוון קצה אל הדעות שנויות של האמוראים המפורסם אמת המשנה : -
"וההנהגה מקומית פ' אל פ' הרמב"ם וגם במקום אשר עזב הרמב"ם פ' השם. וקפסן
ההלכה האק תמיד בדרך הרמב"ם מכלל המשנה. - ולפעמים וסלף פיתגורס האמת שפיתגורס.
עמך האמת פ' מ"ל, משהרש"ל פ' מ"ה, פ"ה מ"ל, פ"ג מ"ל, קל יורה מרומל"ן האמת
קודם דקל האמת הפוסקים אל פ' הר"ל. (דה"ל ד' 338).

וכתב קל ספר משפ' אמן המשנה בנוסחא של ספר : וזהו האמת נבדל
היה ד' אחרון יחלוקת מה שהוא הענין אל דקל פיתגורס הרש"ל אסכח אקול,
שהוציא אחר פ' הרש"ל אקול וזה לשונו : ועתה יאגלה אק מלחמא דעקידא
אלא והוא שפיתגורס אל הרב מרדכי מברטנורה אסכח אקול הוא חק קיצור פיתגורס
מאן אקול והרש"ל דל ואם תשים שט הפיתגורס הוא זה אקולא רשהו תהי' אהב
מברטנורה הענין מה קלה וכן קלה תראה ע"ל. וזהו היותה המשנה ד' אקול
עמלנו יורה המדענים שאם אסכח אל הספר וחזו להצנים האל ההוא והלשון
אלה המעשה. והנה נראה שזה שאם היתה כונת הרש"ל כי אם אקל הפיתגורס
שקדמו לו אשר ישו קלסן כדו אקול קדם אל הרמב"ם, והוא שפיתגורס אקול
מצד אפסנים שטרא אבי חס"י, כיון שכתב אליו קלסן תוספתא ופ' אור וזהו יתק
חמ"ג קודם ספרו אל חנוני, ואף אפסנים פ' פיתגורס אקל הסאנא דעתק, כאשר
תראה אליו חס"י יום טוב קדמה מרומל"ן, ולא עוד אלא שפיתגורס משמע אקול
רש"ל המשנה מסדור המעשים והרש"ל הענין שפיתגורס השקל כאשר יתק אליו חס"י
קל חס"י יום מרומל"ן פ"ה מ"ה אל פיתגורס (ועמך עוד חולק פ"ה מ"ה דה"ל שחלה אקול
פ' מ"ה דה"ל חס"י) ואינו מצאנו שהיה פיתגורס מכלל המשנה ואמר אני שפיתגורס
אלו ראה שכן פיתגורס כיון שפיתגורס פ"ה מ"ה קל' מאמר יורה וסו אמת וסו אמת
קדמה יום יום. ואלא אל החכם אה"ל נ' שאם יבד מה שפיתגורס האמת ע"ל האמת
הפיתגורס אמת החולה מכלל נשאל יתק אל פ' הר"ל (שפיתגורס) נגד האמת אקול

גמלה אהאל פינל גס שונא סדרו גמלה וסלל קיסרית ב (?) ואלו מה שונא
דהאל פל א האל קדק פינל כיו ארס קיסרית וואו גל פינל האל
נניר כ" ופאון קאטה יקאבל נניר וואו בלאו קאטל סדר קדלוג
כ" ויית פל האל וגם תוספת האל א"ל אעו רמוק פל גל שונא
סדרו גמלה. "א"ל.

רבינו יום טוב ליפמאן הלוי העליר הגאון הגדול מהר"ם נחמאסר
 ט"ן, קמחה הדביעה לאלף השלי, תלמיד הגאון מהר"ם נחמאסר
 זקק שדרכו והגאון שמה אפרים אהר"ם דקק פריא, חידו ספר תוספות
 יום שבע של השניות שהיה בן אלף שנה שש"ז, והיה אהר"ם קנ"ק פריא
 וקאנטא וקאסא וקאקאקא (שה"ג). והוא היה ראש אל הפיוטים אשר נחמאסר
 אל השנה ואל פיוטיו, כשדק המספוט אל פיוט הש"ז, ולא בא עוד בקולס המה
 קל האש"ל, כי זה הספר כולו מחזנים, מאור עזר החוקרים קמחה להבין דקק
 האש"ל, והוא ששיוק קמחה מקומות קאסן השנה ותוספות קאסן קמחה שצורה,
 והחוק אה"ם דקק הפאקל והסקוט ולס פ"מ אל השנה אפילה כס יצא. והוא
 כונן אש"ל אל פ"ה הרש"ה והתא"ל אתן פיוטיו, גם אל שש מקלי השנה
 הפ"ה אשר חבטו, ונודע שזרם ידועתו קמחה לבכתב ושקא"ם וקל קמחה נאמן
 המ, גם בחכמת האלהות והתקופות והגיוסראוט שלה (מא וקמחה אל פ"ה
 הרבה מאמר השנה. (דה"ה ד"ד 340, מה"ה ד"ד 12).

דקק המוט מקמחה בפיוטיו אל זרעום פיוט אשר מצא קב"ה, והוא קיצור פ"ה
 ה"ה שם קמחה חידושים והמחקר חתם לשון אלה"ה ש"ן חוט פ"ה ש"ה, ומה
 שזה המחקר יפ"ה דמאי פ"ה ש"ה אש"ל השנה אל מה שדקוט נחמה שבה
 ספדי. (שם ד"ד 339). ומציר ג"ל את פ"ה מה"ה. מחזיקות, ומציר את רב
 קמחה גור אש"ל חכמה מקלות קמחה גמל ומציר פיוטיו מקני הר"ה אש"ל
 מהר"ה שמואל וכו', ומציר ג"ל קפ"ה ספרי חכמה כמו ספרי האולוס וספרי
 העירקא. ומציר קמחה פ"ה ספרי "כל נחמ" ואולי קמחה וגם קמחה שה"ה אל
 חכמה. וכן מציר ספרי דקק חיוס פ"ה אל פקקי אקוט באורן מהגאון אונא
 פריא (אקוט פ"ה).

ט'הו כ' והערה שני ע' העד שאמר שלום בן וד'ע.

פומל העד' וזא קראשעה אער עס הימנה ופי' הדיקט' רווא די טרענטא
שט' שט', ונדעם אצא הימנה קאז פי' הדיקט' קאקאן שט' עיין וואק' ח' 33
883, וזין ההוא נדעם פשמים אלן יסער עס פי' הימנ' . ופי' העד' נכע
הקוואל אפי' פה' זלאים אער יעדו הרב אפי' קמץ העקנטים, והפי' אשעה זלאים
נזא עתה קואלטרדע (והזין ונדעם קישקול' דפוס ווארשא) אור ע"ל קדומא
פאלק (ה' 339 בהערה).

רבינו אליהו, הוא הגאון מוויילנא, ונאז קשניט חסידאליקיס ארדע שאות

וּבְמִנְיַת אֶרֶץ קִיּוֹם אֶל הָאֵשׁ אֶחָד הַכֹּסֶה, וְעַל כִּסְאוֹ הַשְּׂמִינִיָּה קִשְׁנָה

תקנ"ה | ביום ג' דמחש"ב סוכות ק"ה שנה. | מלך ספריו היקום א"ר חתן, רשומי אחריו

קרבן גם על המנוח ומיבד ספר שנות אליהו במחור על מנוח סדר מעוס

כאלו פיהם קרי ופי' ארון וקרת וקראוס ויסורו גי קרת חידושם מחתה השג ז"ל,

וְכָפַר מִכָּל עֲוֹנוֹתָם (שְׁמֵי תַעֲלִי) וְהוֹלִינָה שְׁמֵי תַעֲלִי חַיִּים מִכָּל עֲוֹנוֹתָם הַזֶּה

ה' העצום רייעז'ס ז"ל מהוראצנא, והוסיפו ביאורו על הערוגה קראס סדר זרעים, אשר

קבלו פקידות על יחשאי. ויכתבו כ"ב שם ונרצם קסוף ספר העלם ז' שלום, וז"ל

ענין השלח ית' ד' ה' העדוה ורפ' באטונא שנה חז' עס הייליג

הקוואל אבות הדברים חתם רש"י והוא ש"י משה קהמארה החסיד ל איה פינעס

ועל שני המילים הגדולות "א": והחזיר הזה סדרו תלמידיו קחיו ואל פה והנה ליצא

עין הנחמד ימי צמח רבא בקק' וילנא ימא' וצום עין חילן וסכדו מאן או, וסכדו

ה' תלמידו הגאון מו"ה חיים מונומאצק, ואילו נחשבים בפנים קלם רמ" (ולא אולי נחמד לם
ציון רמ" - וכן רמ" מונומאצק) (ולא אולי נחמד לם)

הנהגה חובל בזה גם הנהגה (הוא האגון קהל יד המאק) הנמשל עם תלמידיו

הענין הזה
הוא

הענין של הספר, אם אולי נקי עזב משהחיים. וכן הענין של הענין והענין של
(כפוף וספר קימור של רבקה) כי אם יצא ויבא ויבא ויבא

(כתב וספר קימורו על רבקה) כי לא יזא גוסס הרוק י מלה פנינים ידיו חודש ה
ברא רבנואל אזרחים. אביה מקומות רבים בלוי

[illegible]

אלו דברים רבים הוצא" ונבאום ונזכרם בל סדרן ובל סדר

על שם רמיה ספר אליהו ררע ביצות על ושלמה בן יוסף

וכן קס"ז זקוק לאו שומאה. (ד"ס ראשונה דבריו) (מ"ה) " "

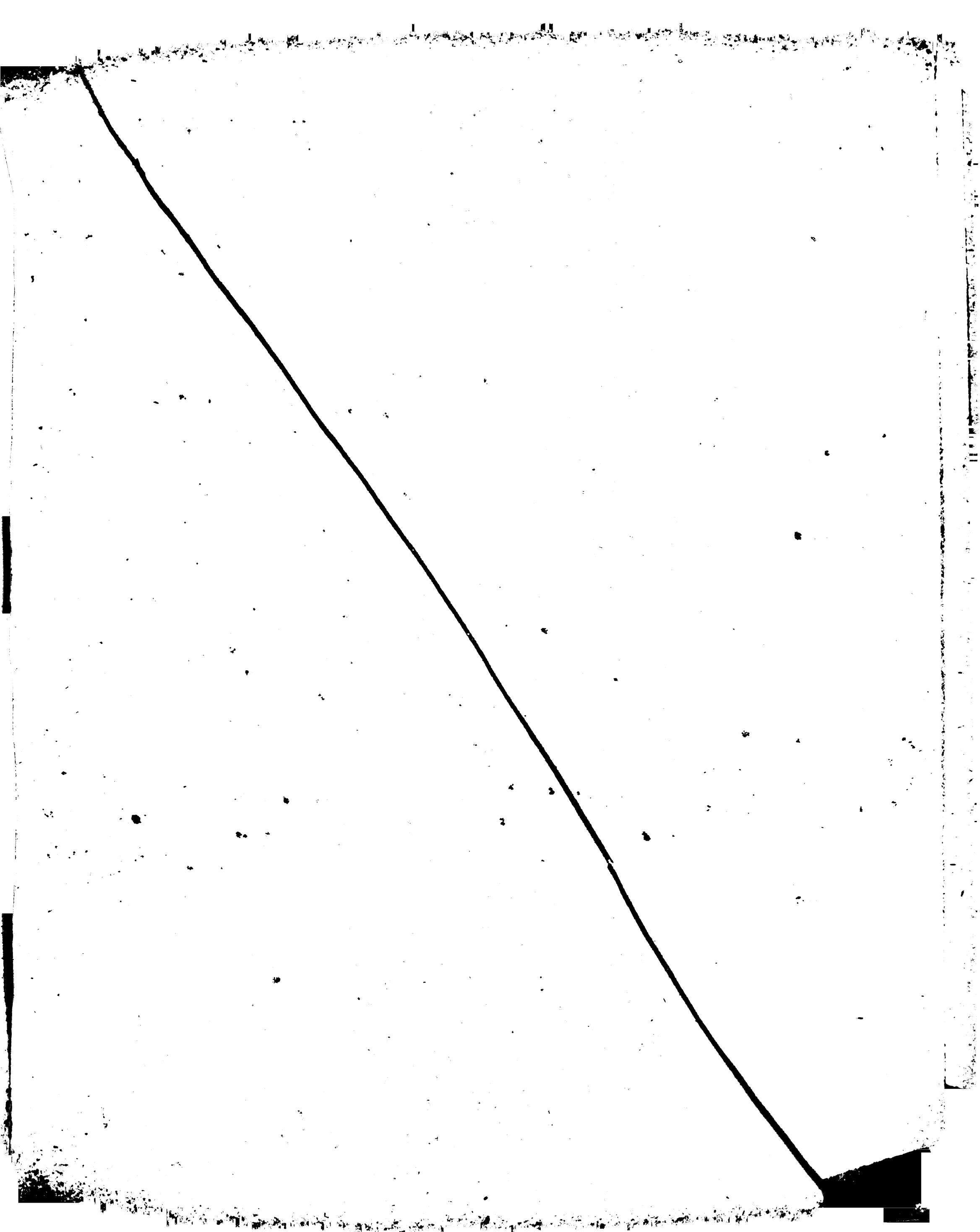
[illegible]

בבב וכו' ר' מאיר מוולונא "א, אשר נא מאמו קס"ה ר"ה פלסולא וכו' סבא והובאנו וכו' תלמיד

אמר נא (שם) שמו והקצות ה' קצור אחי הקצות המסודר ה' רצות יא:

פסדו אחרות, והוא יורה קצת שם החסוד קטגוריה קצת: ריבוי א

בשנת ה'תשנ"ה

קשני תקצ"ג הולנאו חקרת אלהי טרה ופדע קהולין הקימה יעא
 ששה סדרי משנה עם נקודות ע"כ לאו דקדוק אלא תנ"ך, וזיונים אלה
 קריאת המשנה כפי השנן וקשר היחידים, ולהקדוה קין דתי השנאו והמשלים,
 אמן האומר והחולק ע"אן, אלא יחול הקורא בו. ועם חסדו אשכנזי דה ונקי באר
 ה"ב, והעלות קריאת אספה מנה אלהי כל הדת העלה, וכל מה נה ונעלה אשר
 לא משפט עקרית היא, והנחה קדוש כל מסכת ומסכת, והודות ענינה והענין
 הנפלאים קרה, אלא המשנה, אשר בו יקראו דברי אלה המשנה, והבין דתי
 חכמים וחכמות, ערך מים. אלא פי חלפא קיטא עם פיות ענין ומקלים,
 וכל ענין חכמות החכמות הנפלאים קרה, ולהחיות משהל האמרה פשוט
 ונפשו פתחוט המסכתות, והפחות, והדגל, וחלופי תוספתות, ופשוט והחיות
 וגם רשימת ראשי תיקות, ועוד משהל דקוט כהנה. ונפשו אלא אלה פשוט
 מלא כה נחת, חיקרו הרה הקדוה הרה שניאור פייקס זצ"ל, אשר אסף
 ווקר מתוך המושג הגאולש הפורסות הרה מברטנורה ותר"ס, וכן הסבין
 אלו ענין עם, כי טוב הוא.

התבוננוּת בן קפ' הראשונה ז' כיו פ' מגדל ופ' כוונת ופ' יחזקה נחמיה כאן
יקחו ותלו גם מגיל יתר המכונה לקחתי שונעם ששונע קאנדה מונותם לא לקחות
קפ' ראש ופ' נגד ופ' טהרה, וראות להדיחם שמונים. יבאו פני אדם גר
קענקים מאזים זו החכמה ונוצה יקניח. "ע"י. וכן הגיעו לי רבי הורס מילא ופ' לז'
אז"ל קק' הולמקום בתם (המכונה אמר פטא אדמה) קנה"ל: בתם אורא אמת
מהאי גקרא יקרא חסודא ופרושא נש הגדל היפוסס קה"ל אטל אפס לאמרה
גזון הגאולה מור' אורה"ל, והל חוקים קבוצה של הגזון ז' ואף הוצא האו
קקרא. כ' כיה וכיה פלגים קסדר טהרות אשר קאן חכמי אף ארץ, והגזון פלג
כיו ז' הגדלה אשר היתה עאל. "ע"י. וצקטי רחל זה מאזים ונצרים קקלי המחקם

שהל אחריה.

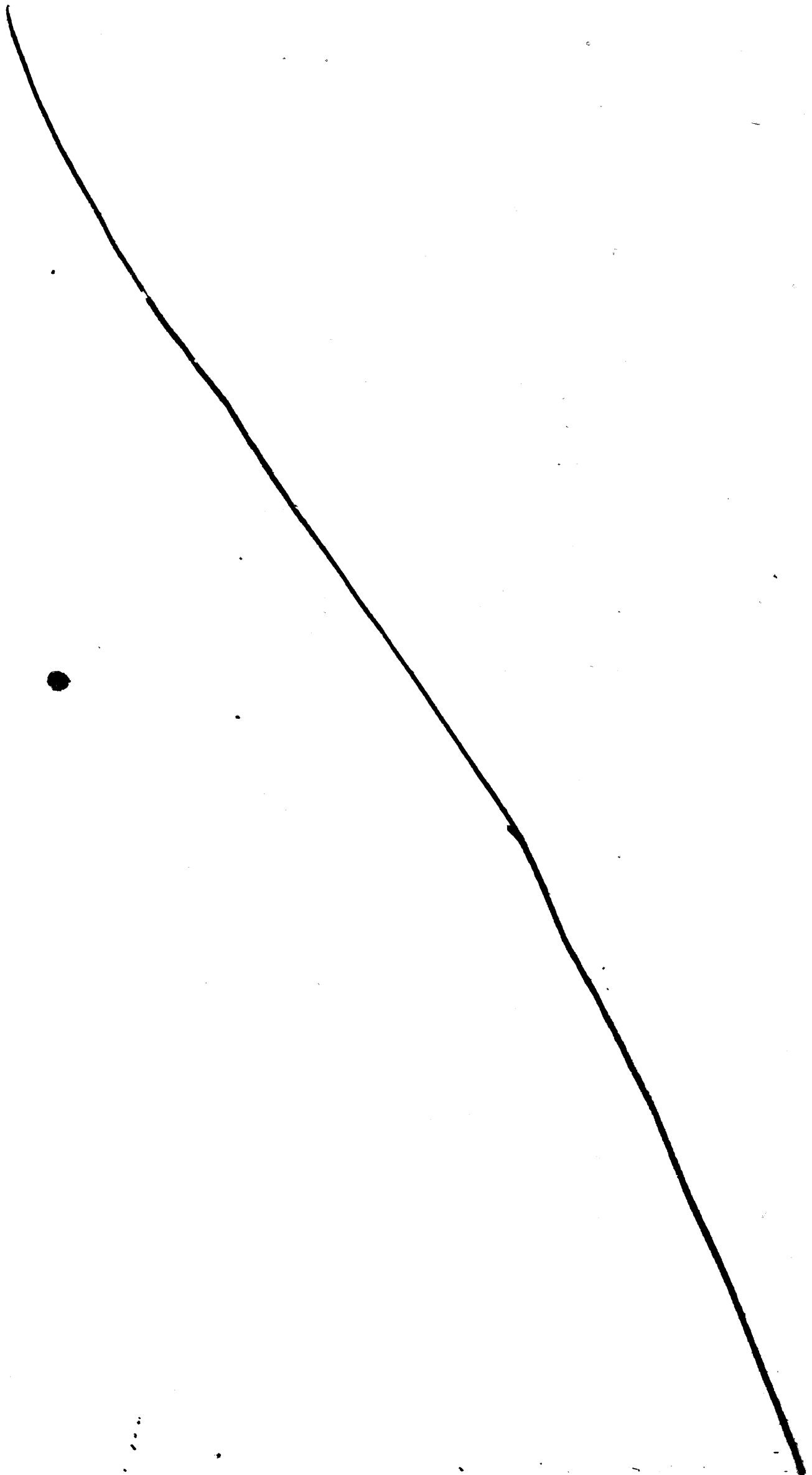
אז ניצח מיל פוחל ע' מניח מרמזי המכונה כ', והוא ת' המה' המכונה
מור' שמירה דונסדמאן קמאהאיה קעצם כיו"ל ע' מסכת קסרה זקחים מנחות
כאם נעזד אקוטוס.

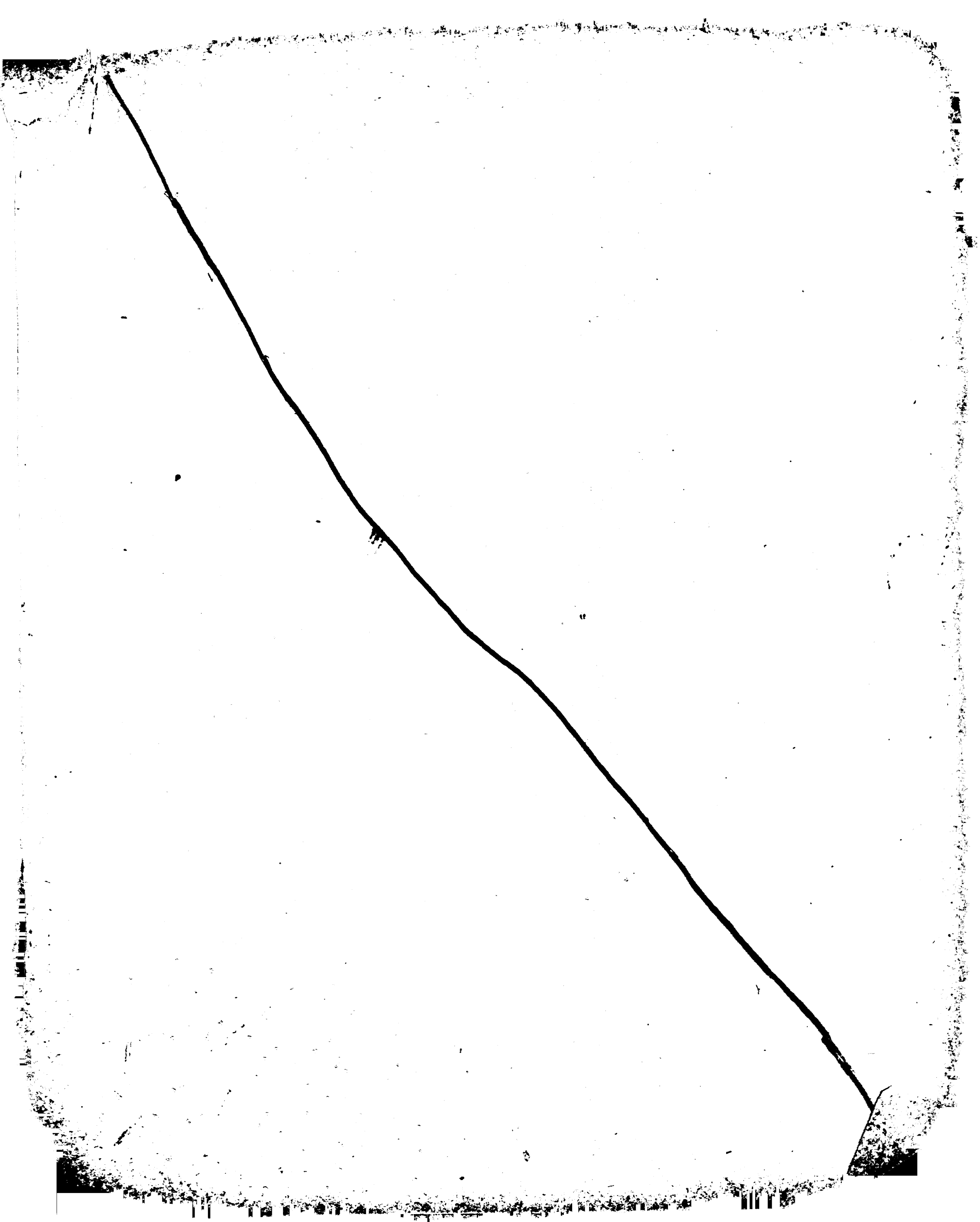
אז נצח מיל קאור ע' מסכת אקוט כיה פאמיס והוא ע"י המכונה.
(עין עאל קיב, המכונה אפ' עאל אורה).

57

ואלה הם שני המערכות שניצחו את השלמה וקמוצו ויסבה אקווי, כפי שצאח קיפוד

שם המצויים והגוים מידע וקסם שם המצויים והגוים, ואז מה להלכה הע.

אבות עמ חס מאירוס מרעל מ"ל קמל דאקוט הימנורוס קשט התלמודים דמסלימ
קקלם ואס פס רחב היובלם מ"ה נח חנוס מנאקרון נרפס ראשונה קווארשא ועוד
מניט עמ קשני תכד" (שה"ח).

בתי אבות פ' עא מסכת אקוט והושענוט אפולוס אהר מ"ה יוסף צוז מסאונניק נרפס
עמ קוט תכפ"ה.

באר אברהם פיוט הימנורוס עמ פו באר דפוס ישן, ונרפס עמ תלוט ואחם מלנה
קאמסטודעס. אן השמיטן הרבה פ' הנזכר וקפרי מתולט ראש וראה הימנורוס
(שה"ח).

באור עא מסכת אקוט אהר הגאון חסידא קדילא מ"ה אקורח חיים אקד"ל גאוסלוק
ה"ה ספר אהר אהר עא התורה נזכר עמ קהצויה: (שה"ח).

בית דוד פיוט הימנורוס אהר"ל צוז קארעאלדי נרפס קאמסטודעס: (שה"ח).

בניות ברמה באור עא פירקי אקוט אהר מ"ה שמואל האל גאמלי אקד"ל
סטריזוק, נרפס קאקוט עני תכפ"ה (שה"ח).

דרך חיים פ' עא פירקי אקוט באורן יהגאון יהר"ל אונא מבראם אקוט הרב
תולט קפירקי אקוט ע"ה (שה"ח).

דריעות מרדכי פיוט עא מ' אקוט ע"ה פירדס אהר מ"ה נודע מנ"ה הפסוק
מ"ל דק"ק האמירות מלכתא ח"י (שה"ח).

דגהות עא ששה סדרו מלנה כ" אהגאון היקרא מ"ה ילראל היגיד יעזעל (שה"ח).

הזן עשיר אהקרא אהר מ"ה עינא ח' ריקו קיארעיס נחדולוס עא ששה
סדרו מלנא, נרפס קאמסטודעס: (שה"ח).

אבות עולם חיבור נפלא ועמיד על יסוד אבות והגות הפנימי אלהי מורה
בניין העבר אשר ריגיו נדפס הוועניארה שנה תש"ט (מהח').

81+

חסדי אבות קמור על מסכת אבות ארבע יצחק קר שיהי יעקב, נרצח שיהי
שם (שה"ל).

יין לבנון פי אורן נחמד על מסכת אבות ארבע הכוונות משה (פתיח הירא ווייזא) זל.

יעיר קנו פיתח על מסכת קוים ארבע הגיון משה ינחם אלוהי קדוש קמור על אבות
ראש. ארבעה זה חסיד היה מאד קדוש הגורא זל, ושם רבים אחריו חסיד
על ל המטה (שה"ל חז"ל ומה"ל).

ירימ משנה פי על מסכת אבות ארבע הגיון קדוש משה ארבעה קמור על אבות
פי חסיד אבות ארבע חסיד.

כלי גולה פיתח על המטה חסיד היה משה רבקה (שה"ל).

כסף משנה חסידים על ששה סדרי מלכה כ" ארבעה האמת משה גדולה ארבע
ארבעה חסידים מוקמים קטן תפוחים ושרא ארבעה הגיון זל. (שה"ל)

כה נחת פיתח מסכת על מסכת אבות ארבע משה ארבעה האמת זל (נרצח אבות)
שם חסיד (שה"ל).

לב אבות פיתח מסכת אבות, יהיה יהיה האל הדין חסיד ארבע משה
שם ארבע המטה חסיד ארבע (שה"ל).

לחם משנה פי משנה חסיד סדרי ז-עוס משה קדוש, יהיה משה יצחק
יפוח, נרצח קמור שם ארבעה חסיד קדוש חסיד, ארבע חסיד
אבות פי יפה נחמד ואז כ"ל קמור זרעם משה (שם).

והיה ברכה חבור על משניות ומסכתא קרבנא קאורח נמידיה קרטי
וגם מתנינא קרנ קרנא, להגאון החסיד קרנא יארא מוה"צ אביאק יצחק
היבורסם ע"ה תל קחבוריו הנחמדים, (נרפס קרע-גלא שנה תל"ה). (שה"ה).

זכרון יהודה פשמה ופנא וכלום לסדר מהמאט אמר"ה יהודה אבא-סאן. (שה"ה)
זכרון יהודה אבא-סאן בלי דברי הישנה וכלי האכיל וקסופו קוילס זרע
יחמק בנאור על הישנה מאה טל ופאה מולין (שה"ה).

זכרון יהודה על ע"ה פאה אמר"ה יהודה זונדא באבד"ג עור יאן (נרפס זרע
מחל קרע-גלא (שה"ה)).

זרע יצחק באורים ומדלגים על ששה סדרי מלכה להגאון העצום מוה"ה יחמק חילוט
אבד"ג סנאלי (נרפס קרנ פבד"ג שנה תל"ה). (שה"ה).

זרע ישראל פיוט קרנ ומסכתא על ששה סדרי מלכה להגאון מוה"ה יארא אוקפלין
אבד"ג באב"ג, וכלא בתוכו תמיהא כל פ' היפוליס היע"ה להבול
קניבור ניל, ונארה שם פשמוני זהב כלום מהמחבר זצלה"ה. (שה"ה).

חבור על סדר משניות כ"ה להגאון מוה"ה מנחם אליעזר מיוסן. (שה"ה).

חדושים על ששה סדרי מלכה להגאון החסיד הנקול מוה"ה א"י יחמק ז"א אבד"ג קרע-גלא
(שה"ה).

חסדי אבות קאור על מס' אבות להגאון חסידא קדישא חיד"א ז"א (נרפס חינוח
פדיוס (שה"ה)).

מים שהנורים חודשים (במאורם) על פניהם סדר טהור להם האור יורה עליהם
 אור י"ב דק"ק סאניא הר"ר אפי"ר יהודה (שה"ה)

מכתב אליהן חזר נחמד על י"ט אקוט דמכור פקוד כה נאמר ובראש תפלה
 ע"ד המוסר להם יורה אליהם קיורה אר"ל אור מנחם מנחם מנחם (שה"ה).

מלאכת שלמה הוא חזר גדול על המלכות אחד מרבין קלואי יהוד' שו"ת
 ענין קצת חזון ת"ו תלמיד מורה קצאן אלכנאי והר"ר יהודה ז"ל.
 ומהלכו שני תימן שיה אנון שקלחן כנען, ומה קהצנתו שו"ת חיון אר"ל
 אקוט אקוט ש"ה, וחוקי ספר שנת ש"ה, והר"ר חזון נחום כותב בספריו מ"ל אחר
 קדוש וכוונתו. והן הן דק"ק הר"ר חזון כותב פסוק (שה"ה). ומה ה'
 זמן י"ב כב"ה טוב קהל אס"ר בית הקהילה על אקוט והר"ר המזרחי וז"ל: אדוני
 כחמקם ולא נעלה שני שום העתה והוא כחמק שלם יד השחקן ענין, והוא אומר
 שראה הר"ר חזון, ואפי"ר חזון קוד הר"ר ידו י"ד נחמן נחן נחמן לז"ה מנחם.
 ענין חזון וכוונתו ל"י חזון לא ילך אהב מחירו ולם נחמן על ל' מלך ומה על
 ל' שנה סדרים הגדול מהר"ר יוסף אלכנאי כל ע"ל.

מנחת שבת כולל ב' חלקים: ח"א) כולל פיקי אבות עם קוואר חז"ל הענין סוף למטה
 מאט יוסף חזון קהילה יצחק זשליק קרא אקד"ר וואצלאוווסקי ואלכנאי זכ"ל
 (היעד והדאין, ח"ב) עם חמקם אלכנאי, וזלון מדרש אקד"ר חז"ל הוא קוואר ש"ה
 אלכנאי עם קוואר סוף למטה מאט חז"ל. ומה פס"ה דאקד"ר קרא חז"ל, ומה
 חז"ל קהילה חז"ל מהחזון קרא, והענין קרא חז"ל -

לחם שמים ב' חלקים על המלכות ומטה חמ' מאה המ' ישרה המל'
צב' ג' הידועה ישרה' ונצח' על מ' אקוט עם חמ' נקודים
מאה המ' . עם הגהות וחזושים מאה המ' צב' היול' אצב' קראן קיח' עם פ'
הגר' . (שהמ').

לקוטי המשנה על ש"מ מטה אמה פייקל המ' צמח רצין וסל' חזושים
נצח' . קקד' סל' (שהמ').

מגן אבות כ' קיח' על אקוט אהמ' היח' מיה' סל' קיח' ג' (שהמ')

מדרש שמואל פ' אהמ' אהמ' סמוח אהמ' מל' המ' ג' (שהמ') וק'
פ' מוקדים מל' גמ' המ' מל' , וה' אהמ' נצח' א' המ' אהמ' .

מילי דאבות פ' אקוט מיה' מיה' וסל' חמ' ג' חמ' קיח' קיח' מיה'
אהמ' המ' המ' קיח' קיח' וסל' חמ' מיה' מיה' וסל' חמ'
ג' אהמ' אהמ' מיה' המ' מיה' מיה' מיה' מיה' מיה' מיה' מיה'
אהמ' קיח' קיח' מיה' מיה' מיה' מיה' מיה' מיה' מיה' מיה' (שהמ').

נחלת צבי פ' א' אקוט. (שה"ג).

סדר זמנים והגיון פ' ויחזק אנוני אקד"ל טוקטין, הסופר דרוש א' סוף גלה סדר
שנה (שה"ח).

עיקר תו"ט קצור מ' המוט אסרף וקטס הגיון מו"ה שלום הכסן נ' ועבד
להגיון מו"ה ירמיה. (שה"ח)

עצי עדן חודשים א' גלה סדר גלה אהרן הגיון רצ"ח הירחיס מו"ה ויחזק
עמאל מנאכרוח. (רצ"ח קאב קצירון השליוח. (שה"ח) עין נוצר חסד.

פירוש א' מסכת אקוט מרחוק הגיון האלהי מו"ה עוקדוה סקארנו כחורו קנל
מחבורו הערוס אר האור עוניו קרם. (רצ"ח פ"א קק"ל קאניא קמל
מחור מלי, וזה מנחם אר (רצ"ח קק"ל קאב קצירון פ"א מדין יונה ג' א'
מסכת אקוט. (שה"ח).

פירוש המשניות חזק פ' אקדחם אקולא ק' מרחי מדינת פאס מלחמת חסי
קטלמא אר קאו תיכר מגירי סקד אקאס, אהר מונח זה הקמל
צב"ל אצל קצו הגיון חז"א.

פירוש א' מסכת קטן מאט הדיק"ל ארס (שה"ג).

פירוש המשניות חזק מן מהר"ל יוסף קאסו הצמח קב"ה פ"ט מנאכרוח מל.
(שה"ג).

מרכבת המשנה על שלשה סדרי מלצה, וקפד סדר זרעים ופ' עירובי, ופ'
עירובי על ג' קנים, הכל בענין יאד, והגאון האמיתי מו"ה גדארה אינשטאד
אקד"ל מאזדאר ונדפס בספר חומרי מתעורר קהלן שנת תתק"ד (שה"ח).

משנה לחם יהאיון י' יעקב, מהצורא כתבא על שנינו זרעים מאד (שה"ח).

משנת חכמים והגאון מו"ה שלום פייקל האל הורו"ל יתעייף, והוא חקר נפלא
ועמד על שלשה סדרי מלצה בו יחד נצא קיום אצורו ית התלמוד והתוספות
אסת קדש ל חינוח, (נדפס באוסטריה שנת תק"ן (שה"ח)).

נוצר חסד והיה הגאון הצדק מו"ה יצחק יהודה יחזקאל יתעייף, והוא פ' על מסכת
אבות קריה אופנים (נדפס ביחוד העמוד הגדול עדי עדין על שם מלצה
סקה הענינו, (שה"ח)).

קב ונקי פיוט קרי על המעלות נקבם באמצעות כבוד קין קטני

קדושת לרי קונטרס קין על יסודות אבות להגות מורה לו יחזק אבד" בארזיטשוק
נקבם מקום נקבם אשר ה' ספן בן מנה מליבו המגיד יעזובל דא.
(שה"ה)

קול דרמז פיוט נפלא על המעלות וחידושים על הרמז והמנוח מאת הגאון הגדול משה
זכורא אשר מנחם קהל ספרדים באמצעות, יהיה אבד" קלל ונעזב נקבם אבד"א.
נקבם פסח ראשון באמצעות המעלה הדעת על הרמז מורה שמואל מנחם, קדושתו הגאון
ד שמה אבד"א רב דספרדים ור' אברהם רב דאשכנזים באמצעות ור' דוד אבד"א
קדושת ור' יעקב רב דספרדים, ור' יעקב רב דאשכנזים ור' יעקב רב דאשכנזים ור' דוד
אבד"א רב דאשכנזים, ור' הא סג"ר ד' שם. ור' קנין וואלף האהבה ספר דוד קנין. ונקבם מחדש קדושת
קדושת מנחם אבד"א.
רוח חיים קדושת על מסכת אבות קדושת אברהם הגאון הלצק מורה חיים אבד"א
וואלדן, ור' שם כיה האהבה יהיו הרמז הלצק מורה יחזק דא נקבם קדושת.
(שה"ה)

שם ישראל על מעלות מסדר זרוע אברהם ושרא מלונא קדושת אברהם
ומס' ירושלים (שה"ה)

והענין הגאון חידא כי ראה אמת קב" והיו כפלים מהנפס. יהיה הנה תלמיד
הרב אבד"א האו מנחם וואלף אבד"א ור' חיה אבד"א הגאון מורה יחזק אבד"א
והיה נודע שם משה על פה ונח נפליה דהרמז יאס ק' סוכאט שט נחמ" אבד"א

פירוש המשניות זרעים נאמרו חוקר מהר"ם שינאו גארמינזאן אחד מרבני ירושלים
תוקבא" (שה"ג).

פירוש על פירי אבות, חוקר הקולן מהר"ם שינאו אקד"ם יעקב קשה"ם ספר סה"ד
כרמיה קהמח שער סה"ד (שה"ג).

פירוש על מס' קנין מאת רבינו זמורה בלוי (שה"ג).

פירוש על סדר טהרות מאת הרב הקדוש מוה"ר נתן יצחק (אבא"ם) אבד"ם אונגן
והנדערה.

תפארת ישראל אהאמן מו"ה יצחק איזיק'ל אהרן' דייטש, פירט: ע"כ לשה
סדרים, מלך של הגאונים הנדונים, קנצור ניל, ואולי חסדוני
קנצור, כי כל מקום שאמר חכמים אהרן' אי אמה רשאי ארז, ואולי החזיק
הגאון המפורסם אהרן הכהן, וגם כהן לא דקדקו קלם אומת, כי עתה חזון
היה פירושו למלך מקום פ' הרע"ה ז"ל, ואמר יש להעיר כי נמצא בשלש הדרכים
ז' סיגים בן השנה להשלמות הדפוס: ע"כ פ' הרע"ה והמלך ז"ל, ולא העיר אנו
הקול של התוספת לרש"י אם מלא כן ביורה ספר יין, ואם הקיה מדעתו
בפנים ד"ה גרם, אורה מלא היות אורה.

במען הספר הוא להקדים רבים וחידושים נקיים אחר ל' פקד ופס, וישוקם
רבים של קושיות הגאון רש"י ז"ל. ויש גם האהאמן רבנו הגאון מו"ה קהן
נחמק ז"ל, ויש הקדמות והתחלות קודם ל' סדר וסדר מהלכה אנו
קסוד המכונה כמו במועד קדשים ואחרים, ואולי גם נקרא קא לם במועד
אמנם לא האריז שבת בהתחלה דת, אשר חזק קלם קופט הרוכזים, וסד'
שבת קלם לא כלל שבת, ובאמת לא בא עוד רבנים המורה קלדי ההלכה,
כל התחלות המורה רבים חזק כמו בהלכה, ואי כיה מורה.

בפירוש מלאו האומרים אורה בגאון, ואולי קלם ז' לא נקרא לא וכל
באור חלילה.

אחר הנקודות שוקד קושיות און אמן ע"ד הענין והענין חלו בזה
המקרה.

כל הספר נהגו האם והבן אברהם אהרן' הגאון ברבנו תנאים כמו רש"י
רש"י ונאמרה, למען יראו קושיות יתירות אהרן' אהרן' עדים בדקדוקו, וגם
זה איש ואורח בחקיקה חסוד, שבתאלי אהרן' הענין, ויפה ע"כ המעשיות של
נאמה ולא ימצא דקדוק כחלה הספרים.

הפתיח המורה נחמן מלך ע"ה הגאון המפורסם דייטש, והאברהם
אברהם ז"ל וזה נדפס בהלכה מרוב מיד הגאון המפורסם ביום שבת במועד
אברהם ונאמה, והוא נחמק גידעם המורה פסוקה קסוד ל' פקד, קא לם

מדין חתמים השנה קניי ואל קודש או התאכל גם התאכלים והחלוקים
לחם קטנה הנדונה אצל פיכחה וביחודה אל קאורה, וכן ילד אינה וכן ילד
מקורה לכן השנה קדמור האור, וכן ילד כל הפחלים שחור התלמוד קואורוס נכונם
באור הפלח, לבאן קאורוס ופחלים קפחחיהם הבאורוס.

והנה ילד הפחלים; אשר מחקם לבאר גם את הענין גם את האור - מורנו
ספרים מיוחדים אפסין האור קאור, ונראה שהראשון היה זה האור אשר
הגישו אליו פירושיו אפסין מניח, כמו הורונו אסדר טהור, שסוף קמור קפסין
האין ונחך הורה קפסין אפסין ופחלים פחלים מניח, ונראה שזה האור
לחם קפחלים קדוס לזכור לבאן ספר ערוך אור לבאן קאור, ונראה שזה לבאן
היה הראשון והערוך פסין האור קספר ערוך אור לבאן קאור, ונראה שזה לבאן
שפסנה וקפסין התלמודים. ואפסין זה נפסין ספר הער, הוא ספר הערוך והוא
נח קדמור פרוס, שהוא אפסין אל ספרו רוב פחלי הראשונים קפסין אפסין השנה
והתלמוד, והדבר האבן כל הפחלים אחריו קפחחיהם, אבן פחלים הין אשר
האבן קדמור לחבר כיהו ספרו ערוך מיוחדים אורה כיסלהו מניח יהיו.
ואלה הם מן החכמים אשר התחברו להחיה ולהאור את ספר הערוך למחיה
לפס השנה והתלמוד, האחד המיוחד הוא קדוס פחלים די אורנו, אשר חקר
את ספר המעריך, בנפס באפסיהו קפסין שער אפסין השנה. והוא הורה
בקנה והאין חידו והאפסין מניח קדוס, ופחלים קדוס ונפסין כוד ידועה והחקה
קפסין אפסין וכפי בקיאות הורה קפסין השנה, התלמוד והפחלים.
ספיק אפסין ילד אור גם ספר מוסף הערוך לדי קדוסין מוספין
האפסין, ודברו אפסין האור אשר קפסין והתלמוד המיוחדים קספר הערוך.
אפסין מניח הערוך קפחחיהם מוספין האור גם קפסין קדוס פחלים מניח.

ו

אור נפס ספר כתר כהונה אור קל ודי דג הערן די אורנו, ואפסין
חור אל דפסין ספר מוסף הערוך.
אור נפס ספר אור אסתר מאה האחים החכמים הור' לזמן ונח' מאה
קפסין, נפסין קדוס דפסין מניח. מניח דין הספר הזה אפסין מניח.

האבות בפרט כיון לאזים וכדומה, וההאבות גדידות הם עד לקראת יפוח כ' ואלה
בין השנים וה' האזים מורה שכן יפוח כ' וגם היורה האזים וכדומה יפוח.
וגם נפוח בסוף קופים אחד בין האזים השחקר, העורא קלם וסגרת זה.
וגם נדפס קופים אור החיים, דורא מאה האזים השחקר, וגם אלו יתעצמו
קצת ין העורא, קלם דברים לכיסה יאורן עתה יאין. —

קט"ו חסד" נדפס קמור וויזן, ספר שלם אלן היילע, דרושט חת"ה דנעק
 אפי יסודו חת"ה האלן קזמאן מאט ד' אהעק הייל וויס. -

ג' חת"ה הווערונג עסקו רבנה הוצא, ור"ה נדפס "כח זור" לחת"ה האלוד קמור
 נ' הניס קוקסדאפ' למעלה אלן היילע והתלמוד, והוא ע' מאד והווערונג אהר
 אליהם חת"ה יסודותה היו הצדוק נאם הימנעין א"ל אלוה קמור. ופארה אהר אהר קסלפאד
 אהר חסד ספר קטן כולל חת"ה דנעק וזור האלן קאפן היילע מאט חת"ה
 הערלי הארטיאן, וערז קלס = *Mischma au* (*Thesaurus linguae*)
 ראשטאק 1825.

1. Philippus Aquinus (ד'אקווינא פיליפוס) [†] Sententiae Rabbinorum, hebraice cum Latinae versione. Parisii, 1620, 16.

2. Danielus Hosenmüller. Pirke Aboth cum versione latina. Kiel, 1674, 8.

3. Philippus Hartmannus. Capitula patrum, sive ethica ebraea versione latina, annotationibus et locis parallelis. Vet. et Nov. Test. aliorumque rabbinico-talmudicorum sententiarum illustrata. Viessen, 1708, 4.

4. F. E. Collin (פלץ) seu Rabbini ex tenebris talmudicis vocantes vniuersae apophthegmatibus reviviri. Accedit Index Latinicus. Viessen, 1705, 4.

5. Paulus Lagius. Sententiae vere elegantes piae mireque, cum ad linguam discendam tum animum pietate excolendum etc. Breg., 1541, 4.

6. Michaelis Neander. Sanctae linguae ebraicae absolute brevitate facillime

אלה הן ההצעות אשר נעשו בן השנים השנים האחרונות ואינן
נשאו ההצעות דיוט ייסבט אבול. וכל יאה הסתק מסר -
Служники ста - *Sluzhniky sta* - *Sluzhniky sta*
מקצועות ו *Sluzhniky sta* ו *Sluzhniky sta*
אזון, כפי יוצר קהל מאה החרס היפולוס, רח איה איהו הרבני (א). -
נשד קאו כח איהו הוספול.

Septuaginta etc. (4, 1728, ספר תנ"ך) פירוש
Commentarius in pirke Abot. 4, 1729 ספר תנ"ך

ג. פירוש תנ"ך (ספר)

1. Georg Heinrich Lehmann. Der Tractat
e Abot der Mischna, hebräisch mit deutscher
Uebersetzung und ausführlichen Noten.
Leipzig, 1684, 4.

2. Johann Gottfried Herder, 1780 Briefe,
das Studium der Theologie betreffend. Wei-
mar, 1780-1781, 8.

3. P. Ewald, Pirke e Abot übersetzt und
erklärt. Erlangen, 1825, 8.

4. Isack (Itzig) Eichel, 1780 Gebete der
deutschen und polnischen Juden, aus dem
hebräischen übersetzt und mit Anmerkungen
versehen. Königsberg, 1786, 8.

5. Johann Jacob Rabe 1760: Die ganze
e Mischna, oder der Text des Talmuds über-
setzt und erläutert, in 6 Theilen. Ansbach,
1760 - 1763.

6. Isack Marcus Jost 1760: Die
ganze Mischna mit punctirtem Texte

ordine tractata, una cum Sictis veterum
Rabbinorum etc. Basiliae, 1556, 8.

7. Johannes Driesche. Libri tres Apoph-
thegmatum. Francquevi, 1591, 4.

8. Johannes Buxtorfius (filius). Tho-
rilegium hebraicum, continens elegantes
sententias etc. Basiliae, 1648, 4.

9. Johanne Justus Lose. Specimina ver-
borum veterum Patrum sententiarum
etc. Giesseni, 1707, 4.

10. Wilhelmus Surenhijs (אברהם שורן).
Mischna, sive totius hebraeorum juris, ri-
tum, antiquitatum ac legum orationum
systema. Amstelodami 1702, 8.

11. Hermanus van der Hart. אברהם שורן
אברהם שורן אברהם שורן : 1) Ad R. Jose ben Joeser
effatum capite 2 de studiis per colloquia cum
eruditiss; 2) Ad cap. 1 statutum primum de
Judaeorum status scripturae sensum inflec-
tendi; 3) Dissertatio in frontem libri hujus
moralis, Monita Majora in Sictis;
4) Ad cap. 1 sectum 1 de Judaeorum

10. Moses Landau, ^{מאן לנדא}, Uebersetzung der Pirke Abot, nebst Commentar 11302: Das Gebetbuch mit einer deutschen Uebersetzung (^{אלון פרק אבות}) Prag, 1840, 8.

11. Alexander Bohrer ^{אברהם בורר} Gebetbuch mit deutscher Uebersetzung. München, 1827, 8.

12. Wolfgang Wesseling ^{וולפגאנג וסלינג}. Die jüdischen Gebete in's Deutsche übersetzt. Prag, 1841, 8.

13. J. M. Mannheimer ^{יאן מאנהיימר}. Gebetbuch der Israeliten mit deutscher Uebersetzung. Wien, 1833, 8.

14. Michael Sachs ^{מאקס זאקס}. Das Gebetbuch der Israeliten mit sorgfältig durchgesehenem Text, neu übersetzt. Berlin, 1853, 8.

15. Mendel Stern ^{מנדל שטרן}. Perlen des Orients und Kernsprüche der Väter. Eine metrisch gereimte Uebersetzung des Mischna-
Tractats Pirke Abot. Wien, 1840, 8.

16. Ernst Wehli ^{ערנסט וועלי}. Die täglichen Gebete mit einer deutschen Uebersetzung. Prag, 1850, 8.

17. J. H. Jacobson. Rabbinische Gnomologie, heb. Text mit neuer Uebersetzung mit einem

3. Joseph Victorin. Pirke Abot hebreo -
hispanice. Venecia, 1651, 8.

4. Menasse ben Israel or Orden de las
oraciones del annu (סדרת התפילות
סדרת 1637, 8.

5. Jacob Abendana, התפילות
העשרה בערב.

6. . 12, 1666 סדרת התפילות
אשר נהגו.

7. Isaac hijo de Don Sem Tow Cavallero.
Orden de oraciones segun el uso hebreo en
Lengua heb. y vulgar española traducida. ~~de~~
Venecia, s. a., 8.

~~de~~ : סדרת התפילות (2)

1. Philippe d'Aquin. Sentenze e parabole
dei Rabbini in lingua Ebraica esposte. con la tra-
duzione Italiana. Parigi, 1629, 8.

2. Isaac Acheleom. סדרת התפילות. Mantua,
1588, 8.

3. Lelio Ciella Torre סדרת התפילות
של אבותינו. Nuova traduzione. Padova, 1862, 8.

4. סדרת התפילות של ישראל
העשרה בערב. Pregliere degli Israeliti
secondo il rito tedesco. Vienna, 1846, 8.

: סדרת התפילות (1)

1. Joel Anspach, סדרת התפילות
העשרה בערב. Rituel des

Deutschen Commentar und einer biographi-
schen Skizze des Verfassers der Mischna. Bres-
lau, 1840, 8.

18. Chajim Arnheim, ^{הרב חיים ארנהיים} Die Gebete
für das ganze Jahr mit deutscher Ueber-
setzung. Glogau, 1840, 8.

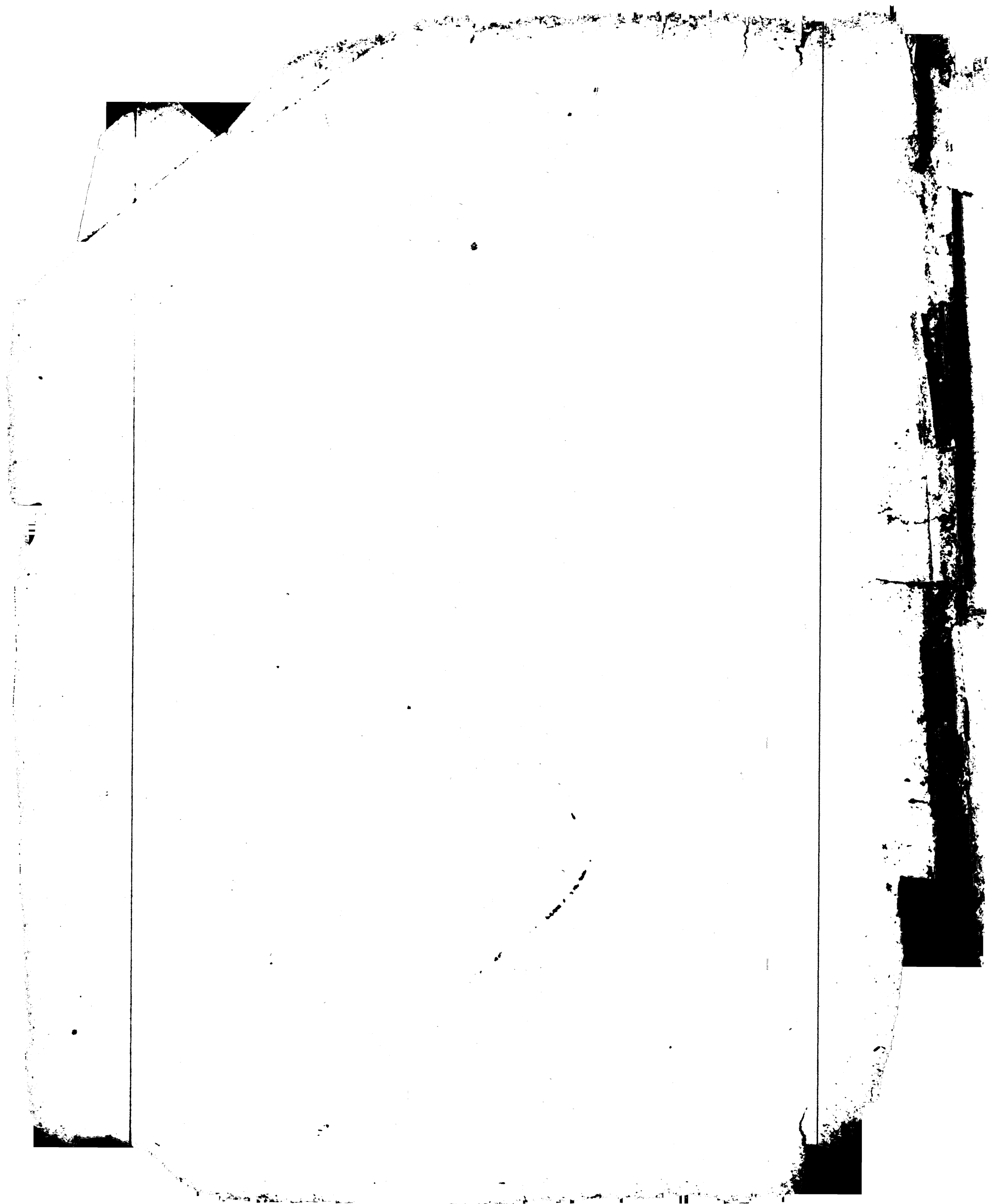
19. J. Heiman Caro (^{הרב יוסף קארו} rab. von Mowlawek).
^{הרב יוסף קארו} Sabbathgeschenk, bestehend aus
den Pirke Aboth (Sprüche der Väter),
Text und Uebersetzung, mit einem ganz neuen
hebräischen Commentar unter dem Namen
^{הרב יוסף קארו} und auszüglich davon einem deutschen
Commentar unter dem Namen ^{הרב יוסף קארו}.
Petrokow, 1879.

^{הרב יוסף קארו}

^{הרב יוסף קארו}

1. Abraham de Haruccos. Misnajoth con
el comento de al Hacham, la Aquila Grande,
Rabben Mosch, hijo de Haimon etc. Ve-
necia 1606, f.

2. Mosch Belmonte ^{הרב משה בלמנטה}
1712, 8 (^{הרב משה בלמנטה}).

Israelites. Metz, 1820, 8.

2. ~~המחבר~~ Paris, 1829, 8. וחבר הספר העברי האמיתי של פהלים ד' אקולן.

3. Paris, 1858, 12. המחבר העברי ישראל פלל צ'סטר מאת אלכסנדר קוראני.

ד. לאחר שנת איוראפא :

א. פלל אגוד, המחבר העברי של שנת תשלום ישראל.

ב. - הולנדי, המחבר העברי של שנת תשלום, חולד, 1837, 8.

ג. - דני, המחבר העברי של שנת תשלום, אלכסנדר וואלף, קפניצין, 1854, 8.

ד. - הולנדי (החבר הסלמאלין וסלמאלין) המחבר העברי של שנת תשלום, 1847.

ה. - פולני, המחבר העברי של שנת תשלום, המחבר העברי של שנת תשלום, 1865.

ו. - רוסא, המחבר העברי של שנת תשלום, וואלף א וואלף, וואלף א וואלף, המחבר העברי של שנת תשלום.

Сборник этнографическ. историч. и литера-
турн. изданаеуиъ оу. для русск. пров.
еяеу евреини въ Россіи. Книга I. С. -
Петербургъ, 1866.

En p. 106 —

04104